

HALO! KLIČEMO MAFRAG!

Šli so 14. tega meseca, Jože Novak kot vodja skupine, Stanko Pešči, Alojz Miličević in Drago Petrovič, vsi iz SCT Mehanični obrati Murska Sobota. Po besedah direktorja Štefana Banfija sodelujejo pri gradnji »rekrutnega centra« za vojaške in civilne potrebe v Mafragu, mestu v Jordaniji, ki je — vsaj zemljepisno — daleč od Zaliva. Nazadnje smo se z Jožetom Novakom slišali po telefonu minulo soboto, ko nam je sporočil, da so fantje zdravi, da gre projekt po načrtih in da spremljajo »zavilsko vojno brezumje« od daleč, prek londonskega radia BBC. Za zdaj ni nobene nevarnosti za delavce na tamkajšnjem gradbišču, vsi skupaj pa sporočajo svojcem, znancem in prijateljem, naj bodo brez skrbi in kmalu na svidenje v domovini.

B. Ž.

VESTNIK

UY ISSN 0351-6407

Murska Sobota, 30. avgusta 1990 • LETO XLII • Št. 33 • Cena 8 din

ŠOLA PRED VRATI

Večina šolarjev s to novico najbrž ne razveseljujejo, ker bi radi še naprej uživali breskrbne počitnice. A je že tako, da je enkrat vsega konec. No, tudi v šoli je lahko zanimivo in prijetno, če učenec ni v razredu samo zato, da posluša, rešuje tečajne pisne kontrolne naloge, odgovarja za ocene... V zadnjem času se je pri nas marsikaj spremenilo. Tudi v šolstvu so na povedane bistvene novosti. Začela naj bi se torej drugačna šola; upajmo, da res. Če vas ob začetku novega šolskega leta zanima še kaj več, preberite tudi Aktualno temo na str. 5.

(J. G.)

Foto: Nataša Juhnov

Po 28. mednarodnem kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni

VSTOPNICA ZA EVROPO

Pa je za nami še en sejem in po napornem tednu so si tako organizatorji kot razstavljalci in obiskovalci že nekoliko oddahnili. Osemindvajseti je bil že letošnji in čeprav vtisi še niso urejeni, pa tudi bilanca še ni narejena, lahko skorajda zanesljivo zapišemo, da je bil letošnji sejem najboljši doslej. Čeprav je potekal v zaostrenih gospodarskih razmerah, ko se razstavljalci srečujejo s številnimi težavami, ki zahtevajo varčevanje na vseh področjih, jih je večina na letošnji sejem pripeljala skrbno izbrane izdelke, predvsem pa veliko novosti, ki jih na dosedanjih sejmih v G. Radgoni še nismo videli.

Po vsebini in strokovnosti je bil letošnji sejem na višji kakovostni ravni, pa tudi naključni obiskovalci, ki prihajajo na sejem zgolj iz radovednosti ali iz navede, so tokrat dobili nekoliko ugodnejši vtis. Že zunanji videz sejma je pokazal, da dobiva svoj dokončno podobo, takšno, ki mu zagotavlja tudi vstop v Evropo. Članstvo v skupnosti sejmov Alpe-Jadrin je prvi korak na tej poti, temu cilju so podrejene tudi spremljevalne strokovne prireditve. Pri ocenjevanju mesečnih izdelkov in suhomesnatih izdelkov delkov in suhomesnatih izdelkov se na sejmu v Gornji Radgoni že uspešno predstavljajo izdelovalci iz dežel skupnosti Alpe-Jadrin, tovrstno udeležbo pa skušajo zagotoviti tudi pri mlečnih izdelkih.

Tudi urejenost sejma je zdaj že veliko boljša, saj je organizatorjem uspelo prenesti zabavišni prostor, ki je tako ustal skoraj neopazen, s tem pa so pridobili tudi nove razstavne prostore. Res, da so jih dobesedno del odstopili razstavi avtomobilov, ki morajo ne sodi najbolj na kmetijski

sejem, vendar je tudi ta privabila številne obiskovalce in občudovalce.

Kmetijsko-živilski sejem v Gornji Radgoni se tako resnično ponša kot druga največja tovrstna kmetijska manifestacija po velikosti v državi, po kakovosti pa skorajda že prehiteva sejem v Novem Sadu. Žal pa ostaja še vedno precej pomanjkljivosti in nedoslednosti, pri čemer se bodo morali organizatorji še zgledeovati po tovrstnih prireditvah v svetu. Tudi pri takšnih malenkostih,

kot je sama urejenost razstavnih prostorov, predvsem zunanjih, kjer raste še vedno preveč plevela, tudi osebna vozila razstavljalcev ne sodijo na razstavišče in še

Letošnji sejem v Radgoni se spet ponša z novimi rekordi, tudi po številu obiskovalcev in razstavljalcev. Ves čas je bilo živahno, letos pa so na prireditve prišli tudi številni gostje, predstavniki javnega in gospodarskega življenja. Poleg ministrov različnih republiških ministrstev so letošnji sejem obiskali tudi Milan Kučan, predsednik Predsedstva Republike Slovenije, Ivan Oman, član tega predsedstva, Feri Horvat, zvezni sekretar za ekonomske odnose s tujino in drugi. Na fotografiji: Milan Kučan ob prikazu delovanja pnevmatskega orodja na razstavnem prostoru Primexa. Foto: Ludvik Kovač

kakšne malenkosti bi lahko našli. Tudi tiste s parkirnimi prostori, ki primanjkujejo in so slabo urejeni, pa so zanje kljub temu dosledno zaračunavali parkiranje.

Do prihodnjega 29. mednarodnega kmetijsko-živilskega sejma je zdaj še leto dni in to je čas, ko se bo dalo še marsikaj popraviti in izboljšati, kajti leto 1992 je blizu, meja Gornje Radgone z Evropo pa še bližje.

Ludvik Kovač

Vestnikov koledar
od 30. avgusta do 5. septembra
30. avgust, četrtek, Srečko
31. avgust, petek, Rajko
1. september, sobota, Tilen
2. september, nedelja, Stefan
3. september, ponedeljek, Hilda
4. september, torek, Zalka
5. september, sredo, Lovrenc

V petek bo prehodno poslabšanje z nevihtami, v soboto in nedeljo spremenljivo oblačno in toplo.

Če se zgodaj selijo ptiči, bo huda zima o božiči
Kakršni kimavec (september), takšen bo sušec

PRI PREMIERJU PETERLETU IN MINISTRIH

PO STOTIH DNEH SLOVENSKA

VLADA (ŠE) VLADA

Bilo je, z eno besedo, komorno; dveurno besedovanje s pravičnimi vprašanji in blagimi odgovori, minuli torek v sejni sobi republiškega izvršnega sveta na Gregorčičevi 27 v Ljubljani. Po stotih (natančneje: 105) dneh vladanja naj bi slovenska vlada na čelu z Lojzetom Peterletom položila račune pred javnostjo.

Vladni predsednik je najprej dokaj številni sedmi sili razgrnil sedem ključnih nalog, ki da jih mora vlada države Republike Slovenije izpeljati do konca leta. Gre za naslednje: preprečitev zlooma gospodarstva, dopolnitev republiške zakonodaje, sprejem ustavnega zakona za suverenost, zasnova elementov konfederalne pogodbe, gradnja pravnega sistema na tržnih osnovah, priprava nove ustave suverene države Republike Slovenije in oblikovanje načrta Slovenije za naslednji razvojni cikel.

Časa je malo, smo razumeli Peterleta, ki je med septembrskimi zadolžitvami posebej izluščil popis izgub tako v gospodarstvu kot v družbenih dejavnostih z možnostjo razpisa javnega dolga. Kot smo slišali znašajo izgube v letošnjem prvem šestmesečju v slovenskem gospodarstvu 7,2 milijarde dinarjev, medtem ko v družbenih dejavnostih 318 milijonov dinarjev pri 219 pravnih osebah. Podpredsednika dr. Mencinger in Malešič sta rekla, da gre zdaj predvsem za preprečevanje stečajev in razbremenjevanje gospodarstva, čeprav je baje industrijska proizvodnja prenehala upadati in se likvidnost ni bistveno poslabšala. Pripravlja se zakon o varstvu družbene lastnine in o privatizaciji, sprejete so smernice vlade za celovito preobrazbo zdravstva, šolstva, kulture in ostalih družbenih dejavnosti, kmalu naj bi bile nared strateške usmeritve za delovanje javnih služb. Tudi zakon o visokem šolstvu se pripravlja pa nov zakon o zdravstvenem varstvu pa zakon o zavarovanju za primer brezposelnosti in še bi lahko naštevati. Vse polno predpisov torej na vidiku iz vladne palače v Ljubljani.

Pričakovati je bilo, da se bo po tej uverturi sprožil plaz neprijetnih, izizvalnih vprašanj, zlasti od tistih stanovskih sodrušnikov, ki so bliže virov informacij. A nič takega se ni zgodilo. Med drugim se je zelo umirjeno besedovalo o odnosih slovenske z zvezno vlado, s Hrvati in srbskim vodstvom, o gospodarskih razvojnih zadregah. Nekoliko določneje je zazvenelo pojasnilo o sanaciji Elana in odgovornosti vlade, češ da njen poseg v Elan ni model, marveč le ena od možnosti. Tudi o JLA je bil govor, o policiji, slovenskem svetovnem kongresu, manjšinski problematiki in odnosu Peterletove vlade do t. i. vlade v senci E. M. Pintarja.

Nič takega nismo slišali, kar pravzaprav že ne bi vedeli, zato kaže še enkrat pripomniti, da po stotih oz. 105 (danes 107!) dneh slovenska vlada (še) vlada.

Branko Žunec

Tako sta si na nedeljski otvoritvi dnevov odprte meje med Pincami in Tornyiszentmiklošem segla v roke predsednik slovenske vlade Lojze Peterle in predsednik županijskega sveta zalske županije László Varga in si zaželela, da bi se meja na tem mestu čim prej odprla. To pa je želja vseh prebivalcev, ki živijo ob tem koščku meje. Številne prireditve — otvoritev na mejni črti, skupna maša v Tornyiszentmiklošu, povorka z uprizoritvijo žetvenih in trgatvenih običajev in nazadnje še okrogla miza, ki je v Pincah zbrala strokovnjake, (več z madžarske kot naštrani), ki so govorili o etnografskih značilnostih obmejne pokrajine — so dokazale, da so številne vezi, ki jih je zaprta meja zrahljala, zato bo treba mejni prehod čim prej za stalno odpreti in te vezi okrepiti.

— Več o dnevih odprte meje pa na 3. strani.

STAVBNO POHIŠTVO

LIP KONJICE
SLOVENSKE KONJICE

lesna
slovenj gradec

ZNIŽANJE CEN
do 30%
v prodajalnah

KURIVO M. SOBOTA
LES-POHIŠTVO
VELETRGOVINA — BELTINCI

Potrošnik

OKNA-VRATA

V nedeljo jutraj je kot blisk začela krožiti po svetu novica, da se je v rudniku Dobrnja pri Tuzli zgodila velika nesreča, največja v jugoslovanskih rudnikih. V podzemnih hodnikih je ostalo zatrtih 178 rudarjev, tretje izmene. Samo tri so uspeli rešiti iz jame žive. V nedeljo popoldne je na kraj nesreče prispel tudi predsednik predsedstva SFRJ dr. Borisav Jović.

Rašković še živi in tudi brado ima

Da so govorice, čeprav aresnične, lahko hudo resna stvar, smo se imeli priložnost prepričati tudi v Pomurju. Zaradi govorice o vodilnih tovarne Mura je bilo toliko hude krvi, da se rane še dolgo ne bodo zacelile. In skoraj povsod imajo »svoje govorice«. Zelo zanimive krožijo te dni po ulicah Šibenika.

Že več dni se govori, da so miličniki šibeniškega sekretariata za notranje zadeve, ki so srbske narodnosti, odpovedali poslušnost in kako so v času kninske vstaje obojeni stražili ob prometnicah Kninske krajine. Resnica je povsem drugačna. Prav tako se govori, da trojica

delavcev kninske postaje milice ne hodi več v službo, ampak so se z orožjem pridružili »štabu upornikov«. Tudi to je le izmišljena govorica. Še največ pa je govora o dr. Jovanu Raškoviću, predsedniku Srbske demokratske stranke na Hrvaškem in glavnem organizatorju referendumu o avtonomiji Srbov v Kninski krajini. Vsak drugi ve povedati, da je Rašković ubit v njegovi vili v Primoštenu ali da so mu neznane osebe obrile brado, oziroma da sta ga zapustili žena in hčerka. Resnica pa je, da je Rašković živ, da ima še vedno brado in da ni ostal sam. Zgodilo pa se je, da so mu morali zaradi slabega zdravstvenega stanja nekajkrat dati infuzijo. Govorice je še nekoliko in presenetljivo je ena tudi dobronamerna, čes da so se krajani Tribunjan odločili, da bodo popravili požgano hišo beograjskega igralca Mije Aleksića.

Srbska krava in hrvaški kruh

V Borbi smo lahko prebrali, da je pred dnevi iz srbske vasi Cetina (zaselka Vukovići) pobegnila krava v sosednjo hrvaško vas Kijevo. Tam so kravo lepo sprejeli, ji na eni strani napisali znak U, na drugi pa HDZ. Potem so jo spodili nazaj. Sedaj je ta krava glavna atrakcija za fotoreporterje. Kako se počuti, pa ni znano.

Zanimivo je, da je v Kijevu doma tudi pek Luka Teskar, ki že vrsto let oskrbuje s svojim kruhom Knin. Ni slišati, da bi se kdo od Srbov branil tega hrvaškega kruha.

Javna hiša — da ali ne?

V Sombotelu se zadnje čase mnogo govori o morebitnem odprtju javne hiše. Časopis Vus Nepe je v zvezi s tem izvedel anketo. Anketiranci niso nasprotovali zadevi, menili so celo, da bi bili tako zdravstveno in drugače bolj varni tisti, ki iščejo tovrstno zabavo. Eden od vprašanih je menil, da bi to bilo predvsem za tujce, Madžarov pa bi bilo treba še po enkrat povečati plače, da bi jim ostalo nekaj forintov za te »zadeve«.

Kdo je (bil) novi madžarski predsednik?

Znano je, da so poslanci madžarskega parlamenta pred nedavnim izvolili za novega predsednika države Árpáda Göncza, 48-letnega književnika, ki je obenem tudi predsednik Društva madžarskih pisateljev. Kakšna je bila njegova dosedanja življenjska pot?

Po štirih letih študija prava in agronomije so ga zaradi politične dejavnosti zaprli. Ko se je leta 1963 nameraval ponovno vpisati na univerzo, da bi študij dokončal, so mu v indeks dali žig, na katerem je pisalo, da je izključen z vseh univerz. Pred revolucijo 1956. leta je bil tajnik voditelja Stranke malih kmetov, nato pa tajnik skupine strankinikov poslancev v parlamentu. Bil je tudi urednik lista Nemzedek (Rod). Po zaporu je postal obrtniški delavec, leta 1965 pa se je odločil za svobodni poklic — pisateljevanje. Že v zaporu se je ukvarjal s prevajanjem (iz angleščine) literarnih del, po naročilu uprave zaporu pa je moral prevajati tudi drugo literaturo. Njegova prva dela so povest Sarusok, novela Srečanja, drama Madžarska Medvoja in komedija Pesimist. Kakšnih vidnejših priznanj za svoja dela ni prejel, ker so bile temeljne misli njegovih del take politične narave, ki niso ustrezale minulim oblastem. Njegove drame Tehtnica se še danes bojijo, ker obravnava ljubezen med kmečkim fantom in Židino leta 1956, ko je na Madžarskem izbruhnila revolucija, ki se ji je Árpád Göncz tudi sam pridružil in bil zaradi tega 6 let v zaporu.

Minilo je 100 dni prizanesljivosti

V petek, 24. avgusta, se je izteklo 100 dni nove slovenske vlade pod taktirko predsednika Lojzeta Peterle. To pa je bil čas za nekakšen moratorij za polaganje računov o svojem delu parlamentu in javnosti, oziroma za

100-dnevno prizanesljivost. Odstop pa naj bi se začela v parlamentu prava politična borba brez prizanesljivosti.

Nova slovenska vlada je bila izvoljena 16. maja, dober teden potem, ko se je konstituirala re-

publiška skupščina, v katero so bili delegati prvič izvoljeni neposredno, na demokratičnih, večstrankarskih volitvah. Na teh je dobila večinsko podporo koalicijska šestih strank, združenih v Demos, s čimer je Demos dobil tudi možnost, da sestavi vlado. Le-ta pa ni izključno koalicijska, saj je v njej tudi 5 članov, ki so strankarsko neopredeljeni, 3 so iz vrst ZKS—SDP, en minister pa je član ZSMS—liberalne stranke.

Torej je Lojze Peterle kot mandatar za sestavo nove vlade upošteval tudi sposobnosti članov in ne le njihovo politično opredeljenost.

In kaj je bilo značilno za 100 delovnih dni nove slovenske vlade? Kot smo lahko spremljali, je svojo pozornost in dejavnost usmerjala predvsem na uveljavljanje suverenosti Slovenije in na krepitev njenega položaja v svetu, na popravljanje krivic iz preteklosti in na reševanje gospodarskih problemov. Prav gotovo je bila dokaj delovna, očitali pa ji lahko tudi nekaj ne dovolj premišljenih potez, kot je to zakon o prepovedi sečnje v gozdovih v družbeni lasti, pa tudi predlog novega zakon o informiranju je dvignil precej prahu, tako da so sprejem morali odložiti. In zdaj naj bi šlo torej zares.

Hrvaški književniki za konfederacijo

Društvo hrvaških književnikov vidi edino rešitev iz sedanjih političnih in drugih razprtij v Jugoslaviji v konfederaciji jugoslovanskih narodov. To je zapisano v sporočilu z razširjene seje njihovega predsedstva.

»Republika Hrvaška je demokratična država in vse težave, ki se v njej pojavljajo, moramo reševati demokratično, v skladu z ustavo in zakoni. Velikoserbska protihrvaška blaznost, ki se ji v sovrastvu do vsega, kar je hrvaško, pridružujejo tisti, ki jih je naš veliki prednik Ksaver Šandor Gjalski imenoval, »nočne ptice«, nas ni presenetila. Hrvaški pisatelji in intelektualci vseh profilov so iz roda v rod gojili upanje, da je mogoča srečna in pravična Jugoslavija. V teh norih sanjah so se bili pripravljeni odpovedati celo svojemu jeziku in književni dediščini.

Edina rešitev iz težave, ki se imenuje današnja Jugoslavija, je konfederacija jugoslovanskih narodov. Zato v tem pogledu podpiramo in spodbujamo vsa prizadevanja vlade Republike Hrvaške in njeno sodelovanje z vlado Republike Slovenije,« je zapisano ob koncu sporočila Društva hrvaških književnikov.

Iz Sombotela piše

Še pred dvema ali tremi leti, ko so v Slovenski vesi v Porabju objavljali spomenik padlim vojakom v prvi svetovni vojni, so imeli organizatorji hude težave s partijsko državo, ker so hoteli obenem vgravirati tudi imena tistih, ki so umrli v drugi vojni. Takratna uradna politika je bila mnenja, da je bila Madžarska v zadnji vojni na Hitlerjevi strani, torej padli ne morejo biti heroji, zato je boljše, če se stvar pusti na miru. (Drugo vprašanje je seveda, če je bila Ogrska tudi v prvi vojni na napačni strani, za kar pa vojaki, ki so dali svoja življenja, niso nič krivi.) »Slovenčarom,« ker so bili vztrajni, pa je vseeno uspelo, da so na spomeniku pri kapeli našli vsi njihovi slovenski predniki, žrtvovani za tuje interese v prvi in drugi vojni.

Prejšnje oblasti niso imele prav, ko niso dovolile, da bi ljudje postavili spomnike svojim padlim v drugi vojni. Danes jih je že vse polno po vsej Madžarski, saj je pri Donu v Rusiji padlo najmanj 150 tisoč madžarskih vojakov. Neizpodbitno dejstvo pa je, da se je takratna Horthyjeva Madžarska vključila v mednarodni pokol na Hitlerjevi strani in kot taka imela zelo negativno vlogo.

In glej ga, neizpodbitno dejstvo. Na enem od zadnjih zasedanj budimpeštanskega parlamenta je vstal poslanec najmočnejše stranke vladne koalicije (MDF) Kalman Keri, ki je bil leta 1944 šef generalštaba madžarske vojske. Začel je govoriti, kako bi bilo potrebno sedanjemu madžarsko armado prevzgojiti, pri čemer naj bi bila za vzor Horthyjeva vojska: »Pa dajmo končno priznati, da je bila njena borba pravična, v kolikor se je borila proti komunizmu.« Nekateri poslanci

(AMNE)ZI-JA?

so debelo gledali, drugi so generalmajoru v pokoju kar navdušeno ploskali. Večina ljudi na Madžarskem pa se je zgrozila ob misli, da je bilo baje prav, da je bila Madžarska na Hitlerjevi strani. Ministrski predsednik József Antall, ki je tudi predsednik stranke, katere član je poslanec Keri, pa je vso stvar v parlamentu kar preliščal. Pa tudi njegova vodilna koalicijska stranka. (Eden od zloglasnih članov strankinoga predsedstva, pisatelj István Csurka, ki je tudi sam poslanec, pa generala v letih tem bolj glasno zagovarja, čes da ima popolnoma prav.)

Ljudje pa se še naprej oglašajo po časopisih, večina jih reagira seveda odklonilno. So pa tudi drugačna mnenja. Janos Kollarik iz Miskolca je npr. v poštnem predalu dnevnika Nepszabadsag zapisal: »Točno je, da Horthyjeva vojska pri Donu ni branila nekakšne »ikse«, temveč svojo domovino!« Drugi dopisnik pravi, da se Madžarska ni borila proti Rusom, temveč proti komunizmu. (Kot dejstvo naj navedemo, da se Madžarska v drugo vojno ni vključila 22. junija 1941, temveč 11. aprila 1941. Naravnost tragikomočno pa je, da je decembra napovedal vojno celo Združenim državam.)

Lajos Syabó iz Budimpešte pa je zapisal v svojem pismu: »Strica Kalmana Kerija sem spoznal na znanstveni konferenci zgodovinarjev... Povedal nam je, kako mu je žal, da je naša država napadla Sovjete... In smo mu verjeli, da ga peče vest zaradi smrti desetih stotisočev. Zdaj... je prišel na dan njegov nekdanji jaz. Dobro bi bilo vedeti, koliko duš ima Kalman Keri!«

Nekateri pravijo, da stvari ni treba jemati preveč resno, saj ima najstarejši poslanec (rojen 1901.) v madžarskem parlamentu, generalmajor v pokoju, ob določenih nostalgiji težave že tudi s spominom.

Drugi pa so mnenja, da bi se od takih izjav morala ograditi njegova stranka, katere predsednik József Antall ni samo premier, marveč tudi zgodovinar po poklicu. Tisti z bolj zdravo pametjo pa opominjajo, da tudi take izjave v hramu domovine prispevajo svoj delež k temu, da je Madžarska skregana tako rekoč z vsakim svojim sosedom. Še več. Ali so bile potemtakem tudi vse tiste države, ki so se borile proti Hitlerju (beri proti komunizmu) in zaradi fašizma žrtvovale milijone ljudi, na napačni strani barikade?

Gotovo pa je, da mlada demokracija ne more biti zdrava, če jo daje starostna amnezija.

Francek Mukič

Tudi Vlahi zahtevajo svoje pravice

Vse kaže, da bo morala Jugoslavija priznati obstoj in pravice do lastnega jezika in kulture tudi Vlahom ali Cincarjem, to je etnični skupini, ki šteje okrog 10.000 pripadnikov. Vlahi živijo večinoma v Makedoniji. Nekoč so bili narod pastirjev in trgovcev, vendar so se zaradi preseljevanja po balkanskih deželah večinoma asimilirali. Letos so makedonski Vlahi v mestu Pitu Guli blizu Skopja ustanovili Združenje prijateljev Vlahov in pred nedavnim so makedonskemu sobranju poslali pismo, naj pojasni njihov položaj. Zahtevajo, da jim makedonska država v najkrajšem možnem času uvede televizijsko in radijsko oddajo v vlaškem jeziku, začne izdajati poseben časopis zanje, uvede dopolnilni pouk v vlaškem jeziku v osnovni šoli za vse, ki to želijo, poskrbi za tiskanje knjig in ustanove, ki bodo negovale kulturno izročilo Vlahov v Makedoniji.

Menda so bili vlaškega rodu tudi Herbert von Karajan, mati Terezija, Gregory Peck in celo eden od kandidatov za predsednika ZDA Michael Dukakis.

V Sloveniji ostane več nabornikov

Predsednik slovenske vlade Lojze Peterle in sekretar za obrambo Janez Janša sta se prejšnji tork v Beogradu, vprašali predsednika zvezne vlade Anteja Markovića in njegovih ministrov o uresničevanju zahtev slovenske skupščine glede služenja vojaškega roka nabornikov v Sloveniji.

Če so bili doslej predstavniki armade do slovenskih zahtev nepopustljivi, pa so tokrat vendarle vsi skupaj našli nekoliko rešitev. Po dogovoru, ki so ga sprejeli, bo 20 odstotkov nabornikov vojsko v Sloveniji, 60 pa na 5. armadnem območju. Po končanem novem usposabljanju pa bi s premestitvami lahko služili vojaški matični republiki blizu 30 odstotkov slovenskih vojakov.

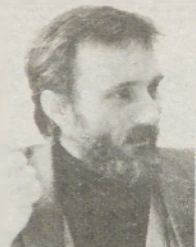
Čeprav je naša delegacija izrecno zahtevala, da se poenoteno tudi zvezni sekretar za ljudsko obrambo Veljko Kadžević, pa je nje-nega prišel na pogovor njegov namestnik admiral Stane Brovič.

JUGOSLOVANSKI PREBLISKI

Naš socializem ni bil nikdar socializem, pač pa je bil oblika fevdalizma in podložništva. (Ivan Oman, član predsedstva Republike Slovenije)

Na Kosovu bomo krenili z mrtve točke, da bomo spremenilo stanje v Beogradu. Nič prej. (Ivan Djurić, predsednik Lige borbe za slobodno Srbijo)

Upam, da smo obračunali z miselnostjo, ki je bila ča obravnavala kot sanitarne deponije. (Peter Krečič, ravnatelj Ljubljanskega muzeja v Ljubljani)

Sejmi so prireditve

Zelo imenitno se nam je zdelo, ko smo v mladosti brali žogo ob cerkvi na tistem prostoru, kjer so ob sejmskih in prošenjskih dnevih kramarji postavljali svoje blago na ogled in prodajo. Na pravo nogometno igrišče nas starejši niso pustili, sicer pa tisti pravi nogomet v naših očeh tudi ni bil takšna prireditve kakor semanj dan. Brati ob cerkvi, na tistem mestu, kjer so bile ob prošenjskih, sejmskih in novomašnih dnevih razpostavljene vse tiste sejmske ničevosti, kajti te so nam bile v tistem obdobju več vredne kakor lončarsko blago in izdelki drugih rokodelcev, vse tiste plastične ure pri katerih sta se oba kazalca, če si jih navijal, vrtela enako razkredeno in samo tako dolgo dokler si vrteš gumbek, in vsa druga plastična pobarvanost, bratci tukaj je pomenilo biti sredi prireditve. Prostor prireditve in torej tudi našega nogometa — včasih si lahko, če si imel izredno veliko poprireditveno srečo, našel v travo in zemljo zatlačeno kakšno aluminijasto paro iz tistih dni — je bil prirejen. Na njem ni bilo ne kravjkov in ne uporno rastoče cikorie ali navadnega glavinca. Bil je nevskadnji prostor, kakor so nevsakdanje prireditve.

V tistih dneh so pred prireditvami, pred procesijami in vsako soboto na večer ljudje pometali ulice in ceste pred svojimi hišami, s plavajočimi potegi metel so vlačili drobne sledi v prašne površine, ker večina cest še ni bila asfaltirana. Z obsegom prireditve je bil določen tudi obseg prireditvenega prostora, ki ga je bilo potrebno spraviti v red, za lokalna prošenja manj kakor pa za vseljne nedelje. Smeti in odpadki v tistih časih so bili kajpada organski, kar se ni dalo pokuriti, se je dalo reciklirati oziroma ponovno uporabiti. Zato so bile vse prireditve v tistem času velike in dobro prirejene, bile so praznične prireditve. In zato bi bilo bolje, da dandanašnji nič kaj preveč ne prirejamo. Vsaj tako dolgo ne, dokler ne dobimo v roke svojih življenjskih načinov in si bomo zmogli ponovno ustvariti praznični prireditveni prostor. Dokler ne bomo zmogli odstranjevati in predelevati svojih odpadkov.

Letos sem na birni v Crenšovcih nagovarjal nekega gospoda, enega izmed mnogih tam prisotnih gospodov in gospodov fotograf, naj fotografira usmrjeni jarek ob cesti, jarek, poln nesnage, pomešane z rdečo-vijoličnim toaletnim papirjem. V senci cerkvene stolpe praznične cerkve tako rekoč. Nekaj metrov od te kloake resnice pa so fotografom pozirali birmanci in botri, birmanci z visoko zavahanimi rokavi, da so se videlo ure na koščenih najstnikih zapetih, botri v svojih najboljših opravih. Fotograf je seveda odklonil.

Pogled na prireditveno okolje skozi fotografski objektiv ali skozi oko kamere umešča prireditve v socialni kontekst. Tako smo danes po zaslugi medijev vajeni opazovati svet, kajti samo prikazovanje sejmskih štantov ne pripoveduje resnice o kraju prireditve. Snemalni pogled, bodisi kamere bodisi fotografske aparata, nas postavlja v distanco z neposrednim okoljem, dviguje nas iz območja, v katerem živimo, in nam omogoča, da ga vidimo v razmerju s parametri socialnega statusa. Vidimo se tako, kakor nas morejo videti zunanji opazovalci, kakor tisti, za katere je prireditve najbolj prirejena in zato stopnjo njene umetnosti ocenjujejo tako, da opazujejo resnično vsakdanje okolje.

Mi smo na nekakšen otročji način še vedno prepričani, da je za sejem dovolj, če na nevskadnji način spravimo skupaj obilje vsega mogočega blaga. Toda danes v svetu to ni več predpostavka prazničnosti, ker je blaga v izobilju. Prazničnosti prireditve se danes ocenjuje po prazničnosti prireditvenega okolja.

SOBOŠKI SINDIKAT PODPIRA SPLOŠNO STAVKO

10. septembra med 8. in 9. uro je načrtovana splošna stavka delavcev Slovenije — V to jih sili težaven socialni položaj delavcev — Do 5. septembra opredelitev OO ZSS do poziva

Na seji predsedstva občinskega sveta Zveze svobodnih sindikatov v M. Soboti so osrednjo pozornost namenili obravnavi poziva stavkovnega odbora Zveze svobodnih sindikatov Slovenije o razglasitvi splošne stavke delavcev naše republike, ki je načrtovana za 10. september med 8. in 9. uro. Za tak korak so se odločili, ker so bila vsa dosedanja prizadevanja sindikatov za varovanje in izboljšanje gospodarskega, gmojnega in socialnega položaja ter pravne varnosti delavcev po normalnih poteh neuspešna. Kot navajajo v odprtem pismu, so zadnja skrb tudi za sedanjo oblast. Zato ponovno zahtevajo uveljavitev kolektivne pogodbe, doslednejše razbremenjevanje gospodarstva, ki naj se pozna tudi pri višjih neto plačah, da začne država sklepati kolektivne pogodbe tudi za družbene dejavnosti in negospodarstvo. Poleg tega zahtevajo, da se sredstva,

ki so jih doslej dajali za nerazvite, prelijejo tudi v socialne programe, da se prenehajo stečajni podjetji in podobno. V splošno stavko jih sili težaven socialni položaj delavcev, sindikatu in delavcem pa v teh razmerah ostaja le še klasična oblika boja za delo, plače in pravice.

V tem smislu so tudi člani predsedstva občinskega sveta Zveze svobodnih sindikatov v Murski Soboti podprli poziv k pripravi in organiziranju splošne stavke 10. septembra. Najpozneje do 5. septembra naj bi se do omenjenega poziva opredelile tudi vse osnovne organizacije ZSSS v soboški občini, kjer bodo v skladu s stavkovnimi pravili izvršni odbori sindikatov organizirali glasovanje o pristopu k splošni stavki. Ob tem naj bi ugotovili določene posebne zahteve delavcev v njihovem podjetju, ki bi jih morali sami reševati. Rečeno je bilo, da nadomestilo osebnega do-

hodka stavkajočim delavcem ureja sindikalna lista.

Sindikati v ustanovah posebnega družbenega pomena, kot sta šolstvo in zdravstvo, pa bodo dotlej opredelili svoj način organiziranja stavke. Istega dne, torej 10. septembra, pripravljajo kovinarji 8-urno, delavci v zdravstvu pa 12-urno stavko, pri čemer se prvi ogrevajo tudi za javne shode. Eden od sklepov s seje vodstva soboških sindikatov je tudi ta, da je treba ob napovedani splošni stavki ugotoviti uspešnost sindikatov v skupščinskem sistemu. Ob dejstvu, da je učinkovitost te stavke, kot navajajo, drugotnega pomena, saj ni naperjena proti nikomur, ampak zahtevajo le hitrejšo reševanje zadev, so se nekateri razpravljali upravičeno spraševali o njeni smiselnosti. Delavci vendarle pričakujejo sadove splošne stavke, ki naj bi potrdila solidarnost vseh zaposlenih v njihovih zahtevah. Milan Jerše

Pomurska politika med kladivom in nakovalom

Bivše družbenopolitične organizacije na »prepihu« — Kdo odstranjuje napise »nezaželenih« strank — Prostorska stiska vse očitnejša — Občinske službe in stranke vsaksebi

Pomurska politična scena preživlja svoje najtežje in najbolj pestro povojno obdobje. Ciniki bi dejali: saj se vrača le tja, kjer je nekoč že bila. Morda, a tudi to vračanje ni kar tako. Spremljajo ga številni krči, povezani z mnogimi ideološkimi navlakami in naplavinami, ki so jih vnašale v človekovo dušo povojne enopartijske oblasti. Večina predpostav, ki naj bi strankam, predvsem prejšnjim družbenopolitičnim organizacijam, prinesle mirno povolilno prihodnost, se je kaj hitro razblinila kot milni mehurčki. Marsikaj, čemur so se prvi hip morda še nadejali, se je naglo pokazalo kot iluzija, saj je kmalu začela delovati trda realnost.

Tudi psihološko je moral biti to pravi somrak bogov. Nikakršnega dvoma ni, da nobena med prejšnjimi družbenopolitičnimi organizacijami ni z visokega Olimpa padla v tako globino, kot se je to zgodilo stranki prenoviteljev. Precej važnejših ljudi v administraciji je že zamenjanih ali pa so se še pravočasno prilagodili novonastalim razmeram, ko so zbežali v staro profesuro. Mnogim pa se ni posrečilo tak korak in so se naenkrat znašli na seznamu brezposelnih. Na seznamu brezposelnih so bili tudi tisti, ki so bili v prejšnjem času zaposlovanje kot »odvečna delovna sila«. Po drugi strani pa lahko rečemo, da SZDL prej vsaj oblasti ni imela, zato je njen sestop manj boleč, ZSMS pa je bila na pol opozicija že pred volitvami, medtem ko stari sindikat tudi po njih čudežno nekako še živi. Na površju so zdaj stranke Demosa, ki so se udobno nastanile na političnem prizorišču, druge opozicijske stranke pa so enostavno potisnile v popolno marginalizacijo.

Na prvi pogled so vse te težave pričakovane in razumljive, vendar boleče, ne samo s strankarskega, ampak tudi z nacionalnega vidika. Kako zelo bi bila zdaj dobrodejna močna opozicija, ki bi lahko — tudi rahlo omočeni — v pomoč — ponudila kolikor toliko celovit, a tudi operativen program za izhod iz globoke politične in gospodarske krize!

NEZAUPANJE — HUDA IN NALEZLJIVA BOLEZEN

K temu pisanju pa me je v bistvu spodbudilo pismo enega izmed partijskih veljakov, ki meni, da se v sedanjem trenutku predprijetost še vedno širi. Takole navaja: »Čeprav je Marx mrtav, je njegova misel o civilizaciji in barbarstvu nenehno prisotna. Civiliziran in umsko uravnotežen svet si ne sme dovoliti, da odstranjuje napise strank, ki mu niso všeč. Samo Hitler je v novejši zgodovini sežgal knjige in odstranjeval napise. Bil je malar in bedak, so kričali preprosti ljudje. Da so takšni ljudje v novi vladi — v njenem času so odstranjeni napisi stranke ZKS-SDP na stopnišču Skupščine občine Murska

Sobota, ne morem trditi. Nova vlada je demokratična, pametna, izobražena in najbolj sposobna, kot jo je predstavil mandatar, ko smo jo volili. Mogoče pa bo čas pokazal, kdo je bil Hitler ali čistič napisa?« pravi dobesedno Evgen Emri.

Napisi so resda začasno izginiti, toda to ne more biti dovolj tehten razlog za razna sumničenja, ki lahko vnašajo le nemir in razdor v sedanje politično življenje. Najslabšo uslugo pa bi si naredili, če bi pristali na najnižjo točko strankarskega življenja pri nas ter se lotili kritikanstva vse počez. S tem bi namreč naredili medvedjo uslugo vsem tistim, ki bi si iz takega političnega kaosa kovali nezasluženi kapital. Sedaj so napisi znova na pravem mestu in natančno označujejo posamezne stranke, ki so na splošno volitvah dobile različno število glasov.

VSE STRANKE IZ OBČINSKE ZGRADBE

In kako je s prostori strank? Minuli terek sem se odpravil, da na kraju samem preverim dejansko stanje. Najprej sem stopil do najvišjega nadstropja, kjer naj bi imela svoje prostore ZSMS-Liberalna stranka v Murski Soboti. Pa kakšno presenečenje! Naletel sem na zaklenjena vrata, na njih pa napis, da imajo poštinkarji uradne ure ob ponedeljkih in petkih od 11. do 14. ure, ob sredah pa do 16. Podobno se mi je zgodilo nadstropje nižje, kjer domuje ZKS-Stranka demokratične prenoje. Listek na vratih me je opozoril, da gre v tem primeru za splošno odsotnost. Novo presenečenje pa sem doživel tudi v prvem nadstropju, kjer ni več napis, da občinska konferenca Socialistične zveze. Tudi tu so bila vrata zaklenjena. V bližnji pisarni OO ZB pa zvezo, da marsikaj kar pri njih pustijo pošto za socialiste. Edino Demos se je vselil v prejšnjo pisarno sekretarja socialistov, od 1. julija pa je uradno poklicni sekretar Karel Kozic.

»Izvršni svet bo v kratkem pripravil program uporabe prostorov v poslopiju skupščine občine, ki bodo namenjeni upravnim službam. Prostori, ki se bodo izpraznili s preselitvijo nekdanje stanovske in cestne skupnosti, pa bodo namenjeni vsem tistim strankam, ki bodo zanje pokazale interes. Razpravlja se o tem, da bi v občinski zgradbi imeli vse upravne službe, kamor tudi sodijo. Ni normalno, da so sedaj skupaj občinske službe in stranke.« pojasnjuje nameravane spremembe predsednik soboške občinske vlade Ivan Obal. »Vsi funkcionarji ZSMS-Liberalne stranke so t. i. tehnični presežek in so prijavljeni na Zavodu za zaposlovanje, kar se je zgodilo tudi pri socialistih in prenoviteljih, ki bodo imeli po novem le po enega poklicnega funkcionarja. Tudi družtvom bomo namenili ustrezne prostore, medtem ko bosta Zveza svobodnih sindikatov — misliti je treba tudi na neodvisne in druge sindikate — in občinski odbor Zveze borcev še ostala v starih prostorih. Lastnik vseh teh prostorov je skupščina občine, zato se bomo pogovarjali le o razdelitvi prenosnega premoženja, kot je pohi-

stvo itd. Sicer pa je pred vrati nov zakonodajni postopek, ki bo tudi te zadeve podrobneje razčistil.«

PREPIR ZA OSLOVO SENCO?

In ugovor Evgena Emrija: »Partija resnično ne razmišlja o izselitvi, ker smo v drugem položaju kot druge stranke, ki so se financirale iz proračuna. Mi v preteklih 20 letih nismo dobili dotacije od občine, ampak smo celo pomagali raznim družtvom. Potreben denar pa smo si zagotovili z zbrano članarino, pri čemer smo morali plačevati še občinski davek. Ker gre za splošno družbeno premoženje, je zgradba last skupščine občine in ne izvršnega sveta, ki je izvršni organ, hkrati pa tudi najemnik kot druge stranke. Smo za ustanovitev sklada, kamor bi se odvajale najemnine vseh, tudi občinske uprave, ne pa, da se ta sredstva zbirajo v proračunu, iz katerih si občinski uslužbenci zagotavljajo osebni dohodek.«

S podobnimi težavami se ukvarjajo tudi v drugih pomurskih občinah, pa najsi gre za prostore prejšnjih družbenopolitičnih organizacij ali nadaljnje zaposlovanje njihovih funkcionarjev, ki so se večinoma znašli na seznamu Zavoda za zaposlovanje. Kot trenutno brezposelni prejemajo 80 odstotkov mesečnega osebnega dohodka, ki bi ga imeli v rednem delovnem razmerju. Ob vsem tem ni pretirana ugotovitev, da nas čaka vroča politična jesen, ko bo treba marsikatero odprto vprašanje rešiti na zadovoljstvo obeh strank. Da ne bomo vedno znova ponavljali, kako je politika kurba...

Milan JERŠE

ODMEV NA ČLANEK ETIKA MEDICINSKIH SESTER

Gospe Sabotinovi!

Po objavi pisma bralcev gospe Zore Sabotin v Pomurskem Vestniku z naslovom Etika medicinske sestre smo na Upravi Bolnišnice glede na zelo hude, mestoma absurde in v glavnem nekonkretne obtožbe skušali ugotoviti, kaj je do take reakcije pri imenovani pripeljalo. Ker gre za splošno obtoževanje dela dveh oddelkov naše Bolnišnice in ne samo za odmev v etiko medicinskih sester, smo zaprosili za izjavo o poteku dogodkov v času hospitalizacije omenjenega bolnika predstojnika oddelkov, na katerih se je le-ta zdravil.

Predstojnik kirurškega oddelka je po pregledu dokumentacije in pogovoru z osebami, ki je bilo kakor koli v stiku z bolnikom, ugotovil: Bolnik je bil sprejet 2. 7. 1990 zaradi diagnosticirane obdelave s sumom obolenja v trebuhu. Ob sprejemu je bil hudo bolan, močno šušljan, brez apetita, stalno žejen. Potrebno ga je bilo deloma hraniti in mu nadomeščati vodo z infuzijami. Zaradi preiskovalnih postopkov je moral biti 6-krat na tešče, vendar ga je hrana vedno počakala. Pri vizitah, kjer bolnike vprašamo po počutju in težavah, ni nikoli tožil, da bi bil zaradi pomanjkanja hrane lačen. Glede delitve hrane je urejeno tako, da sestre hrano najprej razdelijo, nato pa pomagajo pri hranjenju tistim, ki sami tega ne morejo. V času, ko je bil bolnik na oddelku, smo imeli 8 takih bolnikov in je možno, da je včasih prišel na vrsto za hranjenje pozneje, ker nimamo toliko osebja da bi ob istem času pomagalo vsem. Res je, da si naše sestre predajajo službo v jedilnici, ker drugega prostora nimajo, ni pa res, da bi pri tem pile kofrak. Ob kontrolah hladilnika v njem nismo nikoli našli alkohola.

»ZA MOJE DELO GRE PLAČO IN PRAVIČNOST!«

Položaj delavcev je postal že tako težak, da lahko govorimo o splošni stiski, ki se stopnjuje iz meseca v mesec. Zaradi počasnosti reševanja najhujših problemov, ki izvirajo iz stečajev, brezposelnosti in nizkih plač, je svet Zveze svobodnih sindikatov Slovenije postavil vladi zahtev, od katerih ne namerava odstopiti. Ker se doslej niso lotili kovitave reševanja teh zahtev, so se odločili za organiziranje splošne stavke delavcev Slovenije, ki bo 10. septembra med 8. in 9. uro na različnih mestih. In kaj o tem mislijo nekateri pomurski delavci?

ukrep odprla poti za dogovarjanje in reševanje stisk delavcev. Čil je čas, da članstvo legalno delujočih sindikatov združi svoje boju za doseganje boljših razmer za delo, realno vrednotenje delovne kakovosti življenja.«

MIRAN FLEGAR: »Kot član svobodnega sindikata gledam na razvoj razmer med delavci in gospodarstvom in negospodarskino pesimistično. Nevarno bi bilo, da destabilizira življenje ljudi kot posledico splošnih težav v tem kratkem času, ko vlada demokratična oblast, ki je v predvolilnem pomenu veliko sprememb za delo in boljšanje. Prepričan sem, da bo napovedana splošna stavka delavstva kot skrajni ukrep odprla poti za dogovarjanje in reševanje stisk delavcev. Čil je čas, da članstvo legalno delujočih sindikatov združi svoje boju za doseganje boljših razmer za delo, realno vrednotenje delovne kakovosti življenja.«

rešitvah ob dražbah in prevzemu del tujih firm. Pri tem naj bi bili zaposlovanje presežkov ustreznih domačih kadrov ter zagotoviti sredstva za pospešeno investiranje v infrastrukturo in javna dela.

JURE ALAČ: »V gradbeništvu se v celoti njamo z vsebino zahtev in ciljev splošne stavke, ne vmenimo pa, da je to politična temveč da gre za uveljavitev pravice do dela in realne cene dela. S splošno želimo prisiliti odgovorne v tej državi, da začnejo pospešeno reševati napake, ki so se zgrnile na ramena delavcev. Skupno opredeljenih zahtev, imamo tudi dodatno zahtevo po sistemskih in ostalih stranskem tiru, saj smo prav tako rešitvah ob dražbah in prevzemu del tujih firm. Pri tem naj bi bili zaposlovanje presežkov ustreznih domačih kadrov ter zagotoviti sredstva za pospešeno investiranje v infrastrukturo in javna dela.

lavci, ki sodelujemo pri ustvarjanju takega okolja, ki bo omogočil vsi ljudem, ki delajo v zdravstvu, da bodo imeli vse pravice, ki nam pripadajo, kot sta prevoz na delo in prehrano, smo za stavko.«

ERIKA DROŽINA: »Osebo se zavzemam, da bi probleme reševali z dogovarjanjem in s sodelovanjem, na res demokratičen način. Če gre vse prepočasno, če ni pravega odziva na zahteve delavcev, je splošna stavka kot sredstvo, da je potrebno težak socialni položaj delavca čimprej rešiti, da bo živela država in njeno življenje. Tudi položaj zaposlenih v zdravstvu, njih dejavnostih, konkretno v zdravstvu, ostati na stranskem tiru, saj smo prav tako rešitvah ob dražbah in prevzemu del tujih firm. Pri tem naj bi bili zaposlovanje presežkov ustreznih domačih kadrov ter zagotoviti sredstva za pospešeno investiranje v infrastrukturo in javna dela.

splošna stavka kot opozorilo, ne pa zaradi tega, ker nam zakon ne dovoljuje, da stavkamo. Po mojem mnenju je treba iti v dobro organizirano stavko in delavce znotraj podjetij temeljito seznaniti s splošnim načeli in namenom stavkanja.«

ŠTEFAN ŠERUGA: »Ko razmišljam o splošni enodnevni stavki vseh delavcev, me najbolj moti nekakšna tesnoba. Zavedam se, da je stanje težko, da je gospodarstvo v težavah, da je iz dneva v dan vstajajoča delovnih organizacij in da delavci vse bolj shajajo s plačili, pa vendar imamo občutek, da se le premalo s temi problemi ukvarjamo. Razlogov za splošno stavko je veliko, vendar pred podpisom kolektivne pogodbe, ki jo imamo, ne smemo biti zadovoljni. Po mojem mnenju je treba iti v dobro organizirano stavko in delavce znotraj podjetij temeljito seznaniti s splošnim načeli in namenom stavkanja.«

gramov, kar naj čimprej stori vlada. Ljudem pa ne daj, kje so argumenti za splošno stavko. Posebej še, če pri ljudeh v kolektivni pogodbi, sindikat pa zagotavlja delavcem, ne sme biti nobenih odstopanj.«

JOŽE TURK: »Če že stavkamo, moramo delavcem odkrito povedati, proti komu stavkamo, če namreč ne stavkamo proti nikomur, tem to nima kakega posebnega pomena. Gre o pravne države, je treba upoštevati, da ne stavkamo za prazen marsikaj dogajalo v preteklosti. Če se kolektivna pogodba za gospodarstvo, ki jo imamo, ne izpolnjuje, potem je treba storiti tudi v negospodarsko, mam se za pripravo konkretnih sprememb, ki jih je treba uvesti.«

vsak v bolnišnici umrl, ran, izjema je možna le zahteva svojcev, ki s dajo, da zahtevajo odstop. Tudi ta podpis zdravniški, kar ima zdravniški, vedno pravico, da zahteva. Na tak postopek, za zakonom in ne zato, da bi ugotovljali, zakaj je

V primeru, o katerem govorim, je predstojnik oddelka, ki je predstojnik oddelka, na prošnjo svojcev od oddelka odstopil in s svojimi kolegi konfliktov.

Po pogovoru s predstojnikom obeh oddelkov ugotovim, da navedbe v pismu delavcev, da deloma pa jih ni mogoče preveriti. V pismu je seveda vedno, npr. tista, kako reče, v steklenico, tako da mora biti tem zaradi tega, da bi na take in podobne pisma ne bi bilo treba odgovarjati. Z gospo Sabotinovo obtožbo, da lahko samo sodelujoči, remo se strinjati z navedbami, svoje vidike opisuje naših oddelkov. Nikakor svojega dela idealizira, svojega dela idealizira, bi ga lahko še izboljšali, mo ob pomoči dobro, tudi trudili. Menimo pa, pisma ne prispevajo k izboljšanju in odnosov v Bolnišnici in da je nec pisma grobo žal, v žalju, kor tudi za vse tiste, ki imajo iščejo našo pomoč. Zlasti, ših bolnikov, ki jih imamo, primerja z živino, za to izjavo javno opraviči

PRIHAJA DRUGAČNA ŠOLA?

AKTUALNA TEMA

Konec srednjega usmerjenega izobraževanja

Kaj se obeta srednjim šolam? Lahko bi rekli, da začetek obdobja šolske protireformacije ali reforma reforme. Po desetih letih je konec usmerjenega izobraževanja, ki je ob nekaterih pozitivnih spremembah prineslo kopico slabosti in problemov. Zdaj se bodo spet vsebinsko ločile tri- in štiriletne smeri izobraževanja; v štiriletni smeri srednjega usmerjenega izobraževanja, kako kaže za novo šolsko leto, so bili povsod še kar zadovoljni. Najbrž bi bilo drugače, če bi se pogovarjali tudi o nagajevanju njihovega dela, prostorskih razmerah, možnostih za nakup nove učne tehnologije in še čem. Najbolj »napeto« novo šolsko leto se spet obeta Srednješolskemu centru tehniško-pedagoške usmeritve Murska Sobota, kjer bo potrebno storiti nekatere poteze, da bo namesto razprtij v učiteljskem zboru zavel ustvarjalni pedagoški nemir. Kako to doseči, o tem smo nekaj že pisali v prejšnjem Vestniku. Če bi imeli še naprej skupen učiteljski zbor za vse usmeritve (gimnazija, tekstilni, kovinarski, elektrotehniški program), prav gotovo ni mogoče pričakovati, da bo kaj bistveno drugače. Gre namreč za 120 pedagoških delavcev z različnimi interesi in delovnimi nalogami. Pred desetimi leti, ko sta se združevala Gimnazija Juša Kramarja in Center poklicnih šol M. Sobota, smo sicer poudarjali, kako bo to prispevalo k izenačevanju položaja profesorjev in mojstrov praktičnega pouka, kako bomo torej odpravili gimnazijsko »elitnost«, kako koristna bo združitev za socialno varnost pedagoških delavcev zaradi možnosti dela v več usmeritvah, kako se bodo v skupnem centru tudi učenci počutili enakovredno in še druge dobroimernosti pozitivne cilje. Nekateri so se tudi zares uresničili, vendar kmalu so se začeli tu-

di križi in težave zaradi takšne organiziranosti, ker so jo nekateri začeli izkoriščati sebi v prid za svoje lastne interese. Zato je »padel« prvi ravnatelj, potem še drugi in tudi tretji je na neprestanem udaru. Učiteljski zbor se je razdelil na dokaj močne skupine, ki vsaka zase skuša uveljaviti svoje interese. Zato pišejo tudi prijave na sodišče ali pritožbe na Zavod za šolstvo in drugam.

Ukrepati proti kršiteljem pa skoraj ni mogoče. Disciplinska komisija je odstopila, nove pa ne morejo izvoliti, ker nihče noče sprejeti te funkcije. Nemalo jih vztraja pri tezi, da so na Centru le zato, da učijo, da imajo svoje samoupravne pravice, za drugo pa jim ni mar. Vse te ocene smo slišali na nedavnem pogovoru o prihodnji organiziranosti Centra.

Sprejeto je bilo stališče, da mora priti do razdružitve, tako da bodo delovale ločeno šola za gimnazije, tekstile, kovinarje in druge poklice. Tako bodo že v novem šolskem letu začeli ločeno delovati učiteljski zbori. In to bo spet prineslo nove napetosti.

Se več bi jih znalo biti, ko bo prišlo tudi do dejanske (fizične) razdružitve, vendar bo do tedaj z novimi zakoni spremenjen način odločanja, tako da to ne bo odvisno izključno od (samoupravnega) referenduma. Ne gre za odločitve mimo delavcev, ampak skupaj z njimi.

Hud boj za kupce učbenikov

Tudi letos se je v Sloveniji že zelo zgodaj (maja) začela akcija za pridobivanje kupcev za učbenike oziroma šolske potrebščine. Če so se lani knjigarnarji nekako uspeli dogovoriti za skupno potezo Modri Janez, pa je Državna založba Slovenije letos nameravala kar največ pokasirati sama — v prednaročniški akciji, ki je potekala v maju. To pokasirati sama — v prednaročniški akciji, saj so bili starši doslej navajeni, da so njihove otroke oskrbele s šolskimi potrebščinami knjigarnarji, da so njihove otroke oskrbele s šolskimi potrebščinami knjigarnarji, da so njihove otroke oskrbele s šolskimi potrebščinami knjigarnarji. In da ne bi mestnih središč, s knjižnimi sejmi ali šolskimi paketi. In da ne bi mestnih središč, s knjižnimi sejmi ali šolskimi paketi. In da ne bi mestnih središč, s knjižnimi sejmi ali šolskimi paketi.

Kot nam je povedal njen vodja, Štefan Vitez, so bili še kar dobro založeni. Imeli so vse učbenike, razen tistih, ki še niso izšli (Spoznavanje narave za 1. razred, Spoznavanje narave in družbe za 4. razred in berilo za 6. razred), zaradi premajhne naklade izdajatelja pa jim je zmanjkalo berilo za 3. razred OŠ. Prejšnji teden so dobili tudi okrog 90 odstotkov potrebnih učbenikov in delovnih zvezkov za srednješolce. Da stotkov potrebnih učbenikov in delovnih zvezkov za srednješolce. Da stotkov potrebnih učbenikov in delovnih zvezkov za srednješolce.

Podaljšali so tudi delovni čas v knjigarnah v Murski Soboti (do 19.00), Gornji Radgoni, Ljutomeru in Lendavi (do 18.00). Tako nameravajo poslovati še do 15. septembra, če bo potrebno. Očitno se ravnavajo po pravilu, da je treba žeti v času žetve, oziroma jim ni vseeno, najo po pravilu, da je treba žeti v času žetve, oziroma jim ni vseeno, najo po pravilu, da je treba žeti v času žetve.

Izdatki za nakup učbenikov in drugih šolskih potrebščin se gibljejo od 600,00 do 2.300,00 dinarjev. Drago? Kdor ima več šolarjev, mu kajpak huda prede. Na srečo je precej šol, ki skrbijo za zamenjavo učbenikov, tako da učenci plačajo samo obrabno. Nekoliko je omilila draginjo tudi možnost plačevanja na obroke, kdor se je pravočasno vključil v prednaročniško akcijo. Časi brezplačne obvezne osnovne šole pa so očitno že dolgo za nami.

Če bodo vse napovedane spremembe živele tudi v praksi, v razredih med učenci, potem lahko pričakujemo vsaj bolj zanimivo, življenjsko šolo. In to so res velika pričakovanja.

JOŽE GRAJ

Šolnine zaenkrat ne bo, dražji prevozi

Se nedolgo od tega se je govorilo in pisalo, da bo v novem šolskem letu potrebne učne in druge vrste šolnine za srednješolce in študente višjih in visokih šol. Znašala se je tudi, da bodo šolnine mesečno, plačevali pa bi jo od septembra do decembra. S tem bi se približevalo 180 milijonov dinarjev ali nekaj več kot polovico denarja, ki ga prireja Republika Slovenija za izobraževanje ter telesno kulturo splošno. Te dni pa je Republika Slovenija na vsaki strani od možnih rešitev za izravnavo proračunskega primanjkljaja v šolstvu in na vsaki strani od možnih rešitev za izravnavo proračunskega primanjkljaja v šolstvu in na vsaki strani od možnih rešitev za izravnavo proračunskega primanjkljaja v šolstvu.

vsak kraj boleče dejanje. Krajena skupnost Brezovci noče dati soglasja za ukinitve šole, občinske strokovne službe pa vztrajajo, da je treba učence prešolati na matično osemletko v Puconcih, kjer bodo imeli boljše pogoje za učno-vzgojni proces, ne da bi se na račun tega povečalo število oddelkov. Gre torej tudi za zmanjševanje stroškov v šolstvu. Predlog za ukinitve podružničnih šol v občini Murska Sobota vključuje tudi Melince in Tešanovec. Tudi tam so z njihove strani gledano razumljivi odpori. Vendar kaže, da bo šola v Brezovcih kljub vsemu kmalu prenehala delovati, ker so skoraj vsi starši izjavili, da bodo svoje otroke 3. septembra peljali k pouku v Puconce. Konec bo torej prišel po naravni poti.

letnih smereh bo uveden diferenciran pouk kot priprava za nadaljnji študij, v triletni pa bo prišlo do razbremenitve učnih vsebin; ponovno bomo imeli v Sloveniji gimnazije (v Pomurju kar tri) in spremenjene bodo vsebine družboslovnih predmetov.

Razbremenitev triletnih smeri bo predvsem vsebinska, tako da bodo učencem podani le temeljni pojmi, pravila, zakonitosti, ki jih bo učitelj povezal s konkretnimi primeri iz prakse, preprostim izračuni in vajami. V predmetniku pa bodo nastale spremembe zaradi ukinitve predmetov samoupravljanja s temelji marksizma ter obramba in zaščita. Ure teh dveh predmetov bodo razporejene k drugim predmetom, katerih obseg pa se zaradi tega ne bo povečal. Tako bodo imeli učenci namesto obramboslovja tečaje prve pomoči, obrambne dneve, mirovne tabore, šole v naravi, predavanja, okrogle mize ipd. To bo prav gotovo bolj zanimivo, kot je bilo doslej teoretsko poučevanje obrambe in zaščite.

Diferenciran pouk v štiriletnih smereh pa bo pomenil, da se bodo učenci v 3. letniku odločili, ali bodo šli po koncu šole študirati na višje in visoke šole — v tem primeru bodo imeli nekoliko zahtevnejši pouk — ali pa želijo imeti le poklic s končano srednjo šolo — v tem primeru pa bodo dobili več strokovnega znanja za vključitev v delo.

Povsod dovolj dijakov

Srednje šole v Pomurju so bile malokdaj tako zadovoljne z »dovoljenimi« vpisi v prve letnike kot za šolsko leto 1990/91. V Ljubljani so jim namreč potrdili prav vse predloge. Tako ni bil potreben skoraj že običajen boj med nekaterimi šolami, kje bo kakšen program in koliko učencev naj vpišejo. Bistvena novost so predvsem gimnazijski programi, ki so bili v 10-letnem obdobju usmerjenega izobraževanja ali naravoslovno-matematična dejavnost ali pedagoški ali družboslovni in kulturni programi. Zdaj bo vse to le gimnazija kot nekoč, z nekaterimi spremembami, ki jih je prinesel čas. V novem šolskem letu bodo v Pomurju kar tri gimnazije — v Murski Soboti, Ljutomeru in Lendavi — in povsod je bilo tudi dovolj prijav, oziroma celo nekaj več, kot je bilo razpisanih mest. Pomembno »bitko« je dobila tudi Srednja šola za gostinstvo in turizem Radenci, ki lahko poslej usposablja tudi tehnike (za začetek kuharje), kar pomeni, da jim je uspelo pridobiti V. zahtevnostno stopnjo izobraževanja, ki omogoča nadaljnji študij. Tudi za ta program so prejeli dovolj prijav, in to ne le od pomurskih, temveč tudi od osmošolcev iz drugih občin. Takšen primer je tudi Srednja šola kovinarske, pedagoške in ekonomske usmeritve Lendava, kamor se vpisujejo tudi učenci iz sosednjih krajev na Hrvaškem (v kovinarski program); pa tudi za večino drugih šol v Pomurju bi lahko rekli, da imajo odprta vrata za učence od drugod.

ki), kar je tudi osnovni razlog, da učenci pri učenem delu ne izrabljajo višjih miselnih procesov: učenje ostane na zapomnitvi in verbalni reprodukciji te zapomnitve, namesto da bi navajali učence na samostojno učenje s projektno metodo, raziskovalno delo in drugo. Zato bo prva, kratkoročna naloga za šolsko leto 1990/91 razbremenjevanje učnih načrtov, in sicer z redakcijskim pristopom do ideoloških vsebin v nekaterih učnih načrtih

ter odstranjevanjem neprimernih vsebin za razvojno stopnjo otroka. Druga naloga pa je postopna izdelava strokovnih pogojev za izvajanje pouka, ki šole daje možnost za temeljito spreminjanje programa.

Takšna in še druga navodila so prejela vse osnovne šole za

Tovarna poljedelskega orodja, kmetijske mehanizacije in livarskih izdelkov, p.o.
62366 MUTA, Koroška cesta 51
Telefon: (0602) 61 140
Telefaks: 33257 yu limuto
Telefax: (0602) 61 414

KMETIJSKA OPREMA IZ MUTE NOVA GENERACIJA ENOOSNIH TRAKTORJEV

Univerzalni enoosni traktor KOSOR B 5,7 je večnamenski, ki ga s posameznimi delovnimi priključki uspešno uporabljamo skozi vse leto. Namenjen je uporabnikom za intenzivnejše pridelovanje hrane na manjših površinah v ravninskih, hribovskih ali obmorskih področjih. Njegovo uporabnost lahko razširimo s priključki za nego trate, čiščenje, košnjo in podobno. KOSOR B 5,7 se tako pokaže kot nenadomestljiv stroj za urejanje človekovega okolja.

UGODNA CENA ZA NAMENSKO KOSILNICO KOMBI B 4. 4 N

NOVI PREKOPALNIK BG. 4 N

Ročna hidravlična stiskalnica za sadje je namenjena za stiskanje vseh vrst sadja. Izdelana je iz masivne jeklene konstrukcije. Odcejalno korito, koš in pokrov so cije. Odcejalno korito, koš in pokrov so cije. Odcejalno korito, koš in pokrov so cije. Vgrajen je mehanizem za dvigovanje in odstranitev koša izpod cilindra, kar je velika prednost pri praznjenju in čiščenju koša in odcejalnega korita. Odlikuje nju koša in odcejalnega korita. Pri kateri so se po kvalitetni hidravliki, pri kateri so vsi drseči deli trdo kromirani. To povečuje življenjsko dobo delov in omogoča brezhibno delovanje.

Zadružništvo zahteva svoje

Med najbolj obiskanimi tovrstnimi prireditvami na gornjeradgonskem kmetijsko-živilskem sejmu je bila gotovo tiskovna konferenca Zadružne zveze Slovenije v dvorani uprave Pomurskega sejma. Dokaz več, bi lahko dejali, da je tema zadružništva zelo aktualna.

Na tiskovni konferenci (v sredo, 22. avgusta) so predstavili usmeritve slovenskega zadružništva ter novoorganizirane zadruge. Zaenkrat jih je v Sloveniji le šest, z nekaterimi zakonskimi spremembami pa bo jih bila gotovo še kopica. Njihov namen je namreč ne le pridelovati, ampak tudi predelovati in prodajati ter iztržiti čim več dobička.

Uvodničar, predsednik Zadružne zveze Slovenije Leo Frelih, je poudaril, da niti republiška niti zvezna vlada še nimata opredeljenega odnosa do zadružništva. Sprejem slovenskega zakona o zadružništvu zamuja, kar bo zapustilo tudi negativne posledice. Kmetijski kombinati, ki upravljajo s kar precejšnjimi površinami nekoč zadružne zemlje, so se na hitro organizirali po predpisih novega zakona o podjetjih. Vendar pa je vprašanje neopredeljene zadružne lastnine in vračanja nekdanjega zadružnega premoženja tisto, ki bo še dolgo zaposlovalo zadruge in njihove kooperante.

Slovenski zakon o zadružništvu bi moral biti sprejet čim prej, temeljiti pa na evropskih zadružnih temeljih in na tržnih

načelih. Ni sicer ovir za reorganizacije, vendar naj z njo ne hitijo in ne razbijajo premoženja zadruge, je še poudaril Leo Frelih.

Nadaljnji program razvoja zadružništva v Sloveniji pa je sestavljen iz kar nekaj pomembnih točk. Tako bodo v prihodnje priključili (do sedaj nepovezane) predelovalno industrijo in trgovine, vendar le tiste, za katere bodo zainteresirani. Skupaj bi ustanovili močna mešana podjetja. Poleg tega bi oblikovali lastno predelavo in ustanovili svoje trgovine ter lastne blagovnoposlovne zveze, ki bi skrbela za nakup gnojil, zaščitnih sredstev in drugega. Zadruge bodo ustanovile tudi svoje banke in hranilnice, stalna naloga pa bo utrjevanje znanja.

Kot kaže, bi od nove organiziranosti zadrug in kmetov imeli koristi prav vsi, saj naj bi bil končni cilj (tako vsaj napovedujejo) pocenitev kmetijske pridelave. Do sedaj so namreč o cenah odločali drugi, dobičke pa so si delili vsi drugi v mreži kmetijske pridelave in predelave, le zadružniki ne.

Bernarda B. Peček

NA LETOŠNJEM SEJMU V GORNJI RADGONI

EVROPSKA KAKOVOST PLEMENSKIH ŽIVALI

Kmetijsko-živilskega sejma v Gornji Radgoni si ni moč zamisljati brez razstave plemenskih živali, slovenski živilorejci pa so se tokrat na sejmu predstavili že dvajsetič. Od skrom-

nih začetkov pred 20 leti, ko smo na sejmu lahko videli le nekaj živali pomurskih rejcev, je ta razstava prerasla v predstavitev slovenskega goveda. Letos se je sicer omejila na raz-

stavo govedi lisaste pasme, ki je v Sloveniji tudi prevladujoča, tokrat pa je za razliko od prejšnjih let bila razdeljena v dva dela. V prvem delu so predstavili krave in bikovske matere, v drugem delu pa kakovostne plemenske telice, ki so jih tudi prodali. Po besedah organizatorjev in strokovnjakov so se slovenski rejci tudi na letošnjem sejmu predstavili z visoko kakovostjo plemenskih živali, kar potrjuje, da trud, ki ga vlagajo v selekcijo govedi lisaste pasme, ni zaman.

Najbolj živahno v živilorejskem delu programa je bilo gotovo v soboto, predzadnji dan sejma, ko je bila prodaja plemenskih telic. Tokrat resnično najboljše, kar jih v tem trenutku premorejo pomurski rejci, zato je bilo tudi zanimanje za nje med kupci izredno veliko. Naprodaj je bilo 32 živali, kup-

ci pa tokrat domači pomurci živilorejci. Največ so jih kupili kooperanti Kmetijske zadrge Gornja Radgona, saj je zdaj njihovih hlevih kar 19 plemenskih telic z radgonskega sejma. Kakovosti primerna je bila cena, saj je za najboljše ocenjeno telico bilo potrebno 24.050 dinarjev. To plemensko telico je vzredil Štefan Pored iz Bodonca, odkupil pa si je za območje temeljne zadrge organizacije na Cankovi. To je bila tudi najvišja cena, ki je bila doslej dosežena za plemenske telice v Sloveniji. Med dražjimi omenimo še telico Francie Krpica iz Salave, ki je zanj dobila 24.000 dinarjev, tretja najdražja pa je bila last Marije Skuhala iz Banovca.

Tekst in foto: Ludvik Kováč

PRVA PRODAJA PLEMENSKIH ŽREBIČK

Razstava konjev na sejmu v Gornji Radgoni je postala že tradicionalna, letos prvič pa so organizirali dražbo kakovostnih plemenskih žrebičkov. Številni radovali, med njimi pa tudi številni

resni kupci, so minulo soboto nestrpno pričakovali začetek dražbe, saj je bilo naprodaj le 14 žrebičkov, resnih kupcev pa veliko več. Zato tudi ne preseneča, da so cene zelo navijali, saj je moral kupec za najdražjo haflinško žrebičko odšteti 20.000 dinarjev, čeprav je bila njena izključna cena 8.000 dinarjev. Sicer pa so tokrat v Gornji Radgoni prodali 10 žrebičkov haflinške pasme, dve noriški žrebički in dve lipicanki. Za slednji je bilo na sejmu tudi največje zanimanje, za tisto, ki jo je na sejem poslala kobilarina iz Lipice, pa je moral kupec odšteti kar 26.500 dinarjev (izključna cena je bila 14.000 dinarjev).

Besedilo in posnetek: L. Kováč

NISMO PREZRLI

Žitarje boli glava

Zasebni kmetje lendavske občine so letos prodali 5.400 ton pšenice, na njivah družbenega posestva pa so je pridelali in seveda tudi v celoti prodali 6.600 ton; skupaj se je torej steklo v slovensko žitno kaščo (s tega območja) 12.000 ton pšenice. To je lep proizvodni in prodajni dosežek. Povsem nekaj drugega pa je cena! Odkupna cena (premilijam navkljub) je bila za 1. kakovostni razred za 0,75 dinarja in za 2. kakovostni razred za 0,65 dinarja nižja od zneska (cene), ki ga je napovedal Kmetijski inštitut Slovenije. Zda so vzeli v roke svinčnike še zasebni in družbeni kmetijski občine Lendave in izračunali, da so za svoj pridelek dobili za 8.400.000 dinarjev manj. To jih seveda močno jezi, a pomagati si ne morejo, ker je bila ponudba pšenice zaradi dokaj dobre letine večja kot pa povpraševanje. Pa vendarle; marsikateri pridelovalec si razbija glavo, če: le zakaj pa moram biti tolikokrat žrtev prav jaz?! Taki pomisleki begajo tudi občinsko vlado, saj je še nekaj zgledov, ki kažejo, da potreben denar kopni oziroma ga ni, ker so za nekatere pridelke še vedno administrativno določene cene. So pa tudi taki, ki vidijo v tem določeno prednost, saj bi bile — če ne bi bilo tako — v letošnjem letu, ko je ponudba pšenice večja od povpraševanja, odkupne cene verjetno še nižje, lahko pa bi se zgodilo, da ne bi bilo dovolj kupcev. Poseg države je potemtakem včasih koristen, razumemo pa tudi kmetijce, da se jim toži po 8 milijonih in nekaj sto tisočakah. Veliko večja pa bi bila številka, ko bi šli izračunavat ceneje odkupljeno pšenico vseh pomurskih pridelovalcev!

S. Sobočan

Lipicanki na sejmu v Gornji Radgoni pred začetkom dražbe. Zanimanje vladalo tudi največje zanimanje.

Tuji sir pri stranskih vratih

Ljutomerski Mlekopromet odkupuje letos toliko mleka kot lani, čeprav je poostiril nadzor in nekaterim pridelovalcem zaradi prevelike količine vode začasno prepovedal oddajati mleko. Ljutomerska mlekarica bo kmalu začela vlagati tudi v razvoj mlekarstva na Madžarskem.

V Ljutomerskem Mlekoprometu so pred časom dobili novo pravico za merjenje kakovosti mleka. Ugotovili so, da je v mleku preveč vode, zato so poostрили tudi nadzor nad odkupljenim mlekom. S krajšimi prepovednimi roki so kaznovali pridelovalce, ki so oddajali preveč vodeno mleko, kar se jim je zdelo edino pošteno do tistih, ki že ves čas oddajajo kakovostno mleko. Odkup mleka se zaradi tega ni bistveno zmanjšal, je le kakšen odstotek nižji od lanskega. Direktor Mlekoprometa Miro Steržaj meni, da se položaj govedorejcev tudi v prihodnje ne bo bistveno spremenil. Mlekarji in sirarji želijo le, da bi se spremenila molznost oziroma oddaja namolženega mleka. Zda »pobirajo« okoli 60 odstotkov namolženega mleka na našem območju, v prihodnje pa bi želeli, da bi se ta odstotek povečal najmanj za 20 odstotkov.

Na prodajo domačih sirov pritiska zaščitni uvoz iz držav, ki imajo presežke mlečnih izdelkov. Tuji izdelovalci dobijo za tovrsten izvoz precejšnje spodbude od države, samo da se »znebijajo« zalog. V konkurenci vseh vrst cenejših sirov iz izvoza ostajajo domači izdelki družbenih podjetij, ki jim odkupne cene določa administracija, v skladiščih. V teh neurejenih tržnih razmerah imajo tudi v Ljutomerski sirarni v tem času v skladišču okoli 60 ton sira, ki je zrel in bi moral v prodajo. Ta je v turistični sezoni nekoliko narasla, vendar jo bodo kninski dogodki prikrajšali vsaj za kakšen mesec in pol. Kot pravi Miro Steržaj, bo prodaja na obalo normalno potekala vsaj v Istri in Slovenskem primorju.

Z republiško vlado se dogovarjajo, da bi tudi sami izvozili presežke. Mlekarji se najbolj bojijo obdobja od septembra do decembra, ko je prodaja mlečnih izdelkov najnižja. V tem času jim vsak dan ostaja 20 odstotkov ne-

prodanih izdelkov. Vlada bi morala rešiti ta problem, kajti če je zela pravico dirigiranja namolženega mleka, bi morala tudi zagotoviti potrebne surovine, ki jih potrebujejo tudi za izdelke, pa tudi jih odkupi.

V Mlekoprometu so želeli od junja letos predelati tudi pet tisoč litrov mleka na mesec, sosednje Madžarske, vendar zvezna vlada tega ni dovolila, ker so za dovoljenje zaprosili spomladi in ne decembra, kar mudo pri sodelovanju z razvojem sprejeli. Mlekopromet z obmejnimi Lantimom ni dogovoril samo za odkup mleka, temveč tudi za sovlaganje v razvoj žarskega mlekarstva. Če bi sodelovanje rutilo, bi sodelovanje tudi v razvoju družbo in tako bodo lahko madžarski kupovali Ljutomerski sir in druge mlečne izdelke. Mlekopromet se bo tudi v Avstrijo ter se ukvarjal s delavo in prodajo ob meji s to državo.

Miro Steržaj je tudi predstavnik slovenskih mlekarjev, ki mu tako težave pridelovalcev te bele tekoče pridelovalcev te bele tekoče brote še toliko bolj znane, da bi morali biti mlekarji in sirarji bolj povezani, da se ne bi tudi direktni odkup mleka predlagali tudi novemu stru za kmetijstvo ob upoštevanju njihovega pravilnika in zakonskih določil. Pospeševalo bi službo za nadzor naj upoštevali ministrstvo, ker je njuno nevtralna ustanova. Ministrstvo bi določilo tudi to, ki ga bi celotno delo, ki ga opravljajo skupaj s kmeti.

V Ljutomeru bodo s novim letu odprli vrata kapitalu svojih delavcev v razvoj, ki želeli prispevati k razvoju karni in postati del kmetijske Seveda se ne bodo bali do tujega kapitala, pa naj bo v obliki posojila ali pa vlaganja v delitev dobička. Z rejci, ki molznice ne bodo dogovarjali z mlekarji, bodo lahko izdelovali mleko, ki bo pod pogojem, da ne bodo ukvarjali z nevarno go dejavnostjo. Le tako bodo morda lahko zagotovili dovolj kakovostno mleko, da bodo delali dovolj dobro in imeli sire.

MESOIZDELKI

G. RADGONA, LACKOVA 22

Ostanimo prijatelji!

Na radgonskem sejmu smo prejeli 8 odličij!

FRANCEKOV
PREMISLANJE

— Neglede na pridelek je računica vedno enaka.

Ko je dosti krompirja, nima cene,

ko je cena, pa ni krompirja.

Diplomirani inženir strojništva, že 15 let med ključnimi Naftarji, zadnjih 14 mesecev vodja postavitve Kitajcem prodane lendavske rafinerije, zatrjuje, da ga niso mogli prepričevali, naj se poteguje za položaj glavnega direktorja, ampak se je v to prepričal sam.

KURTOAZEN OBISK NI KLANOVSTVO

Odšel kot vodja razvoja in inženir — še v času direktorata Jožeta Hajdinjaka, ki je bil ININ predstavnik v Budimpešti — prišel kot »nominiran« vodja 1200-članske firme s petdesetimi strokovnimi inženirji, ki bo morda še kdaj podnel doktorskih disertacij, magistrskih del ali vsaj diplomskih nalog.

»Kupimo strokovnjakov — kar je deset, nekateri z ženami, drugi brez njih — smo v polovici Kantona, 130 kilometrov od Hong Konga, dobro le — opravljali strokovno zahteven, poslovno odgovoren in finančno uspešen posel: montažo rafinerije, ki smo jo o h potrdili v Ljubljani: ni šlo za službeno potovanje v klasičnem smislu ne za strokovni obisk, ampak za to, da bi rafinerijo, jo testiramo na celotno opremo predamo kitajskemu partnerjem,« pojasnjuje.

»Opravljanje tega dela so postavljeni določeni pogoji: za znanje stroke znanje jezikov. Pri stroki sem diplomiran inženir strojništva Ljubljanske univerze, pa nemški in angleški. Letalska vozovnica tja in nazaj je bila 3000 dolarjev, stanovanje v hotelu »čudno« kavarne, čeprav so nam dali najmanj, kar so imeli, hrano in vse, kar smo poravnali iz plačila, ki se je gibalo med 2500 in 3000 dolarjev, kar je v primerjavi s tujino, ki so delali z nami, pravi, »agatela«. Stroške so nam plačali Kitajci na osnovi opravljenih storitev v okviru pogodbenih določb, in to kot visoko vrednostno delo. Če se pogovarja o vrednosti rafinerije, je to druga precej drugačna številka.

»O prodaji nekoč nove rafinerije bo znašal približno milijon dolarjev. Deluje zelo dobro in z njo lahko pridobivajo tudi 98-oktanski bencin brez svinca,« zatrjuje sobesednik. Doda, da bi čez nekaj dni moral priti ta denar — v poročilu s Smeltom — v Lendavo, pri čemer prizna, da so sicer Kitajci izredno »težki« partnerji.

Vsekakor zanimiva kombinacija, da vas kadrujejo »od zunaj«, v času, ko ste bili na Kitajskem. Slišali smo celo, da ste zapustili podjetje takrat, ko bi morali še marsikaj postoriti.

»Ne vem, od kod vam take informacije. Sicer pa dobro izbrana beseda: zanimiva kombinacija. Iz podjetja sem odšel po posebnem sklepu delavskega sveta, da kot vodja gradbišča sklenem rafinerijska dela na Kitajskem. Niti slučajno ne more biti govor o kakšnem koli bežanju pred nalogami, kar se vidi zdaj pri povratku: v glavnem jih prevzemam in ne odbijam. Kar pa se tiče položaja glavnega direktorja, naj povem po domače: firma je v riti in nekdo jo mora prevzeti. Druge se nisem videl. Poznam podjetje in ljudi in moje vodilo

so bili vaši sorodniki (oče, brat) že prej tukaj.

»Pripadnost firmi se lahko veže tudi na družino, na to, da je bil nekoč tukaj oče, potem sin. Ne gre za nobeno klanovstvo, gre enostavno za pripadnost firmi. To je vse, kar lahko odgovorim.«

Sredi junija je v lendavski Nafti prišlo do silovitih stresov in trenj: kakih 250 delavcev naj bi odšlo na prisilni dopust, vodstvo na čelu s Friderikom Krambergerjem je odstopilo. Miloš Ošljaj obljublja, da bo poslej drugače, pri čemer se sklicuje na skupine delavcev (12 zaposlenih) iz strojnih delavnic, ki so ta čas na remontih lesne industrije Slovenije po tovarnah ivernih plošč v Otiškem Vrh, Cerknici in koprskem Iplasu. Poudarja, da dela pred novembrom ne bo zmanjkal in da se s Smeltom dogovarja za zaposlitve v Libiji.

Njegov koncept programa dela povzemamo v okvirju ob delu

»ALI BOM POD ŠČITOM ALI ME BODO ODNESLI NA NABODALU!«

to je osnovno za obstoj in razvoj. Organizirati se v t. i. sestrsko firmo ali kot holding ali preiti v mešano podjetje. Govorimo o štirih ali petih firmah v Nafti Lendava s krovno konstrukcijo. Pozabili moramo na rafinerijo, ki je prodana. V slovenskem prostoru se pogovarjamo o tem, da moremo pokrivati rafinerijsko območje od Celja do Bjelevarja. V razvojnem konceptu načrtujemo prvo fazo nove rafinerije z zmogljivostjo okrog 300 tisoč ton neosvinčenega bencina letno, ki bi začela obratovati v letu 1993. Za to bo treba dobiti približno 46 milijonov

»Če ne bi videl naprej, se ne bi potegoval za položaj glavnega direktorja INE Nafta Lendava,« zatrjuje Miloš Ošljaj.

NAFTINO RAFINERIJSKO OBMOČJE OD CELJA DO BJELOVARJA

Njegov koncept programa dela povzemamo v okvirju ob delu

ve. Storitve kot so razvoj, inženiring, trgovina, pa se dajo alimentirati tudi z drugimi firmami. Skratka, na hrvaški strani ostajajo povezave z Ino oz. Naftaplinom, na slovenski s Petrolom in še kom.

Kako bo z raziskavami nafte in plina, z vrtnji?

»Za to smo doslej najemali zagrebški Naftaplino ali ljubljanski Geološki zavod, poslej vrtamo sami, saj je za to lastna usposobljena vrtna garnitura. Ponujamo tudi tovrstne storitve, kajti naša proizvodnja ne teče, kot bi morala. Če pa tovarna metanola ne dela oz. dela občasno — trenutno obratuje — je problem, da ne moremo porabiti plina in so vrtnice zablokirane, delavci pa ne morejo delati.«

Govorite o kakovosti in prisegate na Evropo '90. Ste lahko pri tem nekoliko določnejši?

»Upamo na to in ne prisegamo. Za derivate, ki jih ponujamo avstrijskemu tržišču, je že zdaj zahteva po vsebnosti kvečjemu 0,1 odstotek žvepla, česar ne dosega nobena od jugoslovanskih rafinerij in le redke v tujini. Vseeno računamo, da se z načrtovano novo naložbo, to je gradnjo rafinerije oz. hydrotreating in platforming, približamo zahtevani kakovosti. Veliko težje je s plasmajem metanola (cena!) v petrokemiji, čeprav trdim, da je lendavska tovarna še vedno ena najsoodnejših v tem delu Evrope in da zmoro pokrivati tukajšnja tržišča. Problem je cena metanola. Druge po svetu imajo take tovarne neposredno na plinskih vrtnah in lahko prodajajo po kakršnihkoli cenah. Pri nas plačujemo plin, ki ga dobivamo največ iz Sovjetske zveze, pri čemer je večkrat izguba že v sami substanci; torej je surovina dražja od končnega izdelka. Vsekakor nam je metanol kot bazni del petrokemije potreben za predelavo v določene izdelke, kljub temu da pri tem ni ne zasluzka ne dobička. Žal se v preteklosti nismo odločali za večjo finalizacijo, za intermediere iz metanola, kajti interes na tržišču in cenovno uspešnost potrjuje na primer proizvodnja lepil in formalina. Ta čas so na mizi tri različice: ali tovarno metanola uporabiti za kaj drugega ali jo v celoti prodati ali jo docela preusmeriti v intermediere, v finalizacijo proizvodov.«

Kaj pa INA v Zagrebu? Ostajate oz. boste ostali pod njenim zaščitnim znakom?

»Tega ne morem reči, kajti vprašanje je, če se bo kdo, ki bo hotel vlagati lasten kapital v naše firme oz. mešana podjetja, strinjal s tem, da je to INA. Še vedno pa je naša krovna firma, ki je za nas zanimiva predvsem zaradi Naftaplina, ki nam daje nafto in kondenzat. Tu imamo torej neposreden materialni interes. Kondenzat, ki ga potrebujemo vse jugoslovanske rafinerije, je po dokaj ugodni ceni z možnostjo sorazmerno dobre obdelave.

»Tega ne morem reči, kajti vprašanje je, če se bo kdo, ki bo hotel vlagati lasten kapital v naše firme oz. mešana podjetja, strinjal s tem, da je to INA. Še vedno pa je naša krovna firma, ki je za nas zanimiva predvsem zaradi Naftaplina, ki nam daje nafto in kondenzat. Tu imamo torej neposreden materialni interes. Kondenzat, ki ga potrebujemo vse jugoslovanske rafinerije, je po dokaj ugodni ceni z možnostjo sorazmerno dobre obdelave.

»Tega ne morem reči, kajti vprašanje je, če se bo kdo, ki bo hotel vlagati lasten kapital v naše firme oz. mešana podjetja, strinjal s tem, da je to INA. Še vedno pa je naša krovna firma, ki je za nas zanimiva predvsem zaradi Naftaplina, ki nam daje nafto in kondenzat. Tu imamo torej neposreden materialni interes. Kondenzat, ki ga potrebujemo vse jugoslovanske rafinerije, je po dokaj ugodni ceni z možnostjo sorazmerno dobre obdelave.

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili najmanj deset let razvoja. To je prava resnica. Šlo je za politično odločitev — ker je takrat tako rekel Popit. Zdaj z vsemi štirimi »skrabamo«, da bi zgradili vsaj takšno rafinerijo, kakršna je ista, ki smo jo prodali in postavili Kitajcem. Moramo jo imeti, saj gre za vprašanje eksistence.«

»V 14 mesecih, kolikor sem bil na Kitajskem, se v Nafti Lendava, na žalost, ni nič bistveno premaknilo, ne v rafineriji, ne v petrokemiji, ne v strojnih delavnicah in ne v RPNP (Raziskave in pridobivanje nafte in plina). Zato ne, ker smo s prodajo rafinerije izgubili naj

Do odhoda je še pet minut

Če doma niste pozabili nič od tega, potem imate s seboj vse za mirno potovanje in lagodne počitnice.

1. Potni list in osebna izkaznica
2. Vozovnice
3. Denar in denarnica
4. Zelena karta
5. Zobna ščetka
6. Igla, sukanec
7. Sončna očala
8. Žepna knjiga
9. Fotoaparat in film
10. Zavarovalna polica
Turističnega zavarovanja

Posebej pazite, da se pred potovanjem ali letovanjem ne boste pozabili zavarovati pred vsemi neugodnimi in neprijetnostmi, ki vas lahko doletijo. Če vas v potovalni agenciji niso opozorili na zavarovalno polico turističnega zavarovanja Zavarovalnice Triglav, stopite do najbližjega poslovnega mesta Zavarovalnice Triglav in nemudoma izpolnite zavarovalno polico. Z njo si boste zagotovili povrnitev stroškov, ki bi na

potovanja nastali zaradi okvare ali tatvine avtomobila, prometne nesreče, izgube ali poškodovanja prtljage, nenadne bolezni, prekinitve potovanja in podobnih neprijetnosti. Zavarujete se lahko sami, s celo družino ali v organizirani skupini. Možnosti za nezgodo je veliko, pred vsemi se lahko zavarujete z eno samo zavarovalno polico Turističnega zavarovanja Zavarovalnice Triglav.

Za varno potovanje – Turistično zavarovanje

KER ŽIVLIENIE POTREBUJE VARNOST

STUDIO NIT.

pisma, mnenja, stališča

ODPRTO PISMO OBČINSKEMU
SEKRETARJU ZA LJUDSKO OBRAMBO

K temu pismu me je obvezala obljuba, ki sem jo dal sekretarju za ljudsko obrambo občine Murska Sobota tov. Stanku Lebarju ob majskem vpoklicu vojaških nabornikov, da bo na nekaj že takrat zastavljenih in odgovorjenih vprašanj dolžan dati javni odgovor. Dodatno pa me je spodbudila še zanimiva aktualna obdobja vojaških nabornikov na Radiu Murska Sobota 9. 8. 1990, katere delni povzetek je bil objavljen v Vetrščini 16. 8. 1990, pa tudi članek v Delu dne 15. 8. 1990 pod naslovom Matere slovenskih vojakov. Vse to me spodbudi na postavljenja vprašanj ni bilo konkretno odgovorjeno, oziroma se je odgovoru namerno izognilo, namreč: ra zapisana in izrečena dejstva pa kratkoma ne držijo. Zato želim z druge plati medalje, tudi kot nekdo, ki služi vojaški rok na Kosovu (edini iz občine Murska Sobota v majskem roku), zastaviti tov. Stanku Lebarju nekaj vprašanj in podati nekaj dejstev, ki so bile v javnosti napačno interpretirane.

1. Doslej je na 5. armadnem območju služilo vojaški rok 8, 15 ali nekaj več odstotkov slovenskih nabornikov. Po dogovoru slovenske vlade s predstavniki zvezne v Beogradu naj bi bil ta odstotek okrog 60.

Kakšna merila in kriteriji se bodo oziroma so se uporabljali doslej, ko se je pošiljalo nabornike v druge, oddaljene republike, še posebej pa na Kosovo. Gre za tiste nesrečnike, ki bodo morali služiti daleč od doma svoj vojaški rok (več kot 1000 km).

Ali bo oziroma je kriterij višina, teža, strokovnost, družinski pedigre, poznanstvo z uradnimi osebami, ki so pristojne za razporejanje, potem vplivnost staršev, ali pa je to lahko, kot je bilo že tudi v radijski oddaji omenjeno, tudi "usluga"? Iz prakse pa vemo, da nobena usluga ni zastoj. Sekretarju za njegov odgovor v radijski oddaji pa si dovolim pripomniti, da tolikokrat opevana strokovnost dostikrat sploh nima teže, ali pa se v določenih primerih namerno izključi.

tudi odbitju prošnje, oziroma striktnemu vztrajanju nezmožnosti preložitve botrovali še kakšni drugi subjektivni razlogi in intrige določenih okolij, kot domnevam, da bi bilo tudi mogoče in jih v mojem osebnem in poklicnem življenju v zadnjem obdobju ni manjkalo. In če te domneve držijo, zakaj naj bi bili otroci žrtve?

Sprašujem se tudi, tov. sekretar, zakaj ni bilo potrebno v nekaterih primerih, ki jih ni bilo malo in ki jih pozna širša javnost, pisati prošnji, pritožb itd. Le obrniti se je bilo treba na

Mislím, da so otroci, ki služijo na
gu države, še posebej pa neizmer-
tega v sedanjem trenutku neizmer-
potrebni. Ni je ovire in ne tal-
narja, samo da bi ob tem trenutku
bila družina ob svojem, ker ou-
je to neizmerna moralna

Tudi slovesni govornik na
major garnizona, je prosil
pomoč staršev, da bodo
lažje vzdržali vse psihi-
napore. Sam sem imel srečo,
datum prisage zavlekel,
udeležili te slovesnosti.
nepozabni, sin je bil srečen
krogu svoje družine. Is-
stavil sliko o Kosovu,

Na osnovi sklepa časopisno-radijskega sveta Vestnika in dneva Murska Sobota slovenski program na seji 28. julija Uredništvo pridruzuje pravico, da v skladu z Zakonom o vseščanju, sprejeto vsebinsko zasnovano Vestnika in v skladu z alinimi možnostmi objavo posameznega pisma, mnenja ali odkloni, pisme skrajša, ali samo povzame družbeno pomembne odlomke. Kopij tekstov ne objavljamo.

Objava pisma, mnenja ali stališča še ne pomeni, da se strinja z vsebino strinja.

pravo osebo, včasih je bil tudi zadosti že telefonski pogovor. Upam, da mi ni treba operirati z imeni, ker ne bi rad žalil staršev in nimam čisto nič osebno proti, če so si izborili boljše mesto za služenje vojske svojih otrok (Ljubljana, Zagreb itd.). Morali so biti le znanci, dobrotniki vsemočnega referenta tov. S., ki naj bi imel vse platno in škarje s sekretarjem vred v rokah. Tudi trditve, da napotitev narodnikov ureja in določa posebna komisija, je iz trte zvita, saj po zagotovitvi višjega predstavnika iz vojaških krogov ta del dolgo časa ne deluje več.

Zato se sprašujem, ali je usoda naših otrok v rokah nekaj posameznikov, ki lahko po mili volji oziroma po lastnih interesih pošiljajo nabornike v oddaljene kraje. Zanje so oni številke, abstraktni subjekti, kar pa ima ob subjektivnem pristopu negativne in včasih tudi tragične posledice. Zato mislim, da take odločitve morajo sloneti na strokovnosti, na objektivnosti in na ustreznih drugih kriterijih. Zanimiv ni bil pogled na statistiko ali seznam, kjer bi bilo razvidno, kdo je iz občine Murska Sobota služil vojsko v Sloveniji (v beli Ljubljani in drugih centrih) ali pa na jugu v Macedoniji, južni Srbiji, na Kosovu. Javnost bi bila deležna marsikaterega zadoščenja, ki ga ni upala doslej javno izraziti. Tako so se marsikateri gorički očetje in matere morali spriznati z dejstvom, da jim je to pač tako usojeno, žal pa so bili nemočni in tudi neuki v teh zadevah. V mojem primeru ne gre za osebno prizadetost, gre za objektivnost, da smo pred zakonom vsi enaki in da je treba to spoštovati. Zato sem tudi s ponosom, a obenem z globokim preizidom do teh vsemogočnih in nedotakljivih »kuharjev« postpremil sina na pot, ki je danes bolj trnova in negotova, vendar pa častna naloga, ki jo tudi vestno in uspešno izpolnjuje, kar mi je v velik ponos.

3. Ali odgovorni na sekretariatu za ljudsko obrambo ne čutijo dolžnosti da bi jim ob taki priloiki, ko odhajajo mladi fantje na to novo, častno dolžnost, tov. sekretar ali druga primerna oseba povedal za popotnico vsaj nekaj toplih, prijaznih besed, spodbud, napotil, ki so jih v tem času še toliko bolj potrebni.

4. in še ena kruta izjava in nečloveška gesta, ki je nisem in je ne bi nikoli pričakoval, še posebej ne od tov. sekretarja Lebarja. Ko sem izrazil zakrbljenost, da zaradi daljše službene odsotnosti v tujini ne bom mogel biti pri svečani prisegi, je sarkastično pripomnil: »Saj ti ni treba biti prisoten! Marsikdo ne gre!«

Sprašujem se, ali tudi on ni šel v Ljubljano na prisego svojega sina.

si sliko tudi o tebi, tovariš, menim, da nimaš ne moralnih ni čnih vrednot, ki jih razločijo točno mesto, na katerem si postoj

5. Sekretarju tov. Lebarju, ki mi je
vlijam konkretno vprašanje, ali si upa
trditi, da je doslej, po njegovem
goletnim mandatom, delegirani
roma pošiljanje na delovna mesta
vedno v skladu s predpisi,
da se ni delalo izven, protokoli
čanje pozivov in izposlovanje
krajem služnja vojne in druga
žitev teženja roka in druga
nja so bila običajni na
širša javnost in ni
imen, zato z
javni odgovor. Tak
marsikateri stari
nepravilnosti je bilo
In vprašanje je, če
primeru čuti mora

6. Ali že tudi za
več ne veljajo zakoni, se pose-
ben člen Zakona o vojski
katerem mora biti post-
bornikom najmanj 30 let pre-
pom služenja vojaškega ro-
zapisano! Vendar pa je to
kretarja drugačno,
štrukturalni rok in je obve-
upravni organ, se ne
ljudske obrambe, se ne
obveznika. Kaj pa
ljudsko obrambo obine opre-
ne zadeve s področja
be. Ali je bilo res izpo-
škim programom
set pozivov za vpo-
jaškega roka pravočasno
poslenih na tem
mudi pri
botroval kak drug
domneve se mi
šteto indicij gov-
so jih dobil na

Na koncu javno odgovori javnost nekoliko gana, ki je bil je lahko prihajati drugačnih deviacij, nja javnosti in to pismo doseže se te in podobne odpravijo. Ustre daji tudi oceno ljudi, in če kot jih javnost tudi ustrezno uk-

Usoda teh mladih ljudi ne sme biti prepuščena volji policajnikov, zato bo moral biti način službe za vsake komisijijske pod določen kontrolno ustrezni upravični organi. S spoštovanjem! Bela in 4. junija 1941

KDO GA JE VIDEL?

10. 8. 1990 je odšel od doma neznanu kam mladoletni Zlatko SOVIČ, star 17 let, s Šafarskega pri Ljutomeru. Visok je 180 cm, srednje postave, kostanjevih, kratko postriženih las, oblečen pa je bil v kavbojke, belo majico in obut v copate znamke Adidas.

Vse, ki bi karkoli vedeli o pogrešanem mladoletniku, prosimo, da to sporočijo na najbližjo postajo milice ali na UNZ Murska Sobota, po tel. št. 069 22 505.

VESTNIK, 30. AVGUSTIA

PISMO Z ARKAD RAKIČANSKEGA GRADU:

SALAM ALEIKUM,
ŠEJK!

Nagovorjam te v imenu zadnjega rakičanskega grofa Alberta St. Juliena Walla in njegove žene Ily Rose, rojene Wartenburg, Avstrijke iz okolice Salzburga. Nagovoril sem te že tudi prek murskih radijskih valov, vendar bolje še enkrat, da bo bolj in zanesljiveje držalo. Sporočilo ti da bi radi rakičansko graščino z nekaj baročnimi prvinami iz 17. in 18. stoletja, ki vedno bolj leze vase, oživili in usposobili tako, da bi živel iz sebe za sebe, da bi jo skratka restavrirali in revitalizirali po zgledu naših zahodnoevropskih in vzhodnoevropskih sosedov.

Na mariborskem Zavodu za varstvo naravne in kulturne dediščine bodo izdelali konservatorski program, ljutomerska firma Mikrokozmos ponuja projekt alternativnega biološkega pridelovanja hrane, za kar bi ob grajskih prostorih potrebovala še vsaj 30 do 50 hektarjev obdelovalne zemlje. Marjan Maučec iz Gančan bi imel v domači vinoteki izbornih vin, restavracijo z domačo hrano in trgovino s domačo obrt, akademska slikarja Ignac Meden in Jože Denko bi se najprej rade volje ustvarjala v grajskih ateljejih, soboški konjeniki klub bo tudi pomagal, z govarjem Marjanom Hajdinjakom pa bo nekako in naj se več: gospodar baročne graščine sredi angleškega parka v Rakičanu, ki je čedalje bolj podobna razvalini, je nihče drug kot občan Murska Sobota. Pri nas pa je razširjena ljudska modrost: teden gospodar, tak ima hram.

Toda, saj veš, dragi šejk, ni denarja, zato te prosim, da vsaj za nekaj teden pustiš zalivske zdrahe, natovoriš kamelo v zelenimi dolarji in do tega začetka jeseni primateš v Rakičan. V deželi ob tromeji Jugoslavije (Slovenija), Avstrija, Madžarska, namreč že leta in leta do nedelje boste, kaj z gradovi — ne le z rakičanskimi — in do nedelje pridejo. Sporoči dan prihoda, čakamo te pod tistim balkonom, ki se bo pozimi zagotovo porušil. Za deseterico najbolj zabavnih, zbranih pri podpredsedniški vladi v Murski Soboti, pri Bavarju (Vlado Kerec, Goran Šoster, Alojz Kuvaš, Stanka Čušnik, Janko Urbanek, Janez Balažic, Ivan Karoli, Borut Brumen, Andrej Sajnovič, Jože Denko),

Branko Žunec

Vasiko lično samo sebi skaže čast,
či spomin svojih velikih možov v časti drži!

(Franc Rogač)

KOŠIČEVI DNEVI KULTURE
V BOGOJINI

V KS Bogojina bomo že drugič razpisali, imeli svoj 2. praznik kmetijske skupnosti ali — bolje rečeno — svoj 2. KOŠIČEV TEČEN, ki bo potekal, tako kot lani, v znamenju kulturnih prireditelj, in to od 1. do 8. septembra. Praznik bo v spomin in v zahvalo na pomembnem bogojanskem župniščem prekmurskemu delavcu in človeku, ki je s svojimi tarani dal postaviti novo bogojnsko cerkev — IVA-BASI (1875—1931).

Prireditve se bodo začele v soboto, 1. IX., zvečer z nastopom

cerkvenih pevskih zborov iz domače župnije in sosednjih, ki bodo peli predvsem ljudske nabožne pesmi, osrednja kulturna prireditelj v čast 115-letnice rojstva Ivana Baše in 65-letnice začetka gradnje Plečnikove cerkve pa bo naslednji dan, medtem ko bo zaključna prireditelj — poimenovali smo jo LONČARSKA DELAVNICA FILOVCI '90 — v soboto, 8. IX., trajala pa bo ves dan. Med tednom pa bosta še dve prireditvi — v sredo, 5. IX., zvečer bo gostovanje članov KUD Beltinci s PREKMURSKIM GOSTUJANJEM

na Ivancih, v petek zvečer pa bodo na Bukovnici nastopili ljudski pevci in godci iz domače krajevne skupnosti. Ves čas od 1. do 8. septembra pa bo med 19.00 in 20.00 uro odprta v knjižnici KUD »Jože Košič« razstava o Košičevem življenju in delu.

Košičev teden torej ponovno vabi! Nastežaj Vam odpirajo vrata vse prireditve in Vas vabijo v slovo zgoraj zapisane misli. Zadnja v Filovcih pa Vam poleg duševne hrane ponuja tudi tisto za telo.

J. V.

Mariborska AGROOSKRBA
oskrbuje več kot 200 trgovin,
zadrug in podjetnikov

Nedavni kmetijski sejem v Gornji Radgoni je bil za AGROOSKRBO iz Maribora priložnost, da so se srečali s starimi poslovnimi partnerji in so navezali stike s številnimi novimi. »Dobro smo izkoristili ta čas, ko od junija pa do jeseni, do pričetka setve semenske pšenice, pri nas vlada mrtvilo. Z obiskom in organizacijo sejma smo nade vse zadovoljni,« nam je povedal direktor Franc Toplak.

Pri Agrooskrbi je mogoče kupiti vso potrebno kmetijsko mehanizacijo, rezervne dele za kmetijske stroje, izdelke agrokemije ter semena in ostali reproductivni material. Ponujajo izključno kmetijski program in imajo dobavo iz vse Jugoslavije in med drugim od vsega začetka dobro sodelujejo tudi z agrograjskim IMT-jem, razmišljajo pa tudi o uvozu. Poslovanje bodo posodobili z računalniško opremo, njihov cilj pa je tudi postati delniška družba.

AGROOSKRBA
MARIBOR

p. o.

62000 MARIBOR, VODOVODNA 7

POMURJE
A—Ž

»Štorklja je skrivnostna kot pokrajina, nad katero leti,« je zapisano ob koncu besedila oziroma pripisa k fotografijam v novem turističnem vodniku Pomurje od A do Ž, ki je pravzaprav priročnik za popotnika in poslovnega človeka. Publikacija, ki je konec minulega tedna izšla pri Pomurski založbi, je prav gotovo najlepša in najbolj nazorna predstavitev Pomurja v sliki in besedi.

Na naslovni strani priročnega formata je štorklja, na zadnji klopotec — in prav zares bi lahko dejali, da se življenje v tej pokrajini začne s prihodom štorklje in konča s trgovijo. Dva simbola, ki označujeta Pomurje, sta si zasluzila prostor na najbolj vidnem mestu. Trdne platnice bodo podaljšale trajanje okrog 400 strani obsegajočega priročnika, le da bi v prihodnje lahko razmišljali še o plastificiranem ovitku. Prvi dve strani sta namenjeni preglednemu zemljevidu, ki ga je izdelala Jasna Kovač.

Po zamisli tehnične uredniške in oblikovalca je knjiga sestavljena iz treh delov, najprej je Pomurje predstavljeno s 113 fotografijami, v glavnem še neobjavljenimi, nato z okrog 200 stranmi besedila, ki ga je napisal Bela Sever, nato pa sledi še predstavitev podjetij, ki so s svojim spon-

Pomurje A-Z, priročnik, ki so ga pogrešali tako domačini kot tujci.

zorstvom in prednaročili pravzaprav omogočili izdajo turističnega poslovnega vodnika.

»Pričujoča publikacija je novost na našem knjižnem trgu. Pomurje A-Z je veliko več kot turisti-

Bela Sever, avtor besedila v priročniku, ima že veliko izkušenj z izdajanjem turističnih vodnikov, monografij in prospektov.

stični in poslovni vodnik; je pravcati enciklopedični priročnik o pokrajini in ljudeh ob Muri. Publikacija skuša zajeti vsa področja dela in življenja.

Pri uvrstitvi smo upoštevali strogo določene kriterije, tako za podjetje, kot tudi za gostišča, obrtno delavnico, spomenik, literaturo ali glasbenika. Priročnik je namenjen popotniku, poslovnežu in vsem ljubiteljem najsevernejšega kotička Slovenije in Jugoslavije. Krajevna in stvarna gesla so nanašana tako pregledno, da jih lahko izbrskamo tudi med vožnjo. Tako je zapisal avtor Bela Sever v popotniški novemu priročniku.

Po abecednem vrstnem redu lahko prav zares najdemo v kratkem času vse, kar nas zanima, najsi potrebujemo

informacije o odpiralnem času, oddaljenosti ali zanimivostih.

Čeprav smo tovrstno publikacijo že dolga leta potrebovali, pa je sedanjí čas prav gotovo med najbolj neprimernimi za njeno izdajo. Spreminjajo se nazivi podjetij, pojavljajo se številna nova imena, dogodilo pa se je tudi to, da je izginila ena največjih zanimivosti Pomurja — mlin na Muri pri Veržuju.

Kakor je dejal tehnični urednik Franc Mesarič, (Janez Kramar), Pomurja niso želeli ponovno predstaviti kot nekakšen turistično-sladkobni posnetek pokrajine ob Muri, ki je daleč od resničnosti. In k pravi, novi podobi Pomurja sta veliko prispevala fotografa Lado Klar in Jože Pojbič. Predvsem posnetki s ptičje perspektive so v prikazovanju pestre pokrajine nekaj novega.

Priročnik Pomurje A-Z za popotnika in poslovnega človeka (kakor je polni naslov) spada prav v vrh kakovosti in je publikacija, ki bo dobrodošla vsem izletnikom in turistom, verjetno pa bi jo morala imeti v svoji knjižnici tudi vsaka pomurska družina.

V pripravi sta že angleška in nemška izdaja, najverjetneje pa ga bodo morali prevesti tudi v italijanski jezik, saj je v Pomurju vedno več gostov (lovcev) iz Italije.

Pomurska založba je opravila veliko in tvegano nalogo. Brez sponzorstva in zbiranja prednaročil izdaja priročnika ne bi bila mogoča. In to bo v prihodnje verjetno čedalje pogostejši način financiranja ne le izdajanja publikacij, ampak tudi prireditelj.

Bernarda B. Peček
Foto: Nataša Juhnov

kulturni
koledar

PRIREDITVE

BOGOJINA — V soboto, 1. septembra, bo ob 19.30 v tamkajšnji cerkvi nastop cerkvenih pevskih zborov domače in bližnjih župnij.

LJUTOMER — V nedeljo, 2. septembra, bodo v prleški metropoli proslavili 300-letnico cerkve sv. Janeza Krstnika. Najprej bo popoldne somaševanje rojakov in dekanjskih duhovnikov z g. možnim škofom dr. Jožetom Smejem, po maši pa bodo predstavili zbornik Županija sv. Janeza Krstnika.

BOGOJINA — V nedeljo, 2. septembra, se bo ob 10.00 začela akademija v spomin Ivanu Baši, nato bo svečana maša.

V okviru praznovanj bodo tudi odkrili spominsko ploščo ob 65-letnici začetka gradnje Plečnikove cerkve in 115. obletnici Baševga rojstva. Slovesnosti bodo sklenili z blagoslovitvijo obnovljene mrliške vežice na tamkajšnjem pokopališču in obiskom Baševga groba.

IVANCI — V sredo, 5. septembra, bo ob 20.00 nastopila folklorna skupina KUD Beltinci s Prekmurskim gostovanjem.

BUKOVNICA — V petek, 7. septembra, bo ob 20.00 nastop ljudskih pevcev in godcev iz domače krajevne skupnosti.

razstave

BOGOJINA — Od 1. do 8. septembra bo v knjižnici KUD Jože Josič v Bogojini razstava o Ivanu Baši (1875—1931).

LJUTOMER — V nedeljo, 2. septembra, bodo v večnamenski dvorani Moj dom odprli razstavo iz zgodovine ljutomerske župnije, ki jo bo pripravil Pokrajinski arhiv iz Maribora.

MURSKA SOBOTA — V galeriji kulturnega centra Miško Kranjec je na ogled razstava Pridobitve 1988—1990 za stalno zbirko.

LJUTOMER — V galeriji Ante Trstenjak je na ogled razstava del iz stalne galerijske zbirke in umetnin, nastalih na likovnih kolonijah, ki jih je organizirala ljutomerska kulturna skupnost.

MURSKA SOBOTA — V pokrajinskem muzeju je na ogled razstava stalnih muzejskih zbirk.

RADENCI — V razstavnem salonu hotela Radia so na ogled akvareli avstrijske slikarke Ulrike Therese Raab-Pammer.

LENDAVA — V muzejskih prostorih na lendavskem gradu je razstavljena bronastodobna naselbina Oloric, v galeriji pa so na ogled risbe učencev osnovnih šol.

— OBVESTILO —

Zveza kulturnih organizacij občine Murska Sobota zbira od 5. septembra 1990 po telefonu številka 21 957 vsak dan od 9.00 do 12.00 prijave za abonma SNG Maribor, sezona 1990/91. Abonma zajema šest do sedem predstav. Cena celotnega abonmaja bo okrog 800 din.

V KOLOŠEVEM OBJEKTIVU

SLAVNI GOSTJE NA OTVORITVI PREKMURSKEGA FESTIVALA OB PREKMURSKEM TEDNU — Med možmi na Kološevi sliki iz 1953. leta je v ospredju znani prekmurski rojak dr. Anton Vratuša, poleg njega pa je pokojni Miha Marinko; ob drugih veljajah, ki se bodo gotovo spoznali, če so še med živimi. Žensk je bilo očitno tudi v tistih časih bolj malo v prvih vrstah, v drugi je opazen predstavnik vojske, na prsih vabljenih pa so simbolični glineni vrčki.

Prekmurski teden je imel (kot se podpisana spominjam iz svojega otroštva) v tem okolju velik odmev, zakaj je potem zamrl in imamo zdaj namesto Prekmurskega tedna v Murski Soboti Kmetijsko-živilski sejem v Gornji Radgoni pa vedo tisti, ki so odločali o tem. Vsekakor pomurskemu središču ne bi bilo odveč spet imeti kakšno manifestacijo, ki bi privabila staro in mlado od blizu in daleč. Ponesrečen poskus je bil v tej smeri pred desetimi leti soboški Kulturni teden, ne povsem enakovredna nadomestka pa sta Miklošovo in Trezino senje.

B. Bavčar

OGOLJUFANI ZA VELIKO VSOTO?

Zgodba o Abbi, švedski skupini, ki je več kot deset let kraljevala na svetovni zabavnoglasbeni sceni in prodala 240 milijonov plošč, se je končala v sodni dvorani. Štirje pevcji so se odločili za pravdo proti bivšemu menedžerju Stikanu Andersonu z obtožbo, da je prikril in pospravil veliko denarja: trideset milijard lir.

Skupino, ki je leta 1964 pela v stockholmskih lokalih, je Stikan Anderson odkril po naključju. Pod njegovim okriljem so začeli peti v angleščini, da bi lažje osvojili mednarodno občinstvo, njihove pesmi je prodajal po celotni Evropi, jih celo poročil med sabo in jih končno leta 1974 s pesmijo Waterloo pripeljal do zmage na popevki za Evrovizijo v Brightonu. Po uspehu so sklenili novo

pogodbo in ustanovili družbo Polar: pevcem so bili zagotovljeni visoki odstotki pri avtorstvu in veliki dobički. Začela se je poplava koncertov po celotni Evropi, osvojili so milijone oboževalcev v Avstraliji, na Japonskem, v Sovjetski zvezi, Združenih državah Amerike in Južni Ameriki. Milijoni dolarjev so deževali z vseh strani. V nekaj letih so Abba in Anderson postali multimilijardni. Potovali so s Ferrarijevimi avtomobili in zasebnimi letali, zgradili so si vile v Stockholmu in prirejali razkošne zabave, ki so se jih udeleževala slavna mednarodna imena ter finančni in industrijski bogataši. Z osmim desetletjem pa so nastopile težave: Björn in Agnetha sta se ločila, kmalu pa se Benny in Annfrid, leta 1984 je skupina

razpadla in vsak je šel po svoji poti.

Zdaj živi Annfrid z nekim nemškim princem v Švici, Benny po ponovni poroki v Stockholmu, Björn z novo ženo v Londonu, Agnetha v svoji vili v Stockholmu. Stikan pa nadaljuje menedžersko pot na Švedskem. Vsi so strašansko bogati in si ne belijo glave s tem, kaj se bo z njimi dogajalo v prihodnosti.

Mogoče je ravno ta nedelavnost in neaktivnost povzročila, da so bivši člani skupine želeli pregledati svoje račune v letih, ko so bili še slavni (nekateri pravijo, da je pobudo dal nemški princ) in da so ugotovili, da jim je Stikan Anderson plačal le polovico avtorskih pravic in prikrival resnico o dobičkih družbe Polar.

VRTOGLAVE CENE ARABSKIH ŽREBCEV

Med ljubitelji plemenitih konj so v zadnjem času še posebno priljubljeni arabski žrebci iz Egipta. Seveda je povečano povpraševanje zvišalo ceno teh lepih živali v vrto-glave višine (povprečna cena je 60.000 dolarjev), vendar so za to potrdilo, da je njihov ljubljeneec »straight Egyptian«, bodoči lastniki pripravljeni odšteti veliko denarja. Za tako spričevalo pa mora konj prihajati iz konjušnice v El Zahari pri Kairu in imeti rodovnik, ki izhaja iz konjušnic beduinskih nomadov na Arabskem polotoku.

Arabski žrebci so, tako pravijo

poznavalci, med najlepše rasčeni mi konji. Odlikujeta jih močna konstitucija in vzdržljivost, hkrati pa so divji in vihravi. Največkrat so sive barve, z dolgo grivo in drobnimi rdečkastimi madeži na spodnjem delu vratu. Legenda pravi, da so madeži ostanek krvi, ki je Mohamedu pritekla iz rane, ko je jahal svojo kobilico. Med plemenitimi konji so prav arabski najčistejša kri, saj niso bili mešani z nobeno drugo pasmo. Prav zato so primerni za izboljšanje drugih pasem.

Poleg nekaterih egiptovskih kobilar so pri reji arabskih konj

uspešni tudi Poljaki, Spanci, Angličani in celo ruski rejci, ki se ponajša s z nekaj vrhunskimi živali te vrste. Poglavitje zase pa so v Združenih državah, kjer je vmes okoli pol milijona konj arabske pasme z odličnimi lastnostmi, še posebno, če prihajajo iz konjušnic Marshalla Douglasa ali Judith Forbis iz Texasa.

Izredno razširjenost teh plemenitih konj omogoča njihovo izjemno prilagodljivost, zaradi česar so uporabni in priljubljeni tako vročih puščavskih predelov kot ledenih ruskih stepah.

NOV KOVANEC

Zakaj je kovanec včasih tako težko pobrati z gladke mize ali pulta? Zato, ker so ploščati. Nizozemski izumitelj Alfons van Leggelo meni, da je torej taka oblika kovanecv neprimerna in neprimerna. In oblikoval je kovanec novih oblik, ki ga je mogoče zlahka pobrati.

Gre za kovanec, ki ima obe strani vzbočeni, rob pa poševen. Zadošča torej pritisk s prstom na rob kovanca, da ga je zlahka mogoče pobrati s še tako ravne površine.

Direktor nizozemske državne kovnice denarja Chris van Dranen je bil tako navdušen nad preprosto in zanimivo zamislijo, da je odkupil licenčne pravice za Leggelov kovanec. Nizozemska kovnica je tudi že poslala na trg prvo serijo 300.000 tako oblikovanih spominskih kovanecv, ulitih v počastitev 650. obletnice ustanovitve mesta Rotterdam.

Druge kovnice nad novim kovancom niso tako navdušene. Strokovnjaki dvomijo, da se bodo ljudje navdušili nad povsem drugačnim kovancom, kot so jih bili vajeni doslej. Direktor Dranen pa je optimist in upa, da bo Leggelov kovanec postal standardna oblika evropskega denarja že v naslednjih desetih letih.

KRALJ ELVIS JE ŽIVEL IN UMRL V LAŽI

Elvis Presley je naredil samomor. Tako trdi Albert Goldman, avtor doslej najpopolnejše knjige o Elvisu. Vzroki za to tragično odločitev so v njegovem mnenju številni, od zasvojenosti z zdravili in občutka zavrnjenosti do neuspeha pri ženskah. Sam kralj rock and roll je nekoli »Mogoče sem sedaj videti slab, zagotovo pa bom imeniten v kralju«.

Ijudje, ki so bili Elvisu v zadnjih letih v največjo oporo, zlasti njegov mlajši polbrat David Stanley, vedo povedati, da je jemanje velikih količin pomirjeval in drugih močnih zdravil sodilo v vsakdanjost Elvisa Presleya. »raje sem nezavesten kot nesrečen,« je govoril. Velikan rock and roll napornemu zvezdniskemu življenju ni bil kos brez farmacevtskih zdravil.

Tudi z ženskami Elvis Presley ni imel sreče. Potem, ko ga je zapustila žena Priscilla, je menjaval dekleta kot srajce. V zadnjih letih pa je imel toliko žensk v Elvisovi bližini, da bi ga bilo težko štet. Kralj je vedel, da ga nobena ne ljubi in je bil zato nesrečen. Povedati se je zapustenega.

Neposreden povod za njegov samomor je bil po besedah avtorja Goldmana knjiga z naslovom Elvis, kaj se je zgodilo?, napisana na podlagi pogovorov z Elvisovimi nekdanjimi telesnimi stražarji. Redno je Sonnyjem Westom in Davom Heblerjem. Avtor te knjige je Elvisa prikazal kot narkomana, spolnega obsedence in demonskega čudaka. Presley bi ponoči obiskoval mrtvašnico v Memphisu in taval med trupli. Presley je prebral rokopis svoje biografije le nekaj ur pred smrtjo. On je odločil, da je prestrašen. Vpil je: »Moje življenje je konec! Vsi me bodo sovražili in prestrašili.«

Najbolj ga je skrbelo, kaj si bodo o njem mislili njegovi oboževalci in njegova hči Lisa Marie. Popoldne 16. avgusta 1977 so Elvisa našli mrtvega v kopalnici v Gracelandu. Obdukcija je pokazala, da v njegovi krvi vsebuje 12 različnih zdravil, ki jih je zaužil v 24 urah. Noben zdravnik ne bi mogel prenesti take količine pomirjeval. Elvis Presley je to bro vedel.

Njegovi najbližji so poskušali prikriti vzrok smrti in so odstranili dokaze, ki bi lahko pričali o samomoru. Kralj Elvis je živel in umrl v laži.

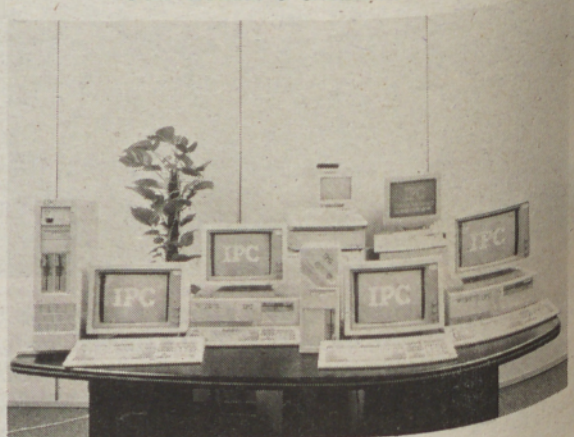
GROB V BUDI

Pomanjkanje prostora, časa in za nekatere tudi denarja so bili glavni vzroki za novosti v pogrebni službi na Japonskem. Kot na mnogih drugih področjih se tudi tu Japonci izkazujejo kot domiselni ljudje. Kradu pa tudi kot čudaki svoje vrste. Poglejmo nekaj zanimivih dogodivščin.

Vzamejo Japonci, ki nočejo biti pokopani povsem običajno, si za poslednji počitek lahko izberejo notranost velikega Budovega templja v Tokiu. Za izpolnitev take poslednje želje je treba odšteti približno 900 dinarjev pa duhovniki v templju na dan smrti zmoliijo za pokojnega. To je ena od cenejših pogrebnih storitev. Oglejmo si še dražjo. Pogrebno podjetje Maruki Skyet ponuja za 8 milijonov jenov (607.200 din) satelitski prenos pogrebnih obredov na tri izbrana mesta na Japonskem. Pooudba je namreč predvsem večjim podjetjem, ki tako omogočijo zaposlenim pogreb greba člana podjetja prek televizije, ne da bi bili delavci zaradi odsotnosti z dela. Sodelavci tako kar na delovnem mestu izkazujejo potrebo časti pokojniku.

Kamnosek v mestu Chiba pa ponuja nekaj enkratnega — grobnico, ki zajamčeno nepoškodovana prestane še tako hud potres. Zanimanje je tolikšno, da je treba čakati na vrsto pol leta.

PRI UMNEM GOSPODARJENJU JE NEPOGREŠLJIV

7L d.o.o.

Podjetje za poslovno informatiko je ekskluzivni zastopnik IPC za Jugoslavijo. Sedež ima v Murski Soboti, Grajska 1 a, tel.: (069) 21 353.

IPC
COMPUTERS & POS

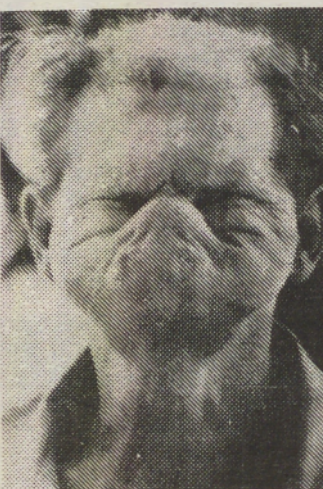
IPC RAČUNALNIKE LAHKO SE DOBATE: HIPC DOMZALE, MPA ZRE, NJANIN, MIKROS VARAZD, VALUTA, OHRID, TIM SOFTWER SERVICE, OGRAD, ROZLE MARIBOR

SPOMENIK TRABANTU

Kar na lepem se je na prelepem Staromestnem trgu v Pragi znašla tale strahota na štirih nogah. Kdo ve, kaj naj pomeni: slovo od nesnage, katere motor maže okolje, morda to, da se želi severozahodna sosedna Češke in Slovaške, ki se bo odslej morala hočeš nočeš ravnati po strogih pravilih in zahodnonemških predpisih o varovanju narave, znebiti »znamenitega« trabanta.

Kdo se bo najgrše spačil?

S takšnole spako se je namenil Zahodni Nemec Horst Ehbauer zmagati na svetovnem prvenstvu v pačenju v Monerabesu v jugovzhodni Franciji. Na podobnem tekmovanju je zmagal že leta 1979 in tudi zdaj velja za favorita med dvajsetimi udeleženci tekmovalnice iz Anglije, Francije in ZR Nemčije.

KAČE - DOMAČE ŽIVALI

Kače in plazilci postajajo med Francozi vedno bolj priljubljene »domače« živali, medtem ko zanimanje za mačke in pse upada. Anketi so pokazale, da odstotek (370 tisoč od 37 milijonov) lastnikov domačih živali živi z udomačenimi kačami različnih vrst. Tako tudi preprodaja le-teh dobro uspeva. Trgovci željni zaslužka največkrat ne pazijo, kaj in komu prodajajo. Tako lahko postane lastnik strupenih pajkov, kač in drugih nevarnih plazilcev vsakdo, tudi otroci.

Tropske živali pa delajo preglavice tudi francoskim carinikom, saj vsako leto v Francijo pripeljejo več kot deset tisoč pitonov, udavov in drugih vrst tropskih kač. Seveda ne smemo pozabiti številnih »slepih potnikov«. Pred kratkim so namreč francoski cariniki »ujeli« tri leta starega, dva in pol metra dolgega in dvajset kilogramov težkega indijskega pitona, ki je mirno spal na priklopi nekega tovornjaka. Med »slepimi potniki« pa so pogosto tudi kajmani, kuščarji, kameleoni in druge tropske živali.

Nogomet pri nas

Med južnoslovanske narode so zanesli nogomet študentje, ki so študirali v tujini. Leta 1893 je dr. Franjo Bučar prinesel v Zagreb nogometno žogo in priredil tečaj za mlade igralce. Zagreb je dobil prvi nogometni klub leta 1903, imenoval se je Hašk.

Slovenci smo začeli igrati nogomet leta 1908, prvi klub, Hermes, je bil ustanovljen leta 1910. Leto kasneje je nastala Ilirija, leta 1914 pa Slovan, ki je najstarejši slovenski »še živeči« klub. Slovenija ima 320 nogometnih klubov in preok 20.000 registriranih igralcev. Le dve občini nimata nogometnih klubov.

KATEDRA ZA PICE

Prvo evropsko univerzo za pripravljanje pic so odprli — reci in piši na Danskem. Natančneje v Veerstu na Jutlandu. Uredili so jo v neki zapuščenosti. Rektor je seveda Italijan, petdesetletni Luigi Franca. Univerza je namenjena izključno profesionalcem, lastnikom restavracij in drugih lokalov, ki se hočejo naučiti peči prvotne pizze, in to, kolikor se le da, z danskimi živilji. Težka umetnost, do diplome pa se pride v pitlih dveh dneh.

Clovek se ne čudi, če svojo glasbo podkrepita s seksom Madonna ali Tina Turner. Toda zdaj so se erotični podtoni vrnili tudi v ponudbo najbolj resne in vzvišene glasbe. Tako le se je fotografirala na plakatu za Londonski simfonični orkester 26-letna violinistična zvezda Cathy Thomson, poleg drugega tudi dirigentova soproga. S čednimi nogami pod prozornim krilom vabi na koncerte in k nakupu gramofonskih plošč. O tem, ali se Beethoven in Brams že obračata v grobu, ta hip še nič ni znane-ga.

Grozno velika strahota je, ka je z razdujin mrzli valon, kopalne sezone v sobotni kopališči konec. Vsejo leto meseci delovanja v toj poletni sezoni je tou kopalnice vse očelo dlati od sebe. Kopalnice so zapirali kurnaj ob redni večer, v bifeji so pa kurnaj ob pol sedmi henjali s gosti. Voda v bazenaj je rejsan bila topla, pa so kopalci mislili ka ratou, ka so v slačilnici za nogometase sakni zadvočareh kurnili. Dim se je z roua lipou vleko — majbole med bazeni, ge so se draubna deca koupala. Tak so slarni pripelali nvojo eroubno dečico s robošhoga smrada lipou na friški loft, ge je bilou ra doatele cista malo slanjholovoga dima. Bela se je pa fčan spouto negovora: »Zdrav dim o redavem telum.«

Vlak se bo ustavil po šestinšestdesetih letih

Čisto tako sicer ni, saj je marca in aprila 1945. na železniški progi pri Grlovi stal vlak kar cel mesec: poln najrazličnejšega blaga in stisk madžarskih beguncev. Od nedelje, 2. septembra, bodo na Grlovi ustavljali vlaki tako v obojnem redu. Stara cesta proti Križevcem verjetno še letos, odplaka iz banovskih toplic pa odpira nekatera ekološka vprašanja.

ŽE PRED PETDESETIMI LETI

Tako kot vsaka prometnica, ima tudi železniška proga Ormož—M. Sobota svojo zgodovino. Poleg drugih je bila tudi varijanta Ljutomer—Razkrižje—Bistrica—Beltinci—M. Sobota. Pa ni bilo nič iz tega, saj je prevladalo mnenje, da bodo tako ali tako »potegnili« železnico od M. Sobote do Lendave. Tudi iz tega kvasa ni bilo kruha, čeprav so že opravili nekatera zemeljska dela.

V končni varianti se je potem železnica nekoliko sramežljivo izognila najprej Veržeju in potem še Beltincem; vmes so bili interesi beltinske veleposesti.

Novembra 1924 je pripeljal prvi vlak iz Ormoža v Mursko Soboto, kamor je vozil vse do tistih aprilskih dni leta 1941, ko so razsretili železniški most na Muri.

Vlak je spet vozil proti koncu štiridesetih let.

Železniška postaja Veržej: dva kilometra od Veržeja, prav toliko od Krapja; in vlak je vozil mimo Grlave... Zato je razumljivo, da so se Grlavčani potegovali za železniško postajo že leta 1940, ko so na prometno ministrstvo v Ljubljano pisali, da se za postajališče na Grlavčani zavzemajo tudi takratne občine Krapje, Križevci, Cezanjevci in celo Mala Nedelja (danes Bučkovi). Ne ve se, kaj je prometno ministrstvo Ljubljani odločilo, toda proti koncu leta 1940 ali v začetku leta 1941 so pripeljali nekaj vagonov zasipnega materiala. Prišla je

vojna in v začetku petdesetih let je ideja o postajališču ponovno zaživela. Spet so pripeljali nekaj vagonov pohorskega granita. Pa ni več. Šele pred nekaj leti so se v Krajevni skupnosti Veržej ponovno zavzeli za to, da bi na Grlovi uredili železniško postajališče.

Dolgoletni član sveta krajevnega skupnosti in sedaj predsednik skupščine KS Franc Kardinar ve veliko povedati, koliko poti in pogovorov je bilo potrebnih, da so prišli do konca. Ta pa bo v nedeljo, 2. septembra ob 10. uri, ko bo na Grlovo pripeljal nekakšen poseben vlak.

Za Grlovo in okoliške kraje bo to vsekakor dogodek.

STARA CESTA, ONESNAŽENO OKOLJE

Sredi aprila so zasvetile prve luči cesne razsvetljave na Grlovi. Tudi to je bilo povezano z železniškim postajališčem. Vas se je vključila tudi v sodobno telefonijo, kot ve o tem v anekdotičnih pripovedih povedati — kako so kopali jarke za telefonski kabel od Veržeja — predsednik skupščine KS Franc Kardinar.

Ob predvideni otvoritvi železniškega postajališča pa je treba omeniti še dve zadevi. Prva se tiče prastare ceste iz Grlave v Križevce. Predlani so jo — ne da bi vaščane kaj vprašali o tem — enostavno preorali. Se letos najbrž — kot trdi predsednik skupščine KS Veržej — bodo staro cesto obnovili. In druga zadeva?

Ta pa se tiče Grlave in Banovec. Odplaka iz banovskega kopališča, kot kaže, ekološko hudo prizadeva dober kilometer Mirice, ki v biološkem pogledu postaja popolnoma mrtva. V Ljutomerski občinski skupščini so o tem postavili pred nedavnim delegatsko vprašanje. Ukrepala naj bi pristojna inšpekcija.

Kar zadeva železniško postajališče, je bila KS deležna vse podpore občinske skupščine. Naj bi bilo tako tudi glede tiste vode, ki utegne uničiti del naše naravne dediščine.

-jm

PABERKI S KMETIJSKO-ŽIVILSKEGA SEJMA V GORNJI RADGINI

Da je prosto oblikovanje cen pripomoglo k pretiranim cenam na Kmetijsko-življskem sejmu v Gornji Radgini, ni dvoma. Kar je preveč, pa je le preveč! Vstopnina 50 dinarjev, pivo 20, pleskavice v improviziranih kotličkih 70. Poleg tega je treba čakati kljub nezasedenim mizam do 20 minut. Menda ti gospodje ne mislijo, da so na jadranski obali...

Za pretirane cene je brččas vzrok tudi sosednja Avstrija — tam so gostinske storitve izenačene z našimi, če ne celo cenejše.

Tako sejem ni več za plitke žepce. Z visokimi cenami si bo Kmetijsko-življski sejem napravil ugled, ki ga je pridobil s težavo v več letih. Morda bo to pisanje v razpisnik odgovornim sejmam, da se tako ne posluje v današnjih težkih suhih časih.

Pohvaliti velja Radensko, ki je odstopila halo ljubljanskim gostincem, da imajo v bifeju Grozdek sprejemljive najnižje cene na sejmu.

Jože Kaučič

Vsak pride na svoj račun

Za kraj Radenci se nam včasih zdi, da vemo vse o njem ter da se ne da povedati nič novega. Ime zasledimo bolj pogosto v sredstvih javnega obveščanja, saj je z njim povezano ime družbe Radenska tri srca, ki se ukvarja s polnjenjem mineralne vode in zdraviliško dejavnostjo. Zato je nekako normalno, da ob imenu Radenci najprej pomislimo na slatino ali na hotel Radin, zdraviliški park in srčne bolnike, ki se v skupinah sprehajajo po urejenih potkah in privabljajo vevice.

Vendar pa so Radenci mnogo več. Tudi v tem kraju živijo in spijo ljudje, ki imajo svoje vsakdanje probleme in veselje. Če smo odkriti: problemov je

pokopališča. Umrle že od nekdaj pokopavajo v Gornji Radgini in na Kapeli. Če ne moremo imeti svojega pokopališča, bomo pa imeli vsaj svojo mrliško vežo, so si dejali vodilni v kraju. In tako se je porodila ideja, da bi imel kraj svojo mrliško vežo, v kateri bi čakali na pokop umrli. Pokopali bi jih seveda drugje. Čeprav še niso imeli ustreznih dovoljenj, so že razpisali krajevni samoprispevek, na prvem mestu programa pa je bila prav mrliška veža. Leta so minevala, dovoljenja občinskih inšpekcijskih organov pa še vedno niso dobili.

Na koncu pa se je vse srečno končalo! Dovoljenje jim je izdala republiška inšpekcija, saj po njenem mnenju gradnja mrliške veže

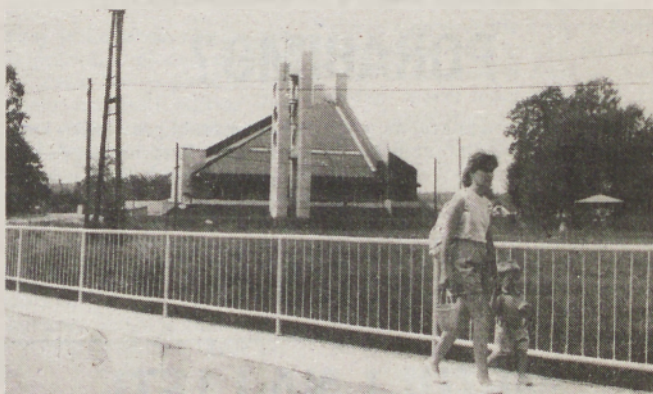
upravičeno razveselili vesti, da bo v Radencih v kratkem odprta nova zasebna pekarna in prodajalna kruha v lepi stan zgradbi v Ljutomerski ulici. Govorice so bile tem bolj resnične, ker so stavbo že začeli obnavljati.

Kar naenkrat pa so vsa dela zastala. Zakaj? Kdo ima prste vmes? Najbolje, da zapišemo odgovor najbolj odgovornega, torej direktorja VG Kapela Alojza Vogrinčiča, ki je pravni lastnik zgradbe:

»Gre za stavbo VG Kapela, ki jo je podjetje kupilo skupaj z vinotočem. Takratna lastnica je namreč vztrajala, da proda le obe stavbi skupaj. Mi bi to stavbo radi prodali najprimernejšemu interesu. Dogovarjali smo se z mnogimi, vendar se sedaj spet pogovarjamo s tistim, kot na začetku. Ta je namrečval zgraditi pekarno. Takrat svojega denarja ni imel, sedaj pa je pripravil elaborat, vložil prošnjo na banki in kot kaže, bo dobil posojilo.

Ta vila je zelo stara, zanimiva je predvsem njena lokacija. Nekoč sta bili v njej trgovina in gostilna. Vinogradniško gospodarstvo je to zgradbo kupilo pred dvema leti.

V bližini je znana prodajalnice vina VG Kapela, ki ji domači rečejo lisica. Ker je ta stavba precej manjša, nas je zanimalo, zakaj sami ne uredijo te v gostinski lokal. Alojz Vogrinčič je še pojasnil: »Mi tam ne slimo delati ne vem kaj.

Bo na travniku pred cerkvijo končno zgrajena mrliška veža, za katero so že nekaj let zbirali krajevni samoprispevek?

toliko, da bi nam v enem prispevku zmanjkalo prostora za nje. Tako na primer pestijo prav posebni problemi komunalne zamenjivosti (v primerjavi s preostalim krajem) prebivalce v južnem delu Radence, stavbe, ki spadajo v Stanovanjsko zadrugo Vrelec, samotno tožijo o krivici, ki se je dogodila lastnikom, na avtobusni postaji je namesto načrtovane turistične pisarne nastalo nekaj povsem drugega, kot je načrtovalo turistično društvo več kot deset let, pa v tako pa je podoba ploščadi pred banko in pošto nekoliko drugačna, kot je bil strokovni predlog. Mrliška veža končno bo

Preveč je vsega, zato se bomo usmerili le na dva problema, za katera pa odgovorni pravijo, da to nista. Radenci so drugi največji kraj v občini Gornja Radgona in marsikdaj se je že porodila želja, da bi celotno prekašali občinsko središče. Spominimo se samo zapletov pri gradnji trgovin, zaradi česar sta potem obe mesti ostali dolgih nosov. No, vseeno pa v Radencih vsaj pri eni stvari ne bodo mogli prehiti Gornje Radgona — nimajo in nikoli ne bodo mogli imeti svojega pokopališča. Ali eno ali drugo, tako je pač! Ker je celotno območje radenec razglašeno za vrečno območje, na njem ne sme biti

Radenci so se že veselili novega kruha in zemelj iz zasebne pekarnice, potem pa so kar naenkrat prenehali obnavljati hišo v Ljutomerski ulici

liške veže v bližini vrečev ne bo ogrožala dejavnosti Radenske. Pred iztekom krajevnega samoprispevka bodo torej končno lahko začeli graditi. Lisičja pekarna

V Radencih še vedno ni pestre trgovinske in gostinske ponudbe, kakršno bi pričakovali v zdravilišču. Prodajalna vina Kmetijskega kombinata Gornja Radgona ima le to pozitivno točko, da so zaradi njene odprtja uredili stavbo nekdanje mesnice. Zato smo se

gostinskega lokala. To je prodajalna vina in ne želimo, da bi se tam okrog popotni podjetje ni zainteresirano. Podjetje ni organiziralo bi v svoji režiji organiziralo kakšno gostinsko ali obrtno dejavnost, saj se to vedno bolj prenaša v zasebne roke. Koncem leta bo vila prav gotovo prodana najbolj primerne mu interesu.

Tako torej. Radenci, še malo potrpite, pa bodo vaši problemi rešeni.

Bernarda H. Peček

UTRINEK S POLANSKE VESELICE

Tudi nepomembne vsakdanje dogodivščine v kaki mali vasici dajejo izvirnost za humoristično miselnost.

Preteklo nedeljo so imeli v Polani pri Murski Soboti kmečko žetev, mlačev z maganjarom, nato pa je sledilo vsesplošno veselje. Vreščale so dekline in fantje so bili glasnejši. Niti starejši niso jadovali, temveč so stopali ob špricerjih kričaje naokrog. Marsikdo si je po Poredoševem pozdravnem govoru sproščeno, a zategnjeno zapel. To pot ni igrala stara ciganska glasba, ki bi sodila zraven — temveč sodobna plesna muzika. Noge niso popustile niti pred vročino.

Starejšemu Feriju se je začela v možganih odvijati slika iz mladostnih dni. Recite karkoli: to ni obrabljena skušnjava za pospeševanje erotičnih čustev. Reportažni avtomobil je krščen!

»Jezik za zobe!« je dejala Mariška svojemu možu. »Gremo domov!«

Nezadržna je simfonija spomina na stari arhivski kmečev! Pred svitom jutranje zarje so mladi zadnjič zaplesali in nazdravili neutrudnim zatorjem — med njimi je bil tudi bivši domovni neizmiren ljubitelj prekmurske zemlje, našega lovstva Feri Poredoš — branitelj starih narodnih dobrega zdravja z doživljaji nekega novega klornega festivala kmečke radosti ob Ledavskem douli.

Take veselice pa ne kažejo več kislost, nima jo slaboumitih kričečih teles — temveč imajo polni želodci občutek neodvisnosti mekega glasu in intimnega tona.

Foto: J. G.

Lth UGODNI NAKUPI

Obiščite nas v razstavnem prodajnem salonu v Škofji Loki na Kidričevi 66.

Po ugodnih cenah boste lahko kupili izdelke široke potrošnje:

zamrzovalne skrinje ZS 220	ZS 300	ZS 350	ZS 380	ZS 530;
hladilne omare HO 550 RF	ZO 550 RF	HO 650	ZO 650	
HO 1200	ZO 1200	HO 1450		
toplotne črpalke VTC2yu	VTC 12			
hladilnike mleka HM 1+1	HM 2+2			
električne brusilne stroje MBS 200 RBP	BS 200 RBP			

Nudimo tudi tehnološke viške potrošnega materiala in katerikoli izdelek iz proizvodnega programa: hladilne pulte in vitrine, sladoleadne in slaščičarske vitrine, sladoleadne aparate, ledomate, aparate za hlajenje pijač, hladilnike za hlajenje pijač, skupinske hladilnike, hladilno opremo za mesnice in večje hladilnice, opremo za hlajenje mleka, toplotne izmenjevalce, ventilatorje, klima naprave in hladilne agregate za transportno hladilstvo.

Trgovina je odprta od 8. do 16., v soboto pa od 8. do 12. ure.

Pokličite nas po telefonu 064 632 451.

Lovrečica — počitniško zavetišče občine Gornja Radgona

Ko človek ob polletnem obračunu ne ve, kam z denarjem, se odloči za dopust na morju. Zal ni veliko poceni izbire, zato si to ponavadi uredimo prek sindikata v delovni organizaciji. Lovrečica je kraj, ki ga ne pozna nihče od prebivalcev radgonske občine. Počitniški dom Počitniške zveze je tam mnoga leta — najprej za otroke, nato pa tudi za stare in mlajše.

Pot do Lovrečice, drenjanje z avtobusi in avtomobili z namenom, da bi se vsaj za deset dni rešili enoličnega življenja in istih razvratov ter nestrpnost čakanje prvega »namakanja« v slani vodi. Kaj doživite? Srečujete same obrazce. Kamor se obrnete, povsod je tako, kot na domačem dvorišču. Sčasoma se privadiš in zopet je vse kot doma, samookus je malo bolj slan. Seveda ne samo zaradi vode, temveč tudi zaradi hrane, čeprav je cena sindikalna. Ležiš na plaži kakor maruntek in čakaš hladno sapo, da te osveži, od 15. do 17. ure je namreč zaprt. Žeja pa takšna, da ti ne preostane drugega, kot da skočiš v vodo in pomotoma rineš tudi kakšen požirek. Pred leti bi lahko Lovrečico imenovali kar v zavetišče košararjev. Kroglice za balinanje so že od leta 1935, imajo samo eno mizico za namizni tenis s prazgodotvami loparji, en koš, en peškovnik za trideset otrok... Stoj v morje z željo, da zaplavaš kar do Italije (pa ne samo zaradi boljšega standarda), pa ti skoraj ni prepešati to morsko ožino. Brez primerne »alpinistične« obutve v vodo skoraj ne moreš, če si kaj akrobata, kajti

padci so na spolzkem kamenju vsakdanja stvar.

No, naj povem še nekaj pozitivnih. Postrežba je dobra, predvsem moram pohvaliti Mirana Ramovša, ki ne pozna počitka, saj nenehno čisti, pospravlja in ti je resnično vedno na voljo. Tudi natakarica, starejša gospa, je zelo prijazna in gostoljubna; tudi drugo osebje je na dokaj zavidljivi kulturni ravni. Za 1.260 dinarjev na osebo v desetih dneh je resnično vse, kar dobiš, dokaj dobro.

Pozabiti ne smem radodarnih Avstrijcev, ki so v zadnjem času pomagali in še pomagajo posodabljanju počitniški dom in njegovo okolico. Nekaj bo morala ob končni analizi uspešnosti oz. neuspešnosti sezone narediti tudi sama Počitniška zveza. Za dodatek samo še to, da naj prenočišča v hišicah ne bi dobivali le eni in isti, temveč tudi kdo od tistih manjših, manj pomembnih, ne glede na to, da so hišice od Radenske, Avtoradgone ali Elrada. Preveč razlik potem vpelje med ljudi nelagodje, kar pa pomeni, da se ob vsem tem — in že prej navedenem — ne bodo več tako s srcem odločali za Lovrečico.

Bojan Macuh

Banane v Gornji Radgoni

Le malo nas je taktih, ki bi si lahko od blizu ogledali kako cvetijo in rastejo bananini plodovi. Toda na Grajskem hribu v Gornji Radgoni imajo pri Maksu Irgolču pravi bananovec, ki je letos začel in ima že sedaj 90 malih bananinih plodov. Bananovec je visok dobre tri metre, poleg njega pa so še trije manjši. Kot nam je povedala mlada žena Nada, ki ljubi vsakovrstne rože in jih tudi z ljubeznijo goji, so bananovec dobili pri sosedu Ribiču. Pri njem doslej še niso rodile, zato je to toliko bolj razveseljivo, saj so dokazali, da se tudi v našem podnebnju vzgojiti celo eksotično rastlino. Seveda je treba vprašanje, ali bodo bananini plodovi odrasli in dozoreli. Vsekakor pa je vredno pogledati (a nenehno, vsaj za nas, bananin cvet).

(lk)

KAM NA IZLET

Bukovniško jezero

Jezero so priljubljena in zanimiva točka in če imate rade vode, ki jo obdajajo prijetni gozdovi, vas vabimo k Bukovniškemu jezeru.

Če se tu pridete iz Murske Sotice ali Lenjave iz Dohrovnika, to se boste pridružili skozi Bogojino, nato se boste pridružili Plečnikovemu jezeru, ki izvirajo pod Bukovniškimi potoki, ki izvirajo pod Ledavi in njenih pri-

travniki so natresene hiše in hišice. Grički so porasli s trto in sadnim drevjem, v okolici po slemenih pa zelenijo gozdovi, ki spadajo pod gozdni revir Dobrovnik. V njihovi prijetni senci lahko nabirate gobe ali jagode in morda boste srečali tudi kakšnega jelena, ki jih v teh gozdovih ni ravno malo. Sicer pa je bukovniška prst ilovnata in manj rodovitna, podobno pa ji je tudi življenje tamkajšnjih ljudi. Nekatere hiše imajo še vedno star

»obraz« in se bodo v vas zazrle z majhnimi in nizkimi okni. Rožam na njih delajo senco orehi ob hišah. Prenekatero drevo pa ne more razveseljivati rož ali ljudi s svojo senco, kajti ti so že zdavnaj odšli ali umrli. Ostali so le orehi in zidovi. Če jim boste znali prisluhniti, boste marsikaj zvedeli o življenju v Bukovnici. Če pa vam je lažje poslušati ljudi, povprašajte njih. Prijazni so in po večini dokaj zgovorni. Njihova ljubeznivost pa vas bo še večkrat privabila v ta kraj, ki v sebi skriva veliko zgodbo iz preteklosti, ki so jih odkrili zlati arheologi in domačini, ki so izkopali že precej starih predmetov na bukovniškem območju in bodo z raziskovanjem vsekakor nadaljevali tudi v prihodnje.

Foto: Nataša Juhnov

Edija Roš

PODELJENE ZLATE MUKICE

Radensko turistično društvo se je po izvolitvi novega izvršnega odbora lotilo dela. Od začetka leta so vložili veliko truda (člani in krajanje) in uspeli napraviti vse, kar so načrtovali. Njihovo aktivnost je zaznali na vsakem koraku. Radeta Bakračevića, delavnega predsednika TD, smo pobarali o aktivnostih in rezultatih nedavnega ocenjevanja, ki ga je opravila njihova hortikultura komisija.

Kaj je cilj dela vaše hortikulture komisije?

»Že od nekdaj je človek želel, da bi bil kraj, v katerem živi, čim lepši. Ta želja ga spremlja na vsakem koraku. Poleg tega pa vsi dobro vemo, da moramo ohraniti naravo, če hočemo preživeti. Toda nedotaknjene narave danes ni več tudi v najbolj nedostopnih predelih. Naši otroci očitno ne bodo mogli več uživati v marsikateri radosti v naravi, kot smo

lahko mi in naši starši. Mi starejši smo naravo uničili in sedaj je naša dolžnost, da ohranimo vsaj njen del.

Na nas je, da med betonskimi bloki, v betonski džungli naredimo oazo, vsaj majhen kotiček, ki bo samo naš in v katerem bomo ohranili del narave s cvetjem, drevjem in majhnimi živalicami, ki so del narave. Tako poskušajo naša hortikultura društva organizirati krajanje, da uredijo svoja dvorišča, balkone, hiše in ulice. Nekatera v tem celo uspejo, kot je uspela tudi hortikultura komisija našega turističnega društva, ki je vse leto spremljala urejenost našega kraja, spodbujala krajanje, da bi lepše uredili svoje okolje.

Kdo so tisti, ki so za urejenost svojega okolja zaslužili nagrado, in komu ste izrekli grajo?

»Za lepše urejeno okolje —

balkone, dvorišča, okolico lokalov, ulice je hortikultura komisija podelila zlate mukice: Albini Kosič za lepo urejen balkon, Danici Sečko za ureditev okolice hiše, Cerku Sv. Cirila in Metoda za ureditev okolice, slaščičarni Tamara za ureditev okolice lokalov, Ulici Pohorskega bataljona za ureditev ulice, Jožici Saje za ureditev celotnega kompleksa hiše in okolice, podjetju Radenska — Zdravilišče za ureditev okolice termalnega bazena.

Kritiko za neurejenost objektov ali okolja pa smo izrekli: podjetju Radenska — tri srca in Radenska — Zdravilišče zaradi neurejene okolice topline in starih delavnic, tistim stanovalcem vrstnih hišic, ki z neurejeno okolico hišic kazijo videz našega zdraviliškega kraja, Vodni skupnosti Drava-Mura za slabo vzdrževanje boračevskega potoka.

Zlate mukice bomo podelili 22. septembra, ko bo v hotelu Radin »cvetlični bal«.

Kakšni so vaši načrti za delo v prihodnje?

»21. in 22. septembra bomo v Radencih organizirali veliko razstavo cvetja, na katero bomo povabili vse ljubitelje cvetja iz Slovenije in sosednje Avstrije. To prireditev bomo morda poimenovali v festival cvetja, ker želimo, da bi te dni bili res celotni Radenci okrašeni s cvetjem. S cvetjem bomo okrasili pošto in banko, pisarne krajevne skupnosti in milice, vse izložbe trgovin in restavracijo Vikend. Zaposlili bomo krajanje, da postavijo čim več svojega cvetja na balkone in dvorišča; pričakujemo pa seveda tudi, da bodo svoje cvetje prinesli na razstavo. Razstava bo na prostem med muzejem in kavarno Park. Želimo, da bi ta Festival cvetja postal tradicionalen. V tem času bomo organizirali tudi cvetlični bal v hotelu Radin.«

Se vam zdi, da živite varno?

ŽIVLJENJSKO
ZAVAROVANJE

Če lahko mirnega srca obkrožite teh sedem točk, ste na dobri poti:

Vaša varnost
so zavarovani

1

in prihranki
pred inflacijo.

Vsako leto

2

se povečujejo.

Z vašim
partnerjem
zagotavljata varnost

3

življenjskim
si vzajemno
skupnega življenja.

Ko se vam
dobite dodatna
miren začetek

4

rodi otrok,
sredstva za
novega življenja.

Zagotovili ste
šolanje

5

sredstva za
otrok.

Starost vas ne skrbi,
da boste uživali
varčevalne

6

ker že danes veste,
sadove razumne
odločitve.

Tudi, če bo šlo
kaj narobe,
prebrodili z

7

v življenju kdaj
boste krizo
manjšimi težavami.

Z izpolnitvijo zavarovalne police, Življenjskega zavarovanja pri Zavarovalnici Triglav z enim podpisom lahko izpolnite vseh zgornjih sedem točk.

zavarovalnica triglav

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

NOSILEC KVALITETE RADGONA 1990

Pozdravljeni!

**Doslej smo se premalo poznali.
Iskali ste nas in nas niste našli.
Od danes naprej
smo tudi v vaših krajih.
Vse vaše želje bomo radi izpolnili.
Pokličite nas:**

**MIP, predstavništvo Maribor,
telefon: (062) 26 597**

Ne bo vam žal!

**K
najboljšim
mesnim
izdelkom
sodijo
tudi
odlična
primorska
vina!**

Že večkrat je slišal, da je odšel ta ali oni Murinec v hosto, bodisi iz prepričanja bodisi ker so mu bila doma tla prevoča, da bi šel on k partizanom, o tem se mu niti sanjati ne bi moglo. Biti partizan ni bilo samo smrtno nevarno, tudi nazori, za katere so se ti borili, so mu bili tuji. Da bi tvegal svoje življenje za ideje, s katerimi se ni strinjal, je bilo le preveč. Zato je rekel Šarolta:

«Nesmiselno je, kar mi svetuješ. Kdo bo hodil na zimo v hosto, ko celo divjačina prihaja iz nje in sili k hišam. Sledi v snegu nas bodo izdale, h kmetom pa bomo morali iti, če ne bomo hoteli poginiti od pomanjkanja. Smrt in vojno ujetništvo sta v hribih neizogibna. Vojna se lahko zavleče. Nemci niso tako šibki, kot trdiš. Žilav narod so, dobri vojaki, poslušni in disciplinirani, trmasti nazorov, politično pa dovolj kratkovidni, da se bodo borili tudi potem, ko bodo že na tleh. Dokler me pustijo Madžari pri miru, nima smisla, da se o partizanih sploh meniva.»

«Potem ko te zaprejo, bo prepozno. Prej moraš oditi. Doma vojne ne bo preživel, kajti nacisti tako dolgo ne bodo mirovali, dokler ne pobijejo vseh Judov.»

«Ne pri nas. Horthy ima oblast preveč trdno v svojih rokah.»

«Nemci ga lahko čez noč odstavijo.»

«Dvomim. Že zaradi tega bi bil neumen, če bi te ubogal. Samo norci silijo iz dežja po kap.»

«Doma si kot miš v pasti. V hosti pa boš svoboden, organiziran in oborožen, da se lahko braniš. V hosti te bo sovražnik spoštoval, ker se te bo bal. Doma je ohol in te lahko po mili volji ustrahuje. Poigra se s teboj kot mačka z mišjo. Ko se igre naveliča, miš pohrusta. V hribih te bodo krili gozdovi. Kadar boš gotov zmage, boš napadel. Kadar bo sovražnik v premoči, se boš umaknil. Tam boš vsaj vedel, pri čem si, doma pa niti slutiti ne boš, kdaj ti bodo nastavili zanke, v katere se boš prejel ali slej ujel. Res, da v hribih ne boš imel tople postelje, zato pa ti tudi ne bo preti nevarnost, da bi te sredi noči nagnali iz nje in te odvedli neznanu kam. In če ti je še usojeno, da moraš umreti nasilne smrti, česar Bog ne da, umreš v hribih za ideale, ki so več vredni kot človeško življenje. Častno in s puško v roki boš padel, potem ko si poslal vsaj nekaj svojih smrtnih sovražnikov na drugi svet. Če te pa dobijo doma, boš moral poginiti sramotne smrti kot garjev pes.»

«Mrtvim je vseeno, kako so končali.»

«Ni res! Zato me ubogaj!»

«Zakaj pa ti ne greš v hosto, če ti je tako zelo zanje?» Na kaj še čakaš?»

«Šla bom. Precej po maturi. Ti pa z menoj.»

«Jaaz?»

«Ti. Predvsem ti. Dragi oče si mi, ki te ljubim. Moja dolžnost je, da ti odprem oči, te popeljem na pravo pot in ti rešim življenje. bojim se zate», je rekla in se ga ljubeče oklenila.

«Saj, saj,» je rekel, ker ni vedel, kaj naj reče. Ginjen zaradi njenih ljubečih besed jo je privel k sebi in jo pobožal po laseh.

Naslonila je glavo na njegove prsi. Le malo je manjkalo, da ni zahtela.

«Kaj pa visoka šola? Kaj pa ta?» je vprašal po dolgem molku.

«Ta pride na vrsto šole po vojni. Zdaj se je treba boriti.»

«Kaj poreče k temu tvoja mati?»

«Z mamo sem že govorila. Najprej se je vzemirila. Ko sem jo prepričala, da ni druge izbire, kakor oditi v hribe, če ostanem doma, bodo prej ali slej prišli pome in me zaprli, se je vdala v svojo usodo in se pomirila.»

«Ali si ji omenila tudi mene?»

«Nisem. Preveč naenkrat bi bilo zanjo. Počasi jo morava pripraviti na kruto resnico. Gotovo ji ne bo vseeno, če odideš ali ostaneš doma. Tem bolj jo bo zadelo, ker odideva oba hkrati. Mama gleda vendar zelo trezno na življenje. Zato sem prepričana, da se tvojemu odhodu k partizanom ne bo upirala.»

Če se ne bi bal nacistov, na hosto niti mislil ne bi. Zaradi njih pa je nihal me hosto in domom.

Če ostane doma, ni nujno, da ga Madžari zaprejo. In če bi ga zares zaprli, je v ječah še vedno bolj varno kot pri partizanih, je mislil in sklenil, da ostane doma. Šarolta vendar trdi, da bodo Madžari še pred koncem vojne izročili Nemcem vse Jude. V tem primeru je celo smrt v hribih več vredna, čeprav ni nujno, da bi tam padel. Nasprotno, celo proslavi se lahko. Murinci bodo kar strmeli, ko bodo izvedeli, da je odšel s svojo hčerjo čez Muro in se pridružil upornikom. »Kdo bi mislil kaj takšnega o Glatsteinu! Čast, komur čast! Mi smo ga pa imeli za madžarona. Na moža, ki je bil v kazenski brigadi, smo metali kamenje,« bodo rekli.

«Da, po krivem ste me obsojali. srce me je bolelo; na kraju se je izkazala pravica. Naj bo pozabljeno. Življenje sem tvegal, pa ni bilo zame; za narod, za domovino sem se boril,« bo rekel, ko se vrne iz hoste z odlikovanji na prsih.

20

«Glatstein se je boril,» bo rekla tudi partija. »Za njegovo junštvo in požrtvovalnost ga je treba nagraditi. Napravimo izjemo, pustimo mu trgovino!»

Navdušen od lepih misli je bil vedno bolj za v hribe in vedno manj za Madžare; zopet samo tako dolgo, dokler ni jel gledati na hribe kot na smrtno nevarno pustolovščino.

V stiski se je na kraju zatekel h Klari, ki je bila življenjsko izkušena in mu je vedno pametno svetovala.

«Da doma nisi varen, je jasno kot beli dan. Vprašanje je le, če boš v hribih bolj varen. Zato je treba počakati na upornike in pri njih poizvedeti, kakšne so razmere v hosti. Če boš tam bolj varen kakor doma, boš pač šel, čeprav pred to uro že zdaj trepetam. Če pa je v hosti nevarno, potem tudi Šarolta ne pustiva zdoma.»

Klarin odgovor se mu je zdel zelo pameten, čeprav bi bil srečnejši, ako bi ga Klara objela in mu rekla, da se zanj boji in da ga nikamor ne pusti.

Sredi poletja, kmalu po Šaroltini maturi, so uporniki zopet potrkali na njihovo okno. Tokrat se jih ni bal. Njih obiska se je celo razveselil. To noč je bilo vse na mizi, kar so premogle njegova kuhinja, mesnica in prodajalna. Medtem ko so se uporniki gostili, jih je on poln radovednosti spraševal vse mogoče o partizanskem življenju v hosti in o njihovih bojih s sovražnikom. Borci so mu opisali parti-

zansko življenje v tako rožnatih barvah, kot da se v hosti ne bi borili proti nacistom z orožjem v roki, temveč le prijateljsko tekmovanje z njimi v športnih tekmah, v katerih so nacisti skoraj vedno podlegli.

Ko so odšli, so se pri Glatsteinovih pričele mrzlične priprave za odhod v hribe. Klara in Šarolta sta merili, krojili in šivale. Ko je Šarolta oblečena, so oblekli tudi njega. Dobil je hlače iz debelega, nepremočljivega sukna, z železom okovane alpinske čevlje, volnene perilo in debele volnene nogavice, da mu je ozebejo prsti na nogah, težek zimski plašč in kučmo iz zajčjega krzna. Ko se je oblekel in se vrtil pred ogledalom, je bil ves podoben polarnemu raziskovalcu. Smao sani in polarni psi so mu manjkali. Kmalu se je počutil in se je moral sleči.

Šarolta mu je dala samokres. »Učinkovitejše orožje pa boš dobil v hosti,« je rekla.

«Odkod imaš samokres?»

«Vzemi in ne sprašuj!» mu je pokrila usta z dlanjo.

Ker je doslej stalno mislil na borbe z nacisti, je o njih tudi sanjal. Včasih je imel tako svojevrstne sanje, da jih ni razumel in se je moral zateči k ciganki po nasvet. Ta mu je potem prerokovala poudarila vrednost iz igralnih kart, ali jo razložila kar iz dlaní ali kavne prahu.

Nekoč se je vadi v streljanju. Ko je pomočnik odšel k vodji je v klavnici obesil na kavelj mrtvo tele in streljal vanj s samokresom. Ko se je znočilo, je nagnal vanj prašiča in se med njem in s mesarskim nožem v roki vrjel nanj in ga zadel.

Klara, ki je slišala razgrajanje in svinjsko cviljenje, je vsa prestrašena prihitela v klavnico.

«Kaj ti je? Si znorel ali kaj?» ga je vprašala vsa prestrašena, ko je videla vsega okrvavljenega in z nožem v roki ležati na prašiču.

«Vadim se pobijati naciste. Ali ne vidiš, da sem pravkar ubil nekaj gestapovca?» ji je odvrnil, vstal in s škornjem sunil svinjo, ki se je tresla v smrtnih krčih.

Oče in hčerka nista odšla tako kmalu v hosto. Oktobra ko je dozorelo grozdje in so se jele posiljavati ptice seljke, je šel z obojema ko daleč. Uporniki so prišli ponju naglo in nepričakovano. Bil je takšna sila, da se je komaj utegnil obleči in se posloviti.

Ko so sredi noči stopili pod Šaroltino okno, ni vedel prav, kaj je spal in so ga šele zbudili, ko so pri njej potrkali na okno, da je bil buden že pred njihovim prihodom. V svojem prepiru je vseeno takoj razumel, koliko je bila ura. Zato ni počakal na Šarolto, ki jo poklicala, temveč pri prči vstal in se je jel oblačiti.

Obleka za v hosto je bila v omari, kjer jo je bila shranjena, ki je že mnogo tednov noč za nočjo pričakovala upornike, da bi jo ponj in po Šarolto.

Klara, ki je vstala hkrati z njim, je odhitela brez besede v kuhinjo, da pripravi malico za na pot. Medtem ko se je on oblačil, je prišla našala zavitke z jedmi sproti v spalnico in jih z zaskrbljenimi očmi zmotil in molče zlagala v spalnico.

Čutil se je, kako je lahko spravila toliko zavitkov v kuhinjo, ko pa ga je svojčas že do kraja nabasala s praznimi zavetki.

«To je za prvo pomoč,» je rekla in strpno začela zavijati perilo. «Jod in sterilne obveze. Bog daj, da jih niti ti in niti Šarolta ne bi potrebovala!»

Upornikom se je tako mudilo, da sploh niso prisluškali, kaj jim je kar skozi okno postregla s prigrizkom in steklenico travnika, ki je romal od ust do ust.

Zaradi teme na podstetju je med partizani prepoznal samo eno, bača, in še tega po njegovi grbasti postavi, ki svoje za izrastka na plečih tudi v temi ni mogel skriti. S polnimi usti je govoril, da Šarolta kar naprej opominjal, naj pohiti, da še pred zori odide čez Muro.

(nadaljevanje prihodnje številke)

Kolesarstvo — odprto državno pionirsko prvenstvo

POHVALE ZA ODLIČNO ORGANIZACIJO TROPOVČANOV

V soboto in nedeljo je bila v Tropovcih dvodnevna cestna kolesarska dirka — odprto prvenstvo Jugoslavije za pionirje ekipno in posamično ter dirka za 11. pokal krajevne skupnosti Tišina, ki jo je odlično organiziral KK Tropovci. Na dirkah je sodelovalo okrog 120 kolesarjev iz 13 klubov iz Srbije, Bosne in Slovenije.

Na odprtem državnem pionirskem prvenstvu je v ekipni

Jurjevič (Tropovci) pa sta zasedla zadnji mesti.

V dirki za pokal KS Tišina je pri mlajših mladincih zmagal Konc (Sava), Simon Šoš (Pomurje) je bil četrti, Daniel Dervarič (Pomurje) pa osmi. V tekmovalju starejših mladincev je zmagal Lovše (Ptuj), Dušan Hajdinjak (Pomurje) je bil drugi, Robert Šoš četrti in Robi Ferencak šesti (oba Pomurje). Med turisti je bil najboljši

Tipe predsedniki zadovoljni z odlično organizacijo kolesarske dirke v Tropovcih. Od leve: predsednik KK Tropovci Jože Farič, predsednik KZ Jugoslavije Drago Kugurovič in predsednik KZ Slovenije Jože Mozeš.

Foto: F. Maučec

konkurenci pri mlajših pionirjih zmagala Krka iz Novega mesta, Tropovci (Hanc, Jug, Erjavac) pa so bili četrti. Pri starejših pionirjih je zmagala ekipa Ptuj, Tropovci (Törner, Vogrinčič, Vrečič) so bili sedmi. V konkurenci posamičnikov je pri mlajših pionirjih zmagal Berce (Sava), Brane Drvarič (Pomurje) je bil peti, Tomi Hanc (Tropovci) pa osmi. Eriavac in Jug pa sta zasedla zadnji dve mesti med 22 tekmovalci. V tekmovalju starejših pionirjev, kjer je tekmovalo 44 kolesarjev, je zmagal Klemenčič (Rog), Aleš Drvarič (Pomurje) je bil šesti, Simon Törner (Tropovci) sedmi, Ludvik Vogrinčič (Tropovci) deveti, Bojan Vrečič (Tropovci) 32., Andrej Alac (Pomurje) in Miha

Škraban (Tropovci), zasedel je prvo mesto, Berden pa je bil tretji.

Med dirko v Tropovcih je bila tudi okrogla miza o problematiki pionirskega kolesarstva v Sloveniji in Jugoslaviji. Poleg predstavnikov klubov sta bila na razgovoru tudi predsednika Kolesarske zveze Slovenije Jože Mozeš in Kolesarske zveze Jugoslavije Drago Kugurovič.

Ugotovili so, da v Jugoslaviji ni rešeno vprašanje pionirskega kolesarstva, zato so se zavzeli za to, da je potrebno po hitrem postopku popraviti pravilnik, da naj se drugo leto organizira redno državno pionirsko prvenstvo, in da naj bo to prvenstvo v Tropovcih.

Feri Maučec

—SNL—

Katastrofa Mure, prva točka Nafta

V drugem kolu tekmovanja v slovenski nogometni ligi sta pomurska ligaša iztržila samo točko. Lendavska Nafta je igrala doma z novincem Naklom neodločeno 1:1. Gol za Nafto je dosegel Herceg iz enajstmetrovke. Lendavčani so bili bliže zmagi, vendar priložnosti niso izkoristili. Oškodoval pa jih je tudi sodnik Žitnik iz Gereče vasi, ki v drugem polčasu ni dosodil enajstmetrovke. Soboška Mura pa je gostovala v Rogaški Slatini in doživela katastrofalen poraz 0:8. Toliko golov v mreži Sobočanov ne pomnimo, zlasti pa jih niso dobili od tekme istega ranga. Ob takem porazu bi se morali zamisliti tako igralci kot strokovno vodstvo Mure. Tekmo je sodil Novarič iz Maribora. V naslednjem kolu igra Mura doma s Vozili iz Nove Gorice, Nafta pa gostuje pri Slovanu v Ljubljani.

HERCEG (Nafta) — strelec iz enajstmetrovke.

—ONL— VZHOD—

Dober začetek Beltinke in Turnišča

Začelo se je prvenstvo v območni slovenski nogometni ligi vzhod. Oba pomurska ligaša sta dobro štartala. Beltinka je doma premagala Središče z 2:0. Strelica golov sta bila Mertuk in M. Zver. Beltinčani so zaigrali dobro le v prvem polčasu, ko so tudi dosegli oba zadetka in zapravili nekaj lepih priložnosti. Pet minut pred koncem pa je sodnik Turk iz Maribora izključil Škaperja in Horvata zaradi medsebojnega obračunavanja. Tekmo si je ogledalo okrog 700 gledalcev. Prijeto so presenetili nogometaši Turnišča, ki so v Slovenski Bistrici premagali Impol z 1:0. Strelec gola je bila Pucko v drugem polčasu. Turniščani so bili boljši tekmeec in zaslužno zmagali. Sodil je Trišič iz Celja. V naslednjem kolu igra Turnišče doma s Svobodo, Beltinka pa gostuje pri mariborskem Železničarju.

MERTUK (Beltinka) — strelec prvega gola.

—ROKOMETNI TURNIR V KROGU—

ČRENŠOVCI PRED KROGOM

Rokometni klub Krog je pripravil tretje tekmovalje veteranov za pokal krajevne skupnosti Krog. Sodelovalo je sedem ekip. Rezultati — Bakovci—Mladinec 13:14, Radgona—Črenšovci 9:9, Polet—Krog 9:11, Mladinec—Radgona 7:19, Krog—Monošter 12:7, Bakovci—Črenšovci 11:12, Polet—Monošter 15:6, Radgona—Bakovci 15:13, Mladinec—Črenšovci 5:19, Polet—Radgona 17:13 in Črenšovci—Krog 14:13. Vrstni red: 1. Črenšovci, 2. Krog, 3. Polet, 4. Radgona, 5. Mladinec, 6. Bakovci in 7. Monošter.

—KEGLJANJE—

NAFTARJI V ZALAEGRSZEGU

Na tradicionalnem mednarodnem kegljaškem tekmovanju za Göcsev pokal v Zalaegerszegu na Madžarskem so sodelovali tudi kegljanci in kegljavnice Nafta iz Lendave. Moški so podrl 2.210 kegljev, najboljši pri Nafti pa so bili: Kerman 389, Kopinja 382 in Radakovič 371 kegljev. Ženska ekipa Nafta pa je podrla 1939 kegljev. Najuspešnejše so bile: Anica in Marica Varga, po 349, in Nada Žalik, 342 kegljev.

Kegljalci Monoštra iz Madžarske pa so v Lendavi premagali Nafto z 2345:2331 podrtimi keglji. Najboljši pri Nafti so bili: Matko, 410, Žalik, 399, in Levačič, 391 kegljev.

M. Žalik

—MALI NOGOMET—

LIGA VETERANOV

Nogometni klub Mlajinci namerava organizirati tekmovanje veteranov v malem nogometu. V moštvi bodo lahko tekmovali igralci, ki so starejši od 30 let. Vse zainteresirane ekipe vabijo, da se v petek, 31. avgusta 1990, ob 20. uri udeležijo sestanka v vaško-gasilskem domu v Mlajincih, ko bo tudi zbiranje ekip.

PNL

REZULTATI — 1. kolo	
Odranci:Tišina	0:1
Veržej:Jakovci	2:1
Polana:Črenšovci	2:1
Renkovi:Dobrovnik	3:0
Lipa:Mladost	2:1
Ljutomer:Bakovci	2:1

I. MNL MS

REZULTATI — 1. kolo	
Šalovci:Gančani	2:2
Rakičan:Tromejnik	6:1
Cankova:Radgona	7:2
Bratanci:Rogašovci	3:6
Dokležovje:Carda	5:1
Serdica:Grad	1:4

II. MNL MS

REZULTATI — 1. kolo	
Prosenjak:Tešanovci	1:2
Pušča:Vrelec	1:3
Romah:Filovci	1:1
Puconci:Križevci	8:1
Apače:Hodoš	0:3

I. ONL Lendava

REZULTATI — 1. kolo	
Panonija:Mostje	1:1
Lakoš:Graničar	prel.
Hotiza:Kapca	5:2
Bistrica:Nafta B	1:1
Kobilje:Nedelica	0:0

II. ONL Lendava

REZULTATI — 1. kolo	
Zvezda:Žitkovci	3:3
Petišovec:Olimpija	2:6

—RK POLANA—

Ob jubileju razsvetljava

V okviru praznovanja 15-letnice ženskega rokometnega je RK Polana pripravil slovesnost z otvoritvijo razsvetljave na igrišču ter mednarodnim ženskim rokometnim turnirjem. O petnajstletnem delovanju je govoril predsednik

pri urejanju razsvetljave večino del opravili s prostovoljnimi delom. Razsvetljavo je prižgal in predal namenu Alojz Hozjan, ki je brezplačno opravil vsa zemljenska dela. Priznanja za delo pri razsvetljavi pa so dobili: Alojz

Športnega društva Polana Alojz Jerebic ter med drugim omenil dosežene uspehe. Rokometašice Polane so namreč nekaj let uspešno tekmoval v prvi republiški ligi, prav tako pa tudi mladinke. Trenutno ženska ekipa Polane tekmuje v drugi republiški ligi s povsem pomlajenim moštvom. Pred tremi leti so v Veliki Polani zgradili asfaltno igrišče, uredili pa so tudi slačilnice ter si tako uredili razmere za boljše delo in tekmovalje. Lani pa so se lotili urejanja razsvetljave na igrišču. Nekaj namenskih sredstev so dobili od ZTKO Lendave, nekaj materiala pa so prispevale delovne organizacije, kjer delajo krajani iz Velike Polane. Sicer pa so

Hozjan, Franc Gelt, Boris Žalik, OŠ Velika Polana, KS Velika Polana in LEKOP Velika Polana. Ob jubileju pa je predstavnik ZTKO Lendava Bojan Hojnik izročil RK Polana plaketo. Spomnili so se tudi nekdanjih igralrk Polane. Praznovanje 15-letnice ženskega rokometnega v Polani so sklenili z mednarodnim ženskim rokometnim turnirjem. Rezultati

F. Maučec

—I. SOL — MOŠKI—

V PRVEM KOLU POMURSKI DERBI

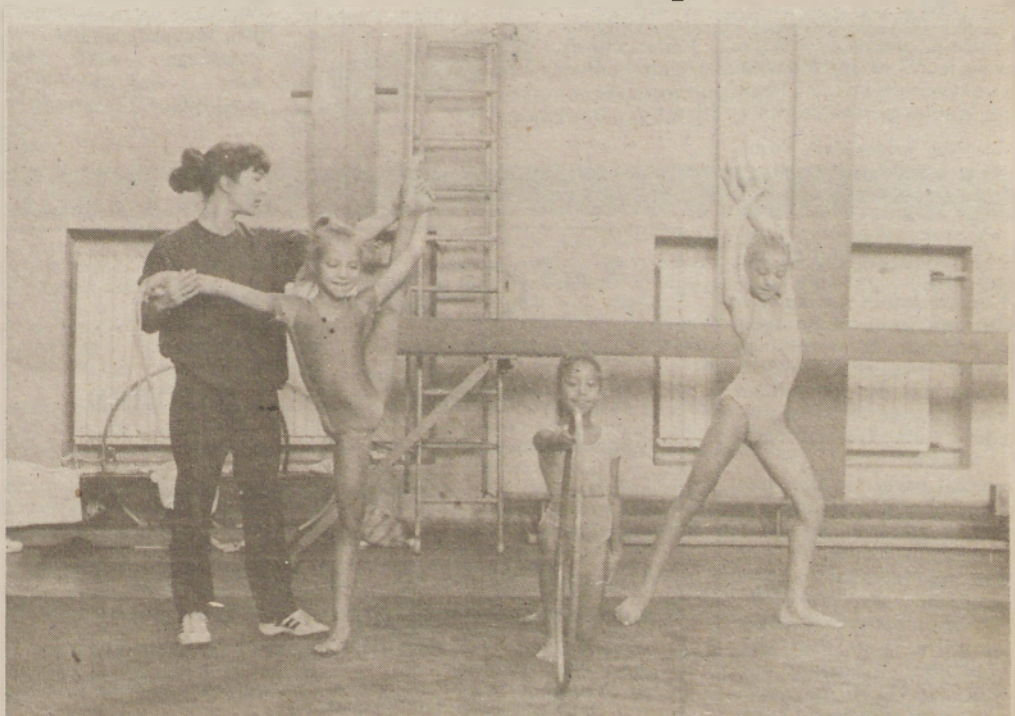
Prvenstvo v prvi slovenski moški odbojarski ligi se bo začelo 6. oktobra 1990. Prvič bo imelo Pomurje v ligi dva predstavnika: Emona Commerce Ljutomer, ki je v minuli sezoni nastopal pod imenom Agropod Ljutomer, ter Pomurje iz Murske Sobotice, ki je novinec. Zanimivo je, da se pomurska predstavnika že v prvem kolu srečata v Murski Soboti. Sicer pa je razpored tekem takle — I. kolo — Pomurje—Emona Commerce Ljutomer; II. kolo — Emona Commerce Ljutomer—Granit, Pomurje—Mežica; III. kolo — Mežica—Emona Commerce Ljutomer, Celje—Pomurje; IV. kolo — Emona Commerce Ljutomer—Izola, Pomurje—Tovil Olimpija; V. kolo — Celje—Emona Commerce Ljutomer, Stavbar—Pomurje; VI. kolo — Emona Commerce Ljutomer—Mislinja, Pomurje—Topolšica; VII. kolo — Tovil Olimpija—Emona Commerce Ljutomer, Granit—Pomurje; VIII. kolo — Emona Commerce Ljutomer—Sempeter, Pomurje—Izola; IX. kolo — Stavbar—Emona Commerce Ljutomer, Mislinja—Pomurje; X. kolo — Emona Commerce Ljutomer—Bled, Pomurje—Sempeter; XI. kolo — Topolšica—Emona Commerce Ljutomer, Bled—Pomurje.

—NOGOMET—

POKALNE TEKME

Na območju Medobčinske nogometne zveze Murska Sobotica so odigrali pokalne tekme. Rezultati — Serdica—Grad 6:5, Bratanci—Tišina 0:2, Bakovci—Šalovci 2:3, Lipa—Vrelec 9:1, Apače—Rogašovci 2:4, Puconci—Tromejnik 4:5, Gančani—Jakovci 0:4, Rakičan—Carda 8:2, Veržej—Dokležovje 5:1, Cankova—Beltinka 1:4, Radgona—Ljutomer 7:8 in Prosenjakovi—11 plavil 1:2. Na območju Občinske nogometne zveze Lendava pa so igrali — Mladost:Odranci 6:2, Črenšovci—Nedelica 1:2, Hotiza—Nafta 1:3 in Turnišče—Polana 1:0.

Skrb za razvoj ritmične gimnastike

SONJA METODIJEVA iz Sofije — trenerka ritmične gimnastike. Prihaja iz države, ki je ena najbolj razvitih prav v tej športni vrsti na svetu. V Murski Soboti bo dva meseca preučevala svoje znanje za mlade športnice. V telovadnici Doma Partizana v Murski Soboti vadiljo dvakrat dnevno.

Foto: F. Maučec

Atika MS (M. Slavič) prvak Slovenije

V Kamnici pri Mariboru so bile kasaške dirke, na sporedu pa je bil sedem voženj. Med njimi je bila tudi dirka za republiško prvenstvo, kjer so prepričljivo zmagali ljutomerski kasači. Najboljši tekmovalci so bili Marko Slavič mlajši z Atiko MS, ki je bila prva s 1:23,2 in tako postala republiški prvak. To je drugi rezultat v kategoriji, ki ga je letos osvojil Marko Slavič mlajši. Teden dni prej je zmagal z Alfom MS na republiškem prvenstvu dvehletnikov. Sicer pa so Ljutomerčani osvojili kar štiri prva mesta. Prvi je bil Perzej (Jureš), tretji Letja (Kukalj) in četrti Asko (Jureš). Na republiški dirki pa so bili uspešni tudi v drugi in tretji dirki. Med dvehletniki je bil Alf MS (M. Slavič) druga, Fina AS (A. Slavič) tretja in Reed (Jureš) četrti. V tretji dirki pa je Fru fru (Slana) zasedel drugo mesto.

—Hokej na Travi—

V LIPOVCIH ITALIA, V SOBOTI ABC POMURKA

V tekmovalni klub Lipovci in ABC Pomurka sta pripravila mednarodno hokejsko tekmo na travi. Prvi je bil v Lipovcih, zmagala je italijanska ekipa iz Trsta pred ABC Pomurko. Lipovci in Godišlóm igrali so na izločilni sistem. V prvi tekmi je ABC Pomurka premagala Godišlóm s 4:3 (Škrilec, Škerlak, Vidmajer in Fujs), v drugi pa Italija Lipovce z 2:1. (Mesarič). V tekmi za tretje mesto je ekipa ABC Pomurka premagala Godišlóm z 8:2 (M. Mesarič 3, S. Mesarič 2, Fujs 3 in Mjdrica). V finalni tekmi pa je Italija premagala ABC Pomurko s 3:1 (Fujs). Turnir v Lipovcih je lepo uspel ob dobro organiziranem srečelovu in hokejski noči. Na turnirju v Murski Soboti pa je zmagala ABC Pomurka, saj je premagala oba tekmece, in sicer Italijo z 2:1 (Škrilec, Mesarič) ter Godišlóm z 2:1 (Črnko, Mesarič), Italija pa Godišlóm s 4:1.

L. Z.

Lendavčani na Madžarskem

V Zalaegerszegu na Madžarskem so gostovali šahisti Lendavci. V podžalji prijateljski dvoboju z ekipo Zalavolan. Zmagali so gostje z 1:1. Zmage za Lendavo so dosegli: Vida, Logeti, J. Cofek, Toplak, Hainc, Vesterbah, Puki in Maričeva. Remizirali pa so: Lendavci, Lanec in Časarijeva. V naslednjem kolu iz Madžarske pa so v Lendavi premagali ekipa s 6:5,3,5 točk. Dve točki za Lendavo je dosegel Žitnik, eno pa Zrna. Remiziral pa je Huzjan.

I. Gerenčer

Franc Maček — vodja tehničnih pregledov pri Agroservisu

Večja skrb za varno vozilo

Za številne prometne nesreče, ki se vsak dan zgodijo na naših cestah, je več vzrokov. Eden od njih je tudi tehnično oporečno vozilo. Mnogi vozniki namreč premalo skrbijo za svoje vozilo. O tej problematiki smo se pogovarjali z vodjem tehničnih pregledov pri soboškem Agroservisu Francu Mačku.

— Na naših cestah je vsak dan več motornih vozil. Kako je pri Agroservisu organizirana služba za tehnične preglede?

»Pri Agroservisu opravljamo redne in izredne ter preventivne tehnične preglede. Delamo v dveh izmenah od 6. do 21. ure poleti ter od 6. do 20. ure pozimi. Pred nedavnimi smo naredili dve vhodni stezi v tehnično halo, tako da imamo za tako imenovano prednostna vozila, kot so zdravstvena, gasilska in policijska, posebno stezo.«

— Koliko vozil pa pregledate mesečno oziroma letno?

»Mesečno pregledamo na Agroservisu do 2.000 vozil. Lani smo na primer pregledali 19.788 osebnih vozil in 5.313 traktorjev.«

— Katere pa so najpogostejše pomanjkljivosti, ki jih ugotavljate pri tehničnih pregledih?

»Najpogostejše tehnične pomanjkljivosti, ki jih ugotavljamo pri pregledih motornih vozil, so predvsem na krmilnem mehanizmu, kar pomeni tudi slabe ceste, ki jih imamo v Pomurju. Potem so napake na zavornih sistemih in svetlobnih telesih.«

— Ali veliko vozil na tehničnih pregledih zavrne?

»Po podatkih, ki jih imamo, na tehničnih pregledih zavrnemo 10 do 13 odstotkov motornih vozil. Lani smo na primer od 19.788 pregledanih osebnih vozil zavrnili 2.170 zaradi neizpravljenosti krmilnega sistema in 1.138 zaradi napak na svetlobnih telesih. Pri tehničnih pregledih traktorjev pa je 297 zavrnjenih zaradi pokvarjenih luči in 270 zaradi krmilnega mehanizma.«

— Kaj priporočate voznikom motornih vozil pred prihodom na tehnični pregled?

»Vsekakor je priporočljivo, da se pred prihodom na tehnični pregled oglasijo v eni od organiziranih mehaničnih delavnic, kjer se vozilo opremi, pregleda in pripravi za tehnični pregled. Obvezna oprema naj bo na vidnem mestu, tako da se lahko pregleda v čim krajšem času.

Opozoril pa bi rad tudi voznike motornih vozil pred jesenskimi deževjem, ko so ceste mokre in blatne, da si ne glede na tehnični pregled pravočasno zamenjajo gume in se tako izognejo morebitni prometni nezgodi. Prav tako bi rad obvestil voznike motornih vozil, da pri Agroservisu ob vsaki priložnosti brezplačno pregledamo zavore in luči.«

F. Mauček

Pred septembrsko slovesno zaobljubo slovenskih nabornikov

»Druže Tito, mi ti se kunemo!?!«

Ce vas sobesednik povsem resno nagovori z vprašanjem, kako bo polet s slovesno zaobljubo na 5. armadnem območju (Slovenija, Hrvaška, del Bosne) in si želi slišati tisto znano Druže Tito, mi ti se kunemo, pomislite vsaj na dvoje: da hoče biti cinično provokativen ali da misli povsem resno. Vendar očitno misli slednje, kajti pove, da je služil domovini v »prejšnjem obdobju« in da v resnici hoče vedeti, kako bo polet s »zakletvijo«.

Tale dokaj nenavadna iztočnica ni naključna, marveč se veže na več zadnjih dogodkov okrog služenja vojaškega roka slovenskih fantov. Predvsem mislimo na nedavni, že tretji pogovor o slovenskih nabornikih predsednika slovenske vlade Lojzeta Peterleta s predsednikom zvezne vlade Antejem Markovičem, pri čemer je bil dosežen nov kompromis. Po najnovejšem predlogu zveznih organov bo septembra lahko služilo vojsko v Sloveniji 27 odstotkov nabornikov. (Spomnimo se, da je prvo tovrstno pogajanje dalo 8, drugo pa 15 odstotkov!) V skladu s stališči Skupščine Republike Slovenije lahko pristojni republiški organi zdaj v JLA pošljejo okrog 60 odstotkov obveznikov iz Slovenije. Republiški sekretariat za ljudsko obrambo bo takoj, ko bo sprejel dodatno odmero za enote JLA v

Sloveniji, posredoval občinim organom ustrezen razrez, ti pa bodo zagotovili njegovo popolnitev. Hkrati bo republiški sekretariat za ljudsko obrambo pripravil druge ukrepe, če pride do nadaljnjih usklajitev med stališči Skupščine Republike Slovenije in zveznimi organi. Slovenska vlada bo proučila novi predlog in republiškim poslancom za prihodnje zasedanje v sprejem predlagala ustrezne ukrepe.

Take so najbolj sveže uradne vesti o naslovni temi. Pogovarjali pa smo se tudi z namestnikom republiškega sekretarja za ljudsko obrambo Jelkom Kacinom. Vprašali smo ga, kakšne so možnosti, da bi Republika Slovenija v skladu z ustavnimi dopolnila 96. do 98. in ustavnim zakonom, ki so trenutno že v javni razpravi, organizirala služenje vojaškega roka v teritorialni obrambi in milici v Sloveniji. Kacin: »Na osnovi ustavnega zakona bi bilo nujno pripraviti slovenski zakon o vojaški obveznosti, ki bi del vojaških zadev drugače uredil, kot je to zdaj urejeno v zveznem zakonu o vojaški obveznosti. Odločitev o tem, ali bomo šli v uresničitev te zamisli oz. možnosti je odvisna od kompromisa z zveznim sekretariatom za ljudsko obrambo. Če se bomo z njim sporazumeli in bo v prihodnje upošteval stališča slovenske

skupščine oz. Republike Slovenije, tak poseg ni potreben. Če pa do sporazuma ne bo prišlo, bi novembra začeli zniževati prispevek Slovenije v zvezni proračun za potrebe JLA. Na ta način bi dobili finančna sredstva za izpeljavo služenja vojaškega roka na ozemlju naše republike. Če ne bo sporazuma z JLA, je tudi iluzorno pričakovati, da bi nam armada omogočila organizacijo takega služenja in objektih JLA. Zato je za nas edina prijemljiva rešitev služenja v okviru teritorialne obrambe in milice. Pri slednji ne bo zadržkov, kar pa se tiče teritorialne obrambe, je treba najprej urediti razmere v republiškem štabu za teritorialno obrambo in v skladu z zahtevami Republike Slovenije na čelo štaba pripeljati poveljnika, ki bo upošteval zahteve Slovenije.«

Tako torej Jelko Kacin, medtem ko je njegov »nadrejeni«, republiški sekretar za ljudsko obrambo Janez Janša, po zadnjih pogajanjih z zveznimi organi izjavil, da bi po premetitvi vojakov po končanem usposabljanju, septembra služilo v Sloveniji nekaj manj kot 30 odstotkov obveznikov iz Slovenije na 5. vojaškem območju; skupaj z učnimi središči, ki jih tu ni, pa nekaj manj kot 60 odstotkov. Pogajanja se bodo seveda nadaljevala.

Branko Žunec

ANKETA

BREZ PREDSDODKOV V VOJSKO

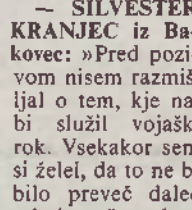
Prihodnji mesec bo tudi iz Pomurja odšla skupina nabornikov na služenje vojaškega roka. Večina bo svojo državljansko dolžnost opravljala na petem armadnem območju, torej v Hrvaški in Sloveniji. Poiskali smo nekatere od nabornikov, jih povprašali, kaj mislijo o prizadevanjih slovenske vlade, da bi večina mladih služila vojaški rok v svoji republiki, in kako so zadovoljni z mestom, kamor odhajajo v vojsko.

— **KRISTJAN CELEC** iz Črne-lavca: »Na služenje vojaškega roka odhajam v Trebinje, v Bosno in Hercegovino. Pričakoval sem, da bom opravljal to državljansko dolžnost kje bliže, v Sloveniji ali na Hrvaškem, vendar pa

— **ANTON TANEČEK** iz Vadarca: »V vojsko odhajam na trenutno najbolj nemirno območje, to je kninsko. To pa me ne moti, saj bom tu moral opraviti svojo dolžnost tako, kot če bi služil v katerem koli drugem kraju. Upam tudi, da se bodo stvari umirile, da bo tudi med sprtimi Hrvati in Srbi prevladal zdrav razum ter da bomo lahko mirno opravljali svoje dolžnosti. Vojska je tudi druga šola za vsakega mladega in upam, da se bom tudi jaz kaj naučil. Vsekakor pa odhajam na odsluženje vojaškega roka brez vsakršnih predsodkov.«

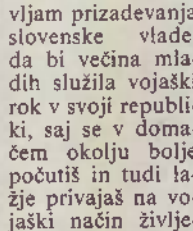

— **SILVESTER KRANJEC** iz Bakovec: »Pred pozivom nisem razmišljal o tem, kje naj bi služil vojaški rok. Vsekakor sem si želel, da to ne bi bilo preveč daleč od domačega kraja. No, želja se mi je vsekakor več kot

— **JOŽE LEBAR** iz Lipovca: »Na odsluženje vojaškega roka v Banjaluko odhajam brez vsakršnih predsodkov, zavedajoč se, da je to dolžnost vsakega mladega človeka. Res je sicer, da bi rajši služil vojsko kje v Sloveniji ali na Hrvaškem, vendar pa sem tudi tako zadovoljen. Vsekakor pa podpiram prizadevanja naše slovenske vlade, da bi večina nabornikov služila vojaški rok v svoji republiki ali vsaj na petem armadnem območju. Prav tako podpiram prizadevanja za skrajšanje vojaškega roka. Mislim, da je takšnega mišljenja tudi večina mladih, ki jih še čaka ta državljanska dolžnost.«

— **ROBERT ŠOOŠ** iz Vanče Vasi: »Pozdravljam prizadevanja slovenske vlade, da bi večina mladih služila vojaški rok v svoji republiki, saj se v domačem okolju bolje počutiš in tudi lažje privajaš na vojaški način življenja. Tudi jaz sem si želel, da bi služil vojaški rok v Sloveniji, zadovoljen pa sem tudi, da odhajam v Pulj, torej na Hrvaško. To je vsekakor boljše, kot pa če bi moral iti v katero od južnih republik. Sicer pa se zavedam, da je to državljanska dolžnost, ki jo mora opraviti vsak mlad človek. Zato tudi odhajam v vojsko brez vsakršnih predsodkov.«

sem tudi tako zadovoljen. Prvotno sem nameraval nadaljevati študij, vendar pa poziva nisem mogel vrniti. Mislim, da bi bilo boljše, če bi v prihodnje služili vojaški rok po končanem študiju na visoki ali višji šoli, saj se marsikdo po končani vojski težki vrne h knjigi. Podpiram pa prizadevanja slovenske vlade, da bi večina mladih služila vojaški rok v Sloveniji.«

— **ANTON TANEČEK** iz Vadarca: »V vojsko odhajam na trenutno najbolj nemirno območje, to je kninsko. To pa me ne moti, saj bom tu moral opraviti svojo dolžnost tako, kot če bi služil v katerem koli drugem kraju. Upam tudi, da se bodo stvari umirile, da bo tudi med sprtimi Hrvati in Srbi prevladal zdrav razum ter da bomo lahko mirno opravljali svoje dolžnosti. Vojska je tudi druga šola za vsakega mladega in upam, da se bom tudi jaz kaj naučil. Vsekakor pa odhajam na odsluženje vojaškega roka brez vsakršnih predsodkov.«

— **JOŽE LEBAR** iz Lipovca: »Na odsluženje vojaškega roka v Banjaluko odhajam brez vsakršnih predsodkov, zavedajoč se, da je to dolžnost vsakega mladega človeka. Res je sicer, da bi rajši služil vojsko kje v Sloveniji ali na Hrvaškem, vendar pa sem tudi tako zadovoljen. Vsekakor pa podpiram prizadevanja naše slovenske vlade, da bi večina nabornikov služila vojaški rok v svoji republiki ali vsaj na petem armadnem območju. Prav tako podpiram prizadevanja za skrajšanje vojaškega roka. Mislim, da je takšnega mišljenja tudi večina mladih, ki jih še čaka ta državljanska dolžnost.«

DELAVSKA UNIVERZA
Murska Sobota
Ali veste, da se vedno lahko odločite za
ŠTUDIJO OB DELU
Vpisi na centru za študij ob delu pri Delavski univerzi Murska Sobota.
TEHNIŠKA FAKULTETA Maribor
4. 9. 1990 ob 15. uri
VIŠJA PRAVNA ŠOLA Maribor
predvidoma sredi septembra
EKONOMSKO-POSLOVNA FAKULTETA Maribor
29. 9. 1990 ob 9.—12. uri
to je tudi zadnji rok za V1 in V2! EV do 31. 10. 1990!
PEDAGOŠKA FAKULTETA Maribor
vzgojitelji predšolskih otrok
v začetku oktobra
Ob delu lahko študirate tudi, če na delo še čakate.
Podrobnejše informacije lahko dobite na DELAVSKI UNIVERZI Murska Sobota vsak delavnik v avgustu od 8. do 15. ure
v septembru od 8. do 17. ure
telefon: 21-137

Uprava za inšpekcijske službe občin Gornja Radgona, Lendava, Ljutomer in Murska Sobota
razpisuje
prosta dela in naloge
VETERINARSKEGA INŠPEKTORJA
za Enoto Lendava
Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še te:
— Visoka izobrazba veterinarske smeri, opravljen strokovni pit in 5 let delovnih izkušenj,
— Kot posebni pogoj se zahteva znanje madžarskega jezika.
Delovno razmerje se sklone za nedoločen čas s polnim delovnim časom.
Pisne prijave pošljite v roku 8 dni po objavi razpisa na Upravo za inšpekcijske službe občin Gornja Radgona, Lendava, Ljutomer in Murska Sobota v Murski Soboti.
K lastnoročno napisani prijavi je potrebno priložiti dokazilo o izpolnjevanju pogojev, ki so navedeni v razpisu in življenjepis. Kandidati bodo o izbiri pisno obveščeni v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

Republika Slovenija
Geodetske uprave občin
Lendava
Ljutomer
Murska Sobota
Gornja Radgona

POZIV

LASTNIKOM OZIROMA UPRAVLJALCEM STANOVANJSKIH IN POSLOVNIH STAVB TER OBJEKTOV ZA ZAKA-SNO BIVANJE (počit. hišice, zidanice z bivalnimi postelji...) NA OBMOČJU OBČIN: Lendava, Ljutomer, Murska Sobota in Gornja Radgona

da do 31. septembra 1990:

1. namestijo tablice s hišnimi števkami, ki jih že imajo doma;
 2. naročijo tablice na občinski geodetski upravi, če tablice nimajo;
 3. naročijo nove tablice s hišnimi števkami za nadomestitev poškodovanih, dotrajanih ali uničenih;
 4. namestijo tablice s hišno številko na stavbe skladno z zakonom in pravilnikom.
- Obveščamo vas, da bomo v oktobru 1990 kontrolirali namestitve tablic s hišnimi števkami. Za lastnike oziroma upravitelje stanovanjskih in poslovnih stavb, ki ne bodo imeli nameščenih predpisanih tablic s hišno številko ali bodo te nameščene nepravilno, bomo podali predlog za uvedbo postopka o prekrških. Enako velja za lastnike stanovanjskih objektov za zadrževanje (vikendov), ki morajo na Geodetski upravi prav tako naročiti tablico s hišno številko.

OBRAZLOŽITEV:

Zakon o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS št. 5/80, 42/86 in 5/90) in Pravilnik o določanju imen naselij in ulic ter o označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS št. 11/80) določata, da je geodetska služba pristojna za določanje in dodeljevanje hišnih števk stavbam ter vodenje evidence o veljavnih hišnih številkah. Zaradi priprav na popis prebivalstva, gospodinjstev, stanovanj in kmečkih gospodarstev aprila 1991 (Zakon o popisu prebivalstva, gospodinjstev, stanovanj in kmečkih gospodarstev v Sloveniji v letu 1991 — Uradni list RS št. 8/90) mora geodetska uprava v letu 1990 ažurirati oštevilčbo na terenu in evidentirati hišne številke. Pri pregledu terena smo ugotovili, da večina stavb nima ustrezno nameščenih tablic s hišno številko, zato opozarjamo lastnike in upravitelje stanovanjskih in poslovnih stavb na določila citiranega zakona. Zakon o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb v 14. členu predvideva denarno kazen od 150,00 do 500,00 denarja za lastnika oziroma upravitelja stavbe, ki:
— ne zahteva tablice s hišno številko in je ne namesti na ustrezno mesto in v roku, ki ga določi za geodetske zadeve pristojni občinski upravni organ, ali tablice redno ne vzdržuje;
— namesti tablico s hišno številko brez sklepa za geodetske zadeve pristojnega občinskega upravnega organa.

40 let **ML** KVALITETE
ABC Pomurka
MLEKOPROMET p.o. LJUTOMER
Kolodvorska 10
ABC Pomurka — MLEKOPROMET, podjetje za predelavo mleka, p.o. LJUTOMER, Kolodvorska ul. 10
razpisuje
v skladu s določili splošnih aktov podjetja prosto delovno mesto delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za štiriletni mandat:
VODJE KOMERCIJALNEGA SEKTORJA
Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:
— da imajo visoko ali višjo strokovno izobrazbo ekonomske smeri,
— 5 let delovnih izkušenj pri sorodnih delih.
Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi razpisa na naslov:
ABC Pomurka
MLEKOPROMET p.o., LJUTOMER
Kolodvorska ul. 10.
Kandidate bomo o izbiri obvestili najkasneje v 30 dneh po preteku razpisnega roka.

AVTOBUSNI PROMET
Murska Sobota p.o.
69000 Murska Sobota, Bakovska 29
Telefon: (069) 21-884, 21-459, 22-606
ŠTUDENTI, DIJAKI, POZOR!
NOVA AVTOBUSNA LINIJA V LJUBLJANO
LEDAVA (18.40) — DOBROVNIK (19.08) — M. SOBOTA (19.30) — MARIBOR (20.42) — LJUBLJANA (22.55)
Povratek iz Ljubljane ob 23.30 do Murske Sobotne
Ob nedeljah in zadnji dan praznikov
Informacije na avtobusnih postajah v M. Soboti, Lendavi in G. Radgoni.
BUS KLUB
— 30% popust na relaciji med Lendavo in Ljubljano
MESEČNE VOZOVNICE
— 30% popust
Potrdilo o šolanju
POSLOVNA AVTOBUSNA LINIJA
MORAV. TOPLICE (4.30) — M. SOBOTA (4.40) — G. RADGONA (4.55) — (8.00) LJUBLJANA
Povratek iz Ljubljane ob 11.45
Ob ponedeljkah in petkih, ter dan pred in po praznikih

kino

SPORED FILMOV V KINU PARK MURSKA SOBOTA od 31. avg. do 6. sept.

31. avgusta ob 18. uri amer. film ŽRELO, IV. del

31. avg. ob 20. uri amer. film DOBRO JUTRO, VIETNAM. Režija: Barry Levinson (RAIN MANN) vloge: Robin Williams

31. avg. ob 22. uri amer. erot. film RAZVRATNI MENIH — trda erotika

1. sept. ob 18. in 20. uri amer. film DOBRO JUTRO, VIETNAM

1. sept. ob 22. uri amer. erot. film RAZVRATNI MENIH

2. sept. ob 18. in 20. uri amer. film DOBRO JUTRO, VIETNAM

4. sept. ob 18. in 20. uri amer. film komedija IZGUBLJENI FANTJE

ISKRIJA PARODIJA HORRO FILMOV — PRIJETNA OSVEŽITEV!

ODLIKUJE SE MLADE ZVEZDE HOLLYWOODA!

5. sept. ob 18. in 20. uri amer. film (kom.) IZGUBLJENI FANTJE

6. sept. ob 18. in 20. uri amer. komedija BOLNIČARJA NA KOLESIH

Kino KUD ŠALOVCI

1. sept. ob 21.30 uri amer. film ŽRELO, IV. del

PETEK, 31. avgust KINO LENDAVA

Ob 19.00 — DRUŽINA FLODER (amer. komedija)

Ob 21.00 — POLICIJSKA AKADEMIJA (amer. komedija) — 6. del

SOBOTA, 1. september

Ob 19.00 — LJUBEZNI NE MOREŠ KUPITI (amer. mlad. komedija)

Ob 21.00 — DRUŽINA FLODER (amer. komedija)

Ob 22.30 — NEBEŠKE LISICE (amer. erotični film)

NEDELJA, 2. september

Ob 18.00 — POLICIJSKA AKADEMIJA (amer. komedija) — 6. del

Ob 20.00 — LJUBEZNI NE MOREŠ KUPITI (amer. mlad. komedija)

PETEK, 31. avgust KINO TURNIŠČE

Ob 20.30 — LJUBEZNI NE MOREŠ KUPITI (amer. mladinska komedija)

SOBOTA, 1. september

Ob 20.30 — POLICIJSKA AKADEMIJA (amer. komedija) — 6. del

NEDELJA, 2. september

Ob 15.00 — POLICIJSKA AKADEMIJA (amer. komedija) — 6. del

Prodaj

PRODAM

AVTO VIVA VAUXHALL, v celoti ali po delih, prodam. Melinci 107. M-590

GOLF JGL, letnik 1981, prodam. Kulič, Šalamenci 10. ☎ 43-242. M-591

AUDI 80, letnik 1976. PASSAT CARRAVAN, letnik 1978, in male pujske prodam. Murski Petrovci 3. ☎ 46-384. M-593

JUGO 55 L, letnik 1985, prodam. Strukovci 25. ☎ 76-881. M-594

CITROEN GS 13, dobro ohranjen, registriran do junija 1991, prodam. Vidonci 136. M-595

OSEBNI AVTO ZASTAVO 128, dobro ohranjen, letnik 1986, registriran do avgusta 1991, prodam. Turnišče, Panonska 3. M-596

OPEL KADET, letnik 1980, prodam. Farteč, Murska Sobota, Lendavska 43. M-599

AVTOMATIK A 3, dobro ohranjen, prodam. ☎ 23-440. M-600

Zavarujte

stanovanjsko ali počitniško hišo, poslovni prostor, avto z zanesljivim alarmnim sistemom.

Zastopnik, tel. 26 459, popoldne ali 21 342 dopoldne.

VESTNIK

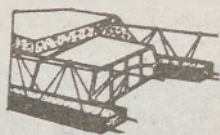
Irma Benko (direktorica in glavna urednica), Jože Šabjan (odgovorni urednik), Bernarda Balažič, Jani Dominko, Silva Eöry, Jože Graj, Majda Horvat, Miljan Jerše, Ludvik Kovač, Dušan Loparnik, Feri Maučec, Štefan Sobočan, Branko Žunec, Endre Gönter (tehnični urednik), Nataša Juhnov (fotografija), Nevenka Emri in Marjan Maučec (lektorja).

Naslov uredništva in uprave: Murska Sobota, Titova 29/I. Telefoni: novinarji 21-383 in 21-064; odgovorni urednik 21-579; glavna urednica in direktorica, naročniški oddelki, računovodstvo in tajništvo 21-064 in 21-383; GPS (tržnje) 22-403 in 21-064; dopisništva: Gornja Radgona 74-597, Lendava 75-085 in Ljutomer 81-317. Telefaks 22-419. Nenaročniški rokopisov in fotografij ne vračamo.

Naročnina za trimesečje 1990 je 70,00 dinarjev, za delovne organizacije 140,00 dinarjev, za naročnike v tujini 70 DEM letno.

Tekoči račun pri SDK Murska Sobota: 51900-603-30005. Devizni račun pri A banki Ljubljana: 50100-620-00112-5049512. Tisk GZP Mariborski tisk, Maribor. Po pristojnem mnenju je Vestnik oproščen plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

GRADITELJI POZORI!

Izdelujem stropne nosilce vseh velikosti, zelo ugodne cene, dobava lakoj Večjo količino dostavimo na dom brezplačno, cena zajamčena. Informacije: Željko P. Novo Selo Rok, R. Končara 16. 42200 Čakovec, telefon: (042) 811 685

VW 1200 (hrošč), dobro ohranjen, letnik 1974, registriran do januarja 1991, prodam za 25.000 din. Ogled v soboto in nedeljo ves dan. Franc Kundič, Glavni trg 5, Ljutomer. IN-14421

JUGO 60, letnik 1990, in 126 P, prodam 20 odstotkov ceneje. Radenci, Gregorčičeva 14, ☎ 81-609. GR-13851

MOTORNKO KOLO BMW R 45 prodam. ☎ 46-075. GR-13856

ZASTAVO 750, letnik 1979 in traktorsko koso od prodam. Mirko Konič, Črešnjevci 185, Gornja Radgona. GR-13865

RENAULT 14 TS prodam. Kerčmar, Cirič-Metodova 25. M-704

ZASTAVO 101, letnik 1978, obnovljeno, registrirano do aprila 1990, ugodno prodam. Huber, Vidonci 24. M-706

LADO SAMARO, dodatno opremljeno, letnik 1989, ugodno prodam. Andrej Kous, Krog, Plečnikova 63. M-708

ZASTAVO 750, letnik 1972, neregistrirano, prodam. Murska Sobota, Ivana Regenta 9 a. M-713

FIAT 126 P, odlično ohranjen, registriran do aprila 1991, prodam. Kovačič, Murska Sobota, A. Kardoša 4. M-715

MOTORNKO KOLO HONDA 750, napredaj. ☎ 46-034. M-721

TAM 4500, neregistriran, tudi po delih, poceni prodam. ☎ popoldne: 24-844. M-722

MERCEDES 220 D in zastavo 101, obnovljeno, kompresorja zmoglj. 3 m³/min, manjši 3—6 A/TM, ter kombajn eplje 211 H prodam. Fokovci 2. ☎ 72-711. M-723

JUGO CORAL 55, letnik 1988, in skoraj novo motorno kolo tomos M 14 prodam. ☎ 87-631. M-724

RENAULT 18 TL, letnik 1973, prodam. ☎ 22-729. M-725

HUNTER SUMBEAM, 1976, prvi lastnik, prodam. Križevci pri Ljutomeru 3 a. IN-144367

GOLF JX, letnik 1988, ugodno prodam. Murska Sobota, Grajska 16 a. M-727

JUGO 45 E, letnik 12/86, prodam. ☎ po 19. uri: 25-269. M-730

CTX 80, letnik 1989, prodam. Veščica 60 a. M. Sobota. M-733

KMETIJSKA MEHANIZACIJA

KOMBAJN ZA KROMPIR, v dobrem stanju, prodam. Kamovci 37. M-592

TRAKTOR TOMO VINKOVIČ 523, s priključki, star tri leta, prodam. Nežić, Ivanci 55, p. Bogojina. M-603

TRAKTOR IMT 558, starejši, in večjo prikolico prodam. ☎ (069) 23 278. M-610

SEJALNIK GAMA 14, malo rabljen, ugodno prodam. Štefan Knaus, Markovci 22. M-631

STISKALNICO ZA GROZDJE, 280 l, na vijak, prodam. ☎ 70 179. M-632

KOMBAJNA ZMAJ 780 in eplje HT 211 ugodno prodam. Štefan Tibaut, Hotiza 166, ☎ 36 366. M-633

KOSILNICO BCS, z vozičkom, prodam. Ivan Peček, Krnci 15, ☎ 48 130. M-635

SILAŽNI KOMBAJN prodam. ☎ 77 788. M-647

ŽITNI KOMBAJN ZMAJ 133 s trivrstnim adapterjem ugodno prodam. Stanko Heric, Radoslavci 36, 69243 Bukovci, ☎ 86 044. IN-14406

ROTACIJSKI MULČAR, malo rabljen, za mulčenje ostankov trave, koruze... prodam. Informacije po ☎ (069) 78 230. M-654

LICKALNIK IN DVOVRSTNO OLTOVO SEJALNICO ZA KORUZO, pet napajalnikov, hrastove stopnice, enostavne, in štedilnik gorenje na drva prodam. Informacije (061) 340 124. Ogled 1. in 2. septembra pri Svetlik, Bunčani 32, Veržej, ☎ 87 038. M-670

MOTOKULTIVATOR IMT 509, s frezo in prikolico, prodam. ☎ 70 255. M-671

KOSILNICO, italijansko, dizel, prodam. Velika Polana 201. M-707

TRAKTOR STEYR, s koso, plugi in branami, prodam. Peterka, Rakican, Kotina 22, ☎ 24 374. M-677M-TRAKTOR C 355 prodam. Odranci, Dolinska 6, ☎ 70 553. M-680

STISKALNICO, visokotlačno, poljsko Z. 224/s, malo rabljeno, staro 2 leti, prodam. Moravske Toplice, Dolga ulica 77. M-681

TRAKTOR TORPEDO 55 AX, pogon na štiri kolesa, ugodno prodam. ☎ 069 70 208. M-689

TRAKTOR HANOMAG 32, z bočno koso, potreben popravila in frezo IMT 507, s priključno koso (z garancijo) prodam. Črenšovci, Prekmurske čete 4. M-696M

TRAKTOR URSUS 360, kosilnico BCS in koso za traktor zetor ter ford taunus 1,6 prodam. ☎ (069) 82 878. IN-14419

SILAŽNA KOMBAJNA SK 80 S in SK 80, generalno obnovljena, prodam. SIP-SERVIS, Zibrat, ☎ (069) 82 270. IN-14422

ENOOSNI TRAKTOR IMT 506 s frezo in koso prodam. Zdravko Lebar, Branostavci 20, Ljutomer. IN-14424

TRAKTOR IMT 539, letnik 1986, prodam. Avgust Toplak, Spodnji Ivanjci 33. GR-13850

NOVI KORUŽNI HEDER ZA KOMBAJN ZMAJ 133, tračni obračalnik ter traktor zetor 69-11, prodam. Ana Molek, Benedikt 80. GR-13854

KOMBAJN ZMAJ UNIVERZAL prodam. Kupšinci 37, ☎ 23 552. M-709

KOMBAJN ZMAJ 133 B, z adapterjem za koruzo, star štiri leta, ugodno prodam. Horvat, Lemerje 12. M-717

TRAKTOR DEUTZ 48 prodam. Čurman, Gornji Slaveč 9. M-726

TRAKTOR STEYR 18, s koso, prodam. Vaneča 66. M-734

KMETOVALCI!

MENJAM GUME NA LIČKALNIKIH ZA KORUZO. Valje snemite in jih dostavite na naslov: Stanko Praprotnik, HUM 32 (Krčevina), p. Ormož, telefon: (062) 701-593.

ŽIVALI!

PRODAM

KRAVO, staro pet let, brejo osem mesecev, in njenega bikca, starega 10 mesecev, zaradi boleznih lastnika prodam. Lemerje 55. ☎ 45 320. M-597

MALE PUJSKE prodam. Salemonci 60. M-609

KRAVO, brejo z drugim teletom, staro tri leta, dobro mlekarico, zaradi boleznih lastnice prodam. Velika Polana 113. M-617

MLADE PSE, nemške ovčarje, prodam. ☎ 24 775. M-619

MALE PUJSKE PRODAM. Sodišinci 19. M-640

KRAVO, visoko brejo, prodam. Žižki 90, ☎ 70 868. M-644

KOZLIČKA in kozico, stara štiri mesece, prodam. Gašpar, Bogojina 142. M-646

KRAVO, brejo ali telico, brejo devet mesecev, prodam. Markovci 117, p. Salovec. M-652

MALE PUJSKE PRODAM. Tisina 36. M-679

PRAŠICA, 150 kg, par kanarčkov s kletko in televizor, črno-bel, prodam. Rakican, Štefana Kovača 25. M-714

NESNICE, MLADE JARČICE, PASME HISEX, rjave, iz kooperacijske reje, opravljena vsa cepljenja, prodajamo po ugodnih dnevnih cenah. Vsak, ki kupi 10 jarčic, dobi eno zastoj. Naročila sprejema in daje vse informacije: Gostilna Anice Benčec, Bakovci, Prečna 6 a, ☎ 76 070. Pohi- tite z naročilom, ker bomo v kratkem prenehali s prodajo. M-MM

NESNICE, MLADE JARČICE PASME HISEX, rjave, iz kooperacijske reje, opravljena vsa cepljenja, prodajamo po ugodnih dnevnih cenah. Vsak, ki kupi 10 jarčic, dobi eno zastoj. Naročila sprejema in daje vse informacije: Gostilna Tibija Horvata, Nemčavci, ☎ 24 393, pri Gradu pa sprejema naročila Dragica Bokan, ☎ 77 686. M-MM

BREJO TELICO PRODAM. Skakovci 40. M-720

BREJO TELICO, 9 mesecev, prodam. Miklos Szarjas, Gaberje 4 b. LE-12895

DVE TEŽKI BREJI KOBILI, zebre, staro pet mesecev, kravo in brejo telico, prodam. Boreci 40, p. Križevci pri Ljutomeru. IN-14420

POSISTI

NOVO HIŠO, oddaljeno 5 km od Murske Sobotice, prodam. Naslov v upravi lista. M-589

NJIVO, 60 arov, v Nuskovi, prodam. ☎ (062) 31 103. M-588

TRAVNIK IN NJIVO s koruzo prodam. Črenšovci, Prekmurske čete 135. M-609

DELNO NEDOGRAJENO HIŠO prodam. Informacije Gabika Kranjc, Vučja Gomila 105. M-614

MEŠANI BOROV GOZD NA GORIČKEM prodam. Možnost mesečnih odplačil. Ščavnica, Kobilje 223, Dobrovnik. M-622

MEŠANI GOZD NA VANEČI, 88 arov, prodam. ☎ (061) 273 262. M-647

GOZDNE PARCELE NA GORIČKEM prodam. Naslov v upravi lista. M-672

STAREJŠO HIŠO, 20 arov zemljišča, voda, elektrika, pri asfaltu v Moščan- cih, ugodno prodam. ☎ 21 535, int. 242. M-694

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056, po 17. uri. IN-14403

STANOVANJSKO HIŠO IN VINOGRAD z gozdom in sadovnjakom, prodam. Informacije: Jože Laki, Lendava, Spodnja 7. ☎ 75 855 ali Integral 75 261. LE-12885

STANOVANJE, 34 m², prodam ali zamenjam za večje. Rogan, Murska Sobota, Koceljeva 6. M-711

VINOGRAD S TRGATVIJO ali samo trgalev, prodam. ☎ (042) 49 056

V SPOMIN

16. avgusta so minila štiri leta, odkar je brez slovesa odšel od doma

Jože Balažic

iz Martjanec

Iskrena hvala vsem, ki se ga spominjate, prinašate cvetje in prižigate sveče.

Žalujemo: vsi, ki smo ga imeli radi

V SPOMIN

7. septembra bo minilo leto dni, odkar nas je za vedno zapustila draga sestra in teta

Marija Hoffman

iz Avstrije

Se vedno jo hranimo v lepem spominu.

SESTRA ANA Z DRUŽINO

Kot slana vzame žlahtni cvet, tako omahnilo je tvoje srce v tišini večni svet. So rože odcvetele, so ptički odleteli, vse se vrnilo bo, le tebe, dragi sin Štefan, nikoli več ne bo.

V SPOMIN

29. avgusta bo minilo devet žalostnih let, odkar ni več med nami

Štefana Korpiča

iz Šulince 39

Ure, ne dneva, da se te ne bi spomnili in čutili praznine, ki nastala za teboj. Še sedaj ne moremo verjeti, da te ni več, in hvala je resnica, da te nikoli več ne bo. Naš dom, ki si ga tako ljubil, je prazen. Odšel si tja, kjer ni trpljenja in ne bolečin. Hvala vsem, ki se ga spominjate, postojite ob njegovem grobu in prižigate sveče.

ŽALUJOČI: VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedija

Deziderja Šimonke

Iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste dragega pokojnika pospremili k zadnjemu počitku, mu darovali vence in cvetje ter nam izrekli sožalje. Posebna hvala g. duhovniku Alojzu Kozarju za pogrebni obred, pevskemu zboru za žalostinke in gasilskemu društvu za spremstvo ter poslovilne besede ob odprtem grobu.

Gornji Lakoš, Lendava, 11. avgusta 1990

Žaluoja družina

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta, starega očeta, brata in dedka

Janeza Temlina

iz Tešanovce

Zahvaljujemo vsem, ki ste mu izkazali spoštovanje in ga pospremili k tihemu počitku. Iskrena hvala za darovane vence in cvetje, pevcem za odpete žalostinke, duhovniku in sosedi za poslovilne besede.

Žalujemo: otroci, vnuki in brata z družinami

ZAHVALA

Ob boleči izgubi očeta, starega očeta in brata

Kolomana Vlaja

iz Bodonec

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam kakorkoli pomagali v najtežjih trenutkih, izrekli sožalje in besede tolažbe, mu darovali vence in cvetje ter dragega pokojnika pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna hvala gasilcem in njihovemu govorniku, g. duhovniku za lepo opravljen obred, pevcem za odpete žalostinke, govornici KS za ganljive besede slovesa in sodelavcem sina pokojnika iz GP Pomurje.

Žalujemo: sin Ernest in hčerka Jožica z družinama, sestra z družino in vsi, ki smo ga imeli radi

Pred tremi leti ta čas smo zrla še v tvoj obraz, a letos nikjer več te ni, zaman te iščejo naše oči, zaman te kliče naše srce, srce ljubeče v grobu zdaj spi, nam pa rosijo se solzne oči.

V SPOMIN

Zelo boleč je spomin na 28. avgust, ko minevajo tri leta, odkar je v prometni nesreči izgubil življenje naš dragi sinček, bratec in vnuk

Kristijan Cigut

iz Rankovec

Nepredvidnost, kaj si storila, najljubše na svetu si nam vzela. Ne moremo dojeti resnice, da si odšel in se nikoli več ne boš vrnil med nas. Tvoje kolo je obležalo na robu ceste, korak je obstal, glas je onemel, ne slišita se več besedi: ati, mamica. V našem domu je praznina, v naših srcih bolečina, ki ne bosta nikoli minili.

Hvala vsem, ki se ga še spominjate, postojite ob njegovem grobu, prinašate cvetje in prižigate sveče.

Žalujemo: vsi, ki smo ga imeli radi

Tiho si odšel, nič več ne boš nam pel, zvonovi bodo ti zapeli, v božjo večnost te sprejeli.

ZAHVALA

Tiho in prehitro, komaj v 53. letu, nas je zapustil dragi mož, oče, dedek in sin

Ludvik Košalin

iz Radovce

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in krajanom, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem, ki ste darovali vence, cvetje, nam pa izrekli sožalje.

Lepa hvala g. duhovnikom za pogrebni obred in pevcem za odpete žalostinke.

Vsem še enkrat najlepša hvala!

Radovci, 3. avgusta 1990

VSI NJEGOVI

ZAHVALA

V 79. letu starosti nas je za vedno zapustil dragi mož, oče, dedek in pradedek

Jožef Ružič

upokojeni gostilničar iz Gančan

Oh nenadomestljivi izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v tem žalostnem času kakorkoli pomagali. Hvala zdravnikom in osebju oddelka za intenzivno nego kirurškega oddelka bolnišnice v Rakičanu za vso skrb in zdravljenje, duhovniku za pogrebni obred, pevcem za odpete žalostinke in govorniku za poslovilne besede pri odprtem grobu. Hvala kolektivom Mure, Potrošnika in Tiške, vsem drugim darovalcem cvetja in vencev ali nakazila v dobrodelne namene.

Iskrena hvala vsem, ki ste dragega pokojnika v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in obrtnikom za izkazano spoštovanje s častno stražo.

Vsem še enkrat — hvala!

Žalujemo: vsi, ki smo ga imeli radi

Ko živela sem, ljubila sem vas vse, zdaj, ko mene več med vami ni, ljubite me v spominu vi.

V SPOMIN

Boleč in žalosten je spomin na 2. september 1989, ko nas je nepričakovano zapustila draga žena in mama

Jolanka Panker

iz Kančevce

Naša hiša še vedno stoji sredi majhne vasi, kjer smo bili skupaj tako zelo srečni. Tebe, draga žena, mama že leto dni ni več med nami. V hladnem grobu počivaš na koncu naše vasi mi te obiskujemo in čutimo, kako nas boli srce.

Z bolečino v srcu vsi tvoji

ZAHVALA

V 82. letu nas je za vedno zapustil naš dragi oče, dedek in pradedek

Martin Mlinarič

iz Bratonec

Ob tej boleči in nenadomestljivi izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izraženo sožalje, za vence in cvetje ter prispevke za maše in druge humanitarne namene.

Posebna zahvala požrtvovalnemu osebju Doma oskrbovancev Rakičan za vso skrb in oskrbovancev doma za dobro počutje med njimi v zadnjih letih njegovega življenja.

Prisrčna hvala vsem g. duhovnikom za pogrebni obred, vsem trem govornikom za ganljive poslovilne besede in odpete žalostinke turniškim in beltinskim pevcem.

Vsem skupaj še enkrat — iskrena hvala!

VSI NJEGOVI

ZAHVALA

V 62. letu starosti nas je za vedno zapustil dragi mož, oče, stari oče in brat

Jožef Gabor

iz M. Sobote Daneta Šumenjaka 14

Ob tragični izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje za podarjene vence in cvetje ter vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo g. župniku za pogrebni obred in pevcem za odpete žalostinke, predstavnici KS Mlajtinci za besede slovesa.

Žalujemo: VSI NJEGOVI

Zaman je bil tvoj boj, zaman vsi dnevi hudega trpljenja, bolezen je bila močnejša od življenja.

ZAHVALA

V 51. letu starosti nas je po krajši in hudi bolezni zapustil naš dragi sin, oče in brat

Štefan Vereš

iz Beltincev

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih pomagali, izrekli sožalje, darovali vence in cvetje, darovali za sv. maše in ga v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku.

Hvala zdravnikom in zdravstvenemu osebju Bolnice v Rakičanu za njihov trud med zdravljenjem, g. kaplanu za lep pogrebni obred in tolažilne besede, pevcem za odpete žalostinke. Hvala tudi predstavnikom GD in KS za ganljive poslovilne besede in gasilcem za častno stražo ter udeležbo na pogrebu. Iskrena hvala tudi g. Juriču za pogrebne storitve.

Vsem še enkrat — iskrena hvala!

Žalujemo: vsi, ki smo ga imeli radi

